

BẢO QUÁN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BAO XIN TRẢ TIỀN
TRƯỚC

mai

ra ngày thu sau mỗi tuần

Directeur : Đào-trình-Nhật

GIÁ BẢO

1 năm 7 \$ 00 — 6 tháng

3 \$ 60 — 3 tháng 1 \$ 80

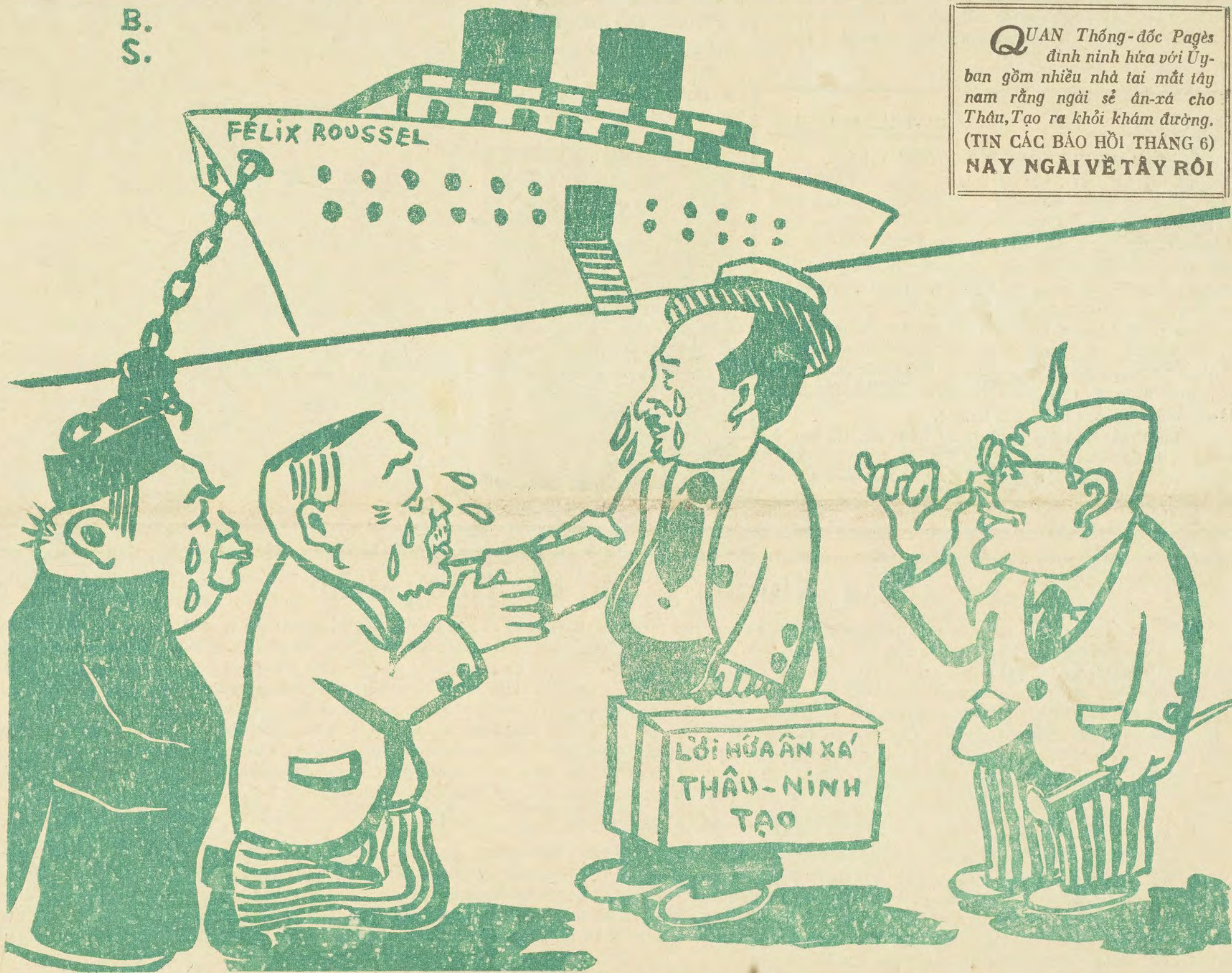
Abonnement administratif:

10 \$ 00 par an

NAM 2 — 2 DÉCEMBRE 1938 — N° 63 — MỖI SỐ 20 TRƯỞNG: 0 \$ 15

B.
S.

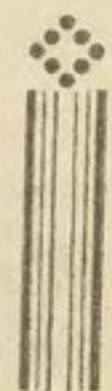

QUAN Thống-đốc Pagès
định ninh hứa với Ủy-
ban gồm nhiều nhà tài măt tây
nam rằng ngài sẽ ân-xá cho
Thâu, Tào ra khỏi khám đường.
(TIN CÁC BÁO HỒI THÁNG 6)
NAY NGÀI VỀ TÂY RỒI

Con tàu sinh-sịch xa bờ, — Ông về bên nớ, bao giờ ông qua ?
Tào Thâu trong khám chờ ra, — Bình ninh lời ước thề là đi Tây.

SỰ XẢO-TRÁ CỦA ÂU-MỸ DỐI VỚI TÀU
«NỢ VẮN» MỘT THIÊN ĐIỀU-TRẢ MỚI
AI MUỐN BÁN CÁI MŨI LẦY 500 \$

ÂU-CHAU VỪA RỒI
thoát khỏi chiến-tranh là nhờ
công mấy chú lái buôn sùng

CẢ 17 NGƯỜI VỢ
cùng ngoại-tình, làm cho ông
chông mọc sừng thiệt trên đầu

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON
M. MATSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU “AU JAPON”

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

Mách giùm làm nghĩa cho ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao là bệnh mà dân tộc ta dễ mắc hơn hết. Ban sơ bệnh chỉ phát ra bằng ho gió, ho cảm, nhưng nếu lâu ngày không điều trị phổi yếu, vi-trùng ho lao (bacille de kock) hóa sanh ra từ chỗ phổi yếu. Chứng ấy người ho khan, rang tức cả ngực, khạc ra đàm trắng, xanh hoặc vàng, đôi khi khạc ra máu. Vậy ai lỡ mắc bệnh ấy, mà đã chạy cùng thầy Tây, Tàu, nhưng bệnh mình vẫn trơ trơ thì mau gởi thơ đến cầu phương thuốc gia truyền của ông TRỊNH-HẢI-LONG (nội tử của ông đốc-học TRỊNH-VĂN-HẢO Saigon) để lại. Ở xa muốn có thuốc dùng gởi mandat 3p.50 thì có thuốc gởi lại. Thơ, mandat để cho M. TRỊNH-VĂN-HẢO Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne (Tân-định) :- SAIGON

Thuốc ĐIỀU KINH trị bệnh kém huyết của đàn bà

hiệu Nhành Mai

Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết xây xẩm, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đàn bà đau về chứng máu huyết dẫu nặng thế nào, uống thuốc này được vui lòng lắm, qui bà sẽ khen tặng vô cùng. Giá mỗi ve 0p.50. Khắp nơi có bán, các chỗ bán thuốc Nhành Mai đều có bán. Mua si lời nhiều do nơi Nguyễn-văn-Lương Boite Postale n° 336 Saigon hoặc nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính Chợ-mới Saigon, hoặc các ga xe điện có bán. Mua lẻ do nơi các đại-lý.

Thuốc HO BỎ PHỔI
hiệu Trái Nho giá 0p.15

Trị ho đại tài. Có bán khắp cả Đông-pháp, do nhà thuốc Nhành Mai phát hành.

NÊN CHƯ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỨ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau oẹ ngan lưng, di-tinh, mộng-tinh, huyết-tinh, ăn ngủ thất hưỡng, bởi sự chơi bời quá độ.

Mời qui ngài nên uống ngay thuốc Sâm-Nhung-Tinh BỔ Tinh hiệu HAI THẮNG NHỎ của nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC, đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khoẻ bởi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, dễ dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội. Mùi nó thơm ngon.

Ai mắc phải bệnh ho ?? đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết, khuyên dùng ngay thuốc Hóa-Đàm-Chí-Khái-Tán hiệu HAI THẮNG NHỎ gói thuốc hình ba góc.

Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC 12 Bd Bonhoure CHOLON

Sâm Nhung Bách Bỏ Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần dần đến thân và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi một, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bình thờ dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bỏ tì, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bỏ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai nuốt với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phiên, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lạnh dạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiện quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một ống bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hề nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng :

Nhà thuốc HỒNG - KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc : « Gia-đình-Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt-Gấm-Nang ». Khắp các nơi đến có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỷ dấu hiệu Phạt 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON : Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao ; BÊNTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau ; THUDAUMOT : Phúc-Hưng-Thai. VINH-LONG : Long-Hồ ; LONG-XUYỀN : Hữu-Thái ; SOC-TRĂNG : Trường-xuân 77 Đại-ngãi ; MYTHO : Mông-Hoa ; CẦN-THƠ : Âu-petit gần ; BAC-LIÊU Trang-hiếu Nghĩa ; RACH-GIA : Vạn-Hóa Rue Gia-long ; TRA-VINH : Liên-Hiệp thư-quán.

2e ANNÉE — N° 63

VENREDI 2 DÉC. 1938

Direction & Rédaction : N° 150, rue Lagrandière - SAIGON

Directeur : Đào-trình-Nhật

SU' XÀO TRA CỦA ẦU - MỸ DÒI VỚI TÀU

THẾC đời chẳng bao giờ có thể trông mong được lưỡng lợi. Cho nên thường khi người ta phải lựa chọn ở trong hai cái hại lấy một cái hại nào ít hơn hết ngựa cõ ra mà chịu.

Đó là cái sự-thế của Đông-phương hiện thời.

Thật tình, không khi nào Đông-phương lại muốn cho Tây phương qua đây làm « anh hai » mình mãi, nhưng mà sự đó hiện nay vẫn còn phải cần dùng ích lợi cho Đông-phương không thể nào dùng được.

Cái văn-minh cũ đã chia thua cái văn-minh mới mà!

Nhiều lần chúng tôi ngày thật bày tỏ rằng dầu sao đi nữa, lúc này Tây-phương còn đang cần nên giữ lấy địa-vị và thịnh-danh của họ ở đây, cố nhiên là vì quyền lợi của họ trước hết đã đành, mà cũng là vì sự lợi ích cho Đông-phương vì cả nền văn-minh cho thế-giới nữa.

Cây cờ bá-chủ Viễn-đô, g nếu nhứt dân mà Tây-phương đuổi sức buông tay ra để cho cái chủ nghĩa Quân-quốc của Nhứt bôn vớ lấy thì địa vị thịnh danh da trắng chẳng còn gì, và thân phận của những nhược-tiểu dân tộc ở góc-trời này sẽ phải trải qua một cơn biến thiên đau đớn. Phần chắc là đám chưa còn tội bằng ba lửa nòng.

Vậy thì lịch-sử — ngẫu nhiên hay cố ý cũng mặc — đã tỏ bày ra cuộc đời như lâu nay, tốt hơn ta nên theo đuổi bước đường nó đi, ta dành tin cậy trông mong vào Tây-phương là phải.

Nhưng Đông-phương đã bắt

dầu thất vọng về cái tín-niệm ấy, vì thấy sao Tây-phương hay nói một đằng, làm một ngã, ló mòi ích-kỹ ra nhiều lắm rồi. Càng thấy rõ hơn nữa, là cái thái-độ của họ đối với Trung-quốc lâu nay.

TỨC thiên-hạ vô sự, họ khéo đem những thuyết công-lý nhơn đạo, những việc tử - khổn phò - nguy ra tuyên truyền khoe khoang, và tự nhận đó là sứ-mạng thiêng-liêng của Tây-phương đối với thế-giới nhơn-loại.

Lời lúc trong thiên-hạ có những quốc-gia dân-tộc bị kẻ mạnh xâm lấn áp bức — như cảnh Trung-quốc ở bên này hay Tiệp-khắc ở Trung - âu chẳng hạn — là lúc họ cần phải thực hành công-lý nhơn-đạo và ra tay tế khổn phò nguy, thì họ trốn tránh ần núp vào mấy cơ gọi là trung lập hay bất can thiệp. Kỳ thiệt chỉ là họ thoái thác nghĩa vụ và trách-nhiệm mà ngày thường họ vẫn tự-cao nhận lấy.

Chúng tôi tưởng chẳng riêng gì người Đông-phương, tất cả những ai ham chuộng chánh-nghĩa ở trong thế-giới, đều phải bất bình về sự Tây-phương để mặc cho Trung-quốc bị mộ anh cường-lân mờ xẽ xâm lấn tự do. Nhứt là Tây-phương đối với Trung-quốc, có những điều-uớc mà họ đã lấy danh dự và tín-

nghĩa ký tên vô đó, phải bình vực Trung-quốc khi cần dùng, phải bảo toàn đất đai Trung-quốc còn nguyên vẹn mãi, nhưng lại chính họ dày đạp những miếng giấy trước kia họ trân trọng ký tên và chính họ phát-khởi nữa là khác.

Sự đáng buồn đáng lạ ấy, ai cũng ngó thấy hiển-nhiên từ lúc có Hoa Nhứt chiến-tranh đến nay.

Cả cái nước hồi nào vẫn dương dương tự mạng là kẻ thù số 1 của các đế-quốc và cứu-tinh của nhứt thiết những nhược-tiểu dân-tộc bị áp-bức, chính là nước Nga kia, lúc này cũng không dám thiết-thực đối đầu với đế-quốc Nhứt để cứu vớt Trung-quốc đang như một kẻ chết đuối chơi vơi giữa giòng.

Cũng như các nước Âu Mỹ khác, Nga bất quá chỉ bán súng đạn cho Tàu là hết, chớ nào có dám thực-hành trợ Hoa cự Nhứt theo chỗ người Tàu vẫn thiết tha mong đợi mà chính đó là cái thuyết của họ đã cao xướng lên từ trước lúc chưa có việc Hoa Nhứt phát-sanh. Họ chẳng họ được một điều khá hơn các ông kia — chỗ này ta nên công bằng nhìn nhận — là không chơi cái ngôn xảo trá « mũi nhọn hai đầu, móc túi hai bên ».

Trong việc Hoa Nhứt lâu nay, chẳng những Âu Mỹ không làm nghĩa - vụ đương nhiên của họ, lại còn có những chỗ bày tỏ ra cái dụng tâm nham hiểm, cái thái độ mâu thuẫn lạ lùng.

Một mặt này họ chớ mãi súng đạn khí-giới qua bán cho Tàu để Tàu có sức kháng chiến đây đưa lâu dài, một mặt kia phải tự bản họ xuất tiền ra cho Nhứt vay mượn để ủng hộ đồng «viên» của Nhứt đứng vững trên thị-trường, tài-chánh không vì chiến tranh mà sụp đổ như người ta tưởng, lại còn có sức duy-trì được chiến tranh lâu dài.

Một mặt này họ chỉ làm bộ giận dữ kháng-ngộ hay là muốn đứng ra điều-giải cho hai bên, nhưng trong thâm - tâm họ để mặc hai nước hoàng-chúng lớn nhứt, cứ việc chém giết nhau mãi cho đến khi nào cả hai cùng đối sức mang nghèo ; cho nên một mặt khác họ xúi ngầm Trung-quốc cứ tiếp tục kháng chiến đi, họ ở sau lưng giúp sức.

CÁC ngài sẵn lòng chiếu cố, viết thư báo gởi báo xem, chúng tôi rất cảm tạ Song ngài đã có thanh-tình ấy đối với bản báo thì dầu mưa hạn ít hạn nhiều, cũng xin gởi tiền mặt trả giúp bản báo.

Sự đó thuận tiện cho ngài và cho nhà báo nữa. Vì có nhiều nơi làng xóm cách trở xa xôi, phải-viên bốn báo tôi thấu được số tiền thật là mất nhiều công phu và hao tổn cho nhà báo là khác.

Bởi vậy, sự cực chẳng đã buộc nhà báo từ nay không thể gởi báo hầu ngài nếu như không thấy măng - đa kèm theo bức thư hồi mua.

Xin ngài lượng thứ cho.

— M —

như Hitler cứ khăng khăng chẳng chịu nhượng bộ, thì tẻ ra ông Chamberlain đi không về rồi mà cuộc-diện Âu-châu đã xoay ra thế khác. thần Hòa bình chắc đã nép mình nhường bước cho thần Chiến-tranh. Nói gì, lúc ba ông tướng quốc Anh Pháp Ý thấy Hitler gặt đầu ký tên vào hiệp ước Munich tất nhiên cũng có cảm giác vui sướng như lúc ba anh em Lưu Quan Trương thấy Gia-cát chịu ra giúp sức cho mình vậy.

Thì ra ông bầu Tào - hóa đã soạn được tướng « Tam cổ, Tam phân », diễn rồi ở phương Đông mấy ngàn năm trước, bây giờ đem ra diễn lại ở phương Tây, chỉ thay đổi ít nhiều về nhơn vật và cảnh trí cho hợp thời vậy thôi.

Hèn gì người ta chẳng bảo dưới bóng mặt trời không có cái gì là mới.

— M —

TRONG thiên hạ chẳng cái lạ nào mà không có. Hình dưới là con chó hai đầu, chắc ai cũng thấy rõ rồi không phải nói nhiều. Nhưng mà hình trên, độc-giã có nhìn kỹ mới thấy sự lạ : « Nước hồ cách mạng ».

Nó cách mạng cho nên ai đứng thẳng mình trên bờ hồ thì thấy bóng mình dưới nước ngồi khum lưng, mà ngó xuống thì bóng mình lại thấy đứng thẳng mới kỳ. Hai sự trái ngược hẳn nhau. Chắc độc-giã phải ngầu ngơ suy nghĩ lung lắm. Chúng tôi xin nói mau rằng đó chỉ là cái thuật khéo riêng của nhà chụp hình thôi, cả hình trên hình dưới cũng vậy.

CHUYÊN MỖI TUẦN

DIỄN LẠI BỒN TUỒNG :

« TAM CỔ, TAM PHÂN »

NGUỜI ta nói phải : võ-tru chỉ là một hí-trường lớn mà Tào - hóa là ông bầu, có mấy tấn tuồng cụp lạc đem ra diễn đi diễn lại từ xưa đến nay. Họ chẳng có khác chi là thời-gian, là sân khấu, là tên mấy anh kép, còn thì cốt truyện rứa rứa như nhau đó thôi.

Trong một số báo trước, đã có bài so sánh hành-vi và chứng tỏ ra Hitler đời nay tức là Tần Thủy-hoàng tiền kiếp, các bạn thử suy nghĩ xem có phải đúng không ?

Giờ chúng tôi mới tìm ra ông bầu Tào-hóa lại diễn lại một tấn tuồng cũ nữa

Hắn trong chư vị độc-giã, đến 98 phần 100, từng đọc truyện Tam - quốc, không thì cũng xem hát bộ hay là có dịp nghe ông già bà cả thuật chuyện cho nghe ít nhiều. Chư-vị dư biết câu chuyện Lưu Huyền-đức « tam-cổ thảo-lô » đi cầu Gia-cát ra thế nào ?

Vậy thì có khúc phim đã diễn ở Âu châu hôm tháng Septembre rồi, chính là tấn tuồng « tam-cổ thảo-lô » diễn lại đó.

Ngày xưa, sự xuất xứ của Gia-cát Không - minh có quan hệ đến cuộc an nguy của đời Hậu-Hơn, có khác gì một tiếng ừ hay một tiếng không của Hitler có quan hệ đến cuộc chiến hòa của Âu-châu,

Vì cuộc chiến hòa này mà vị lão-tướng Chamberlain Hồng - mao phải dằng vác giá võ ba phen đi tìm Hitler, thật có khác nào vì cuộc an nguy kia mà Lưu Hoàng-thức phải treo non lặn suối ba lần đi cầu Gia-cát.

Lần đầu tới Berchtesgaden.
Lần thứ nhì đến Godesberg.

Lần thứ ba ở Munich.

Chẳng phải « tam cổ » là gì ? Hai lần đầu, lão-tướng Chamberlain đi một mình, đến lần thứ ba có hai ông Daladier và Mussolini cùng tới Munich, rõ ràng y như chuyện xưa, lần chót cả ba anh em Lưu, Quan, Trương cùng vô núi Nam-dương một lượt.

Còn nữa.

Độc-giã nhớ dùm tôi rằng : thuở xưa Lưu Bị sau ba phen cầu cạnh được gặp Không - minh rồi, ông này mở bức địa - đồ ra chỉ vạch tình thế thiên-hạ tất phải chia ba. Thì hôm 29 Septembre rồi, ba ông tướng quốc Anh Pháp Ý đến hội nghị ở Munich cũng thấy như thế : Hitler trải rộng bức địa - đồ Tiệp-khắc trên bàn, chẳng những chỉ vạch những khu đất nào phải trả lại cho Đức mà thôi, lại đòi dùm cả phần chia cho hai nước Hồng-gi và Ba lan nữa.

Gia-cát ngồi nhàn liệu trước cái thế tam-phân Trung-quốc thì thiên hạ mới định. Hitler cũng ngồi để người ta tới cầu mình rồi yêu-sách cho được tam-phân Tiệp-khắc thì Âu-châu mới yên.

Tấn tuồng giống nhau đến đôi già-tử hồi đó Gia-cát cứ ở ẩn tại Nam-dương, không chịu ra giúp thì Lưu Bị bơ vơ, Trung-quốc rối loạn ; cũng như hôm tháng 9 rồi,

BÀNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phần - mà sáng giấy thấy như mới "bơm sức khỏe" vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày đỡ một lít mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra không đều, đồ ăn không tiêu được, thối ra. Bụng phình hơi, người có bệnh táo. Trong thân thể đầy chất độc, người buồn bã ủ rũ, ý tưởng về gì cũng đen mờ!

Càng quá phải dùng thuốc tây. Nhưng bắt đi đại tiện như thế không chữa tới nguồn cơn bệnh. Chỉ có VIỆN THUỐC NHỎ HIỆU CARTERS để cho GAN làm cho mật sanh ra đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái như thuốc. Chất cây cỏ, ngon ngọt, rất mạnh để làm cho mật chảy ra. Nên đối thuốc viên nhỏ hiệu Carters để nuôi Gan. Các bao chế. \$ 1,25.

Số 1 Bút Mới ra ngày 8 Décembre Mỗi số 3 xu

Đại-chúng Văn-học. — Kiểu-thanh-Quế.

Cội nguồn.

Những phút công cơn của Em bé. — R. Tagore.

Tàn thu (thơ). — Lys.

Bàn tay đẹp (thơ). — Nguyễn-Hoàng.

Chết (truyện ngắn). — Minh-Hoàng.

Quý ngài đã thấy chắc chắn

Sâm - Nhung Bô - Thận - Tinh

hiệu « ME CON » 1 ve Op. 61 trị đau lưng, mỗi một, di-tĩnh, mộng-tĩnh, hoạt-tĩnh, đại đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bổ-Đào-Tiền chỉ khái lộ

Công hiệu kinh-nghiệm thế nào?

* Thử thử thuốc

hiệu « ME CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-toàn công-hiệu chắc chắn.

* Nhà thuốc PHỤC-ĐĂNG

180, rue de Paris - Cholon

Téléphone N° 30.388

MÓI RA

M. Sáu HƯƠNG ca:

Nén hương lòng

(Guitare)

CÔ Ba ĐUỐC ca:

Cánh thu tàn

(Octavina-Violon)

M. NHUẬN ca:

Nghĩa tri-âm

(Đàn kim)

TRON BỘ 2 Dĩa

asia

Ai tin

Chúng tôi lấy làm đau đớn hay tin chẳng lành, bà Hiền-nội trợ của ông Nguyễn-ảnh-Tam, hương-thân làng Tân-sơn-nhi (Giădinh) là bà Võ-thị-Nbư hưởng thọ 32 tuổi, mới ty trần tại Bà quẹo!

Lễ An-táng định nhằm ngày thứ năm 1er 12 1938.

Chúng tôi xin có lời chia buồn cùng tang gia và cầu nguyện ơn trên dân độ hương hồn bà được tiêu diêu miền cực lạc.

BÍ-LONG và THANH-HƯƠNG

Nên noi... Nên nghe...

TÉ ra chuyện viên chức ta được mong ơn nhà nước tăng lương, chỉ là một chuyện « ăn chiếc bánh vẽ ».

Sau khi sắp đặt hai chế-độ mới và cũ rồi, chỉ có hạng viên-chức bề-dụng theo chế-độ mới thì bây giờ được thêm lương chút đỉnh, còn hạng viên-chức chế-độ cũ, đã chẳng được thêm ra đồng nào như lời hứa hẹn, lại còn bị sụt chức và sụt lương đi mới khổ. Mỗi tháng mất đi bạc chục chớ phải ít sao!

Có thể nói là sự tăng lương thật lụi.

Viên-chức hỗn-xử đang xôn xao bất bình về cách sắp đặt lại ngạch lương kỳ cục đó.

Mà kỳ cục thật, cớ kim đồng tây chỉ có xữ này mới thấy sự lạ đó thôi.

Nhà nước nên gấp sửa đổi sự lầm ấy đi, cho khỏi thất nhân tâm, nhất là nhân-tâm của những người đã dày công lao giúp việc nhà nước.

M. Đờ-như-Nam, một bạn độc-giã của chúng tôi ở Tân-châu thông tin cho hay rằng: ở vòm chợ Hồng-ngư và đuôi cù-lao nhỏ, có mấy cái xoáy nước rất nguy hiểm, thường năm nhận chết người ta hoai.

Nguy hiểm nhất là chỗ này, nhiều lúc mặt nước đang bằng phẳng lặng lẽ, thỉnh linh có một cái vụn nước nó đội ngay lên, chẳng biết sao mà tránh.

Dân số-tại đang trông mong nhà đương-cuộc Tạo-tác phái người chuyên-môn đến xem xét rồi chỉ vẽ cách thức xa lánh mấy cái xoáy nước nói đây, không thì nó còn hại chết người ta mãi.

CON tem gián thơ, từ 4 xu lên 5, rồi từ 5 lên 6, dân chúng đã kêu rêu mào mào rồi, bây giờ nghe tin bên Bộ đang định tăng các thuế-hạng Bưu-chánh của xứ Đông-dương lên như bên Pháp. Thế thì con cò gỏi thơ, nay mai sẽ vọt lên đến 9 xu.

Một xứ nghèo mặt, làm việc ít lương bổng, đến đổi lương các hạng quan lớn như Đốc - phủ Tổng-đốc xứ này không bằng tiền công của một anh « docker » ở bến tàu Marseille, mà người ta muốn đặt thuế hạng bưu-chánh cho ngang như bên tây chớ.

Rồi đây không những tiền-viên-chức và anh em thợ thuyền lao động, muốn gỏi một cái thơ đi, tốn hết giá tiền một lít gạo của vợ con mình, thì chắc không ai muốn thơ từ cho nhau nữa.

TỔNG - liên - đoàn Lao - công (Confédération Générale du Travail) bên Pháp đang găng nhau với chánh - phủ Daladier dữ lắm. Chính là một cuộc xã-hội biến-động quan-hệ.

Nguyên-do là từ những sắc-lệnh (décrets) của chánh-phủ Daladier ban bố hôm tháng rồi, T.L.Đ.L.C. cho là thiệt thòi về luật-xã-hội của anh em thợ thuyền

và làm giá sanh hoạt của họ chịu mắc thêm nữa. Ông Jouhaux bèn hạ lệnh cho toàn thể thợ 'hầy trong Liên-đoàn nhưt luật đình-công 24 giờ trong ngày thứ tư rồi để phản kháng lại sắc - lệnh chánh-phủ.

Tuy là T.L.Đ.L.C. đình ninh tuyên-bố rằng cuộc tổng-đình-đinh chỉ có nguyên-nhơn kinh-tế, nhưng kỳ thật là có màu mè chánh-trị.

Nhè lúc chánh - phủ đang bàn tính công việc thân thiện với Ý, với Đức, T. L. Đ. L. C. cốt gây ra phong trào tổng-đình-công này để phá cái chánh sách ngoại-giao của nội các Daladier, chớ không chỉ là.

NHƯ kỳ rồi chúng tôi đã tiên-đoán thủ tướng Daladier đã dùng những phương pháp cường quyết để phá cái phong trào này và giữ cho các cuộc giao thông sanh hoạt trong nước không bị ngưng trệ.

Ông Daladier toan dùng tới phương pháp nghiêm trọng là thi hành luật giới nghiêm (état de siège).

Phong trào này không phải hết hôm thứ tư rồi là kết-liên đâu, chắc có còn dây dưa mà kết quả sẽ đến như vậy: chánh phủ Daladier mạnh mẽ thêm, hay là bị đánh đổ.

NHIỀU bà con mình, tự than cho thân phận mình đã được một nước đề nhưt vẫn mình trong thế giới khai-hóa bấy tám chục năm nay mà đến giờ trình độ không bằng anh Xiêm, khoan nói gì chằm chằm anh Nhựt.

Một tờ báo tây nói:

— Thì sự chậm trễ đó tự người annam chịu lấy trách nhiệm chớ ai!

Phải lắm. Chúng tôi chịu ông.

Tại người annam có á-phiên hủt tự do.

Tại người annam khoái uống rượu công xy, cho đến đôi ở Trung-Bắc mỗi làng bị ép phải tiêu thụ hằng năm bao nhiêu chai bố, chai con.

Tại chúng tôi không được tự do mở trường dạy học như cha ông mình xưa.

Còn nhiều cái tại nữa, cầu lấy mấy thế kỷ nữa chúng tôi cũng còn yếu hèn chậm trễ mà.

CHÁNH phủ mới nghị định cấm chỉ nhập cảng những món đồ gì có hình dạng giống như khẩu súng lục.

Hẳn là tại có quân cướp nào thường dùng mấy khẩu súng lục đồ chơi trẻ con để dọa người cướp của, nên chỉ nhà nước phải có lệnh cấm này.

Còn thứ súng liên thanh chiếu trên ngọn đèn dầu phọng mà bắn viên đạn nhỏ lần lần như cắt dẻ, nó đang làm suy yếu cả đời cha đời con chúng tôi, chớ chỉ nhà nước cũng nghiêm cấm dù ra luôn, thì phước cho chúng tôi biết mấy.

HỒM kia có đờn-tín — do nguồn Tàu — nói rằng Tướng-

giới-Thạch xuống miền nam tự mình chỉ huy quân-sự để lại phản công Quảng-châu.

Tiếng « lại » đó chỉ tỏ cho ta hiểu rằng cuộc phản-công trước kỳ hẹn 15 ngày đã thất bại rồi.

Có thiệt họ Tướng xuống chỉ huy quân-sự không?

Quả thiệt thì ta nên mừng dùm người Tàu.

Nhưng chúng tôi tưởng chắc không thiệt.

Từ hồi kháng-chiến đến nay, ở Nam-kinh, ở Từ-châu, ở Võ-Hơn, bao nhiêu phen đều nói Tướng-giới-Thạch quyết ra chỉ-huy quân-đội, nhưng chẳng thấy lần nào có Ủy-viên-trưởng xuất trận, chỉ thấy mỗi lần một trọng trấn nào sắp mất thì Tướng dời hành dinh đi nơi khác.

Vả lại địa-vị họ Tướng quan-hệ tới sự Trung-quốc tồn vong, miền ngồi một nơi tỉnh kẻ trừ mưu, điều độ phải phép là được rồi, có cần gì hỗn-thân xuất trận đâu.

CHÚNG tôi đã nói qua cho độc-giã hay vì sao chỗ đất giáng sanh chúa Giê-su 1938 năm trước, giờ đang là chỗ chém giết nhau của hai dân Do-thái và A-rap.

Tình hình hiện nay vẫn đang nghiêm trọng. Súng vẫn bắn. Máu vẫn chảy. Dân Do-thái cứ việc kể tiếp di-cư tới và ra sức kinh doanh. Người A-rap cứ việc chém giết, phá hoại, vì họ nhưt quyết không muốn cho giống dân Do-thái mà họ thù ghét xưa nay, được tới ở chia miếng đất, danh giựt miếng ăn của họ.

Mặc dầu sự di-cư lập quốc này do nơi ý muốn và có thể lực của Anh bao bọc, người A-ráp phản đối luôn luôn cả hai đang.

Sợ mất thịnh thế cai quyền của mình đi, khiến người Anh nhân tâm dùng cách đàn áp bằng súng đạn. Máu H-ráp càng tuôn ra thì lòng công phần họ càng hăng và cuộc cách-mạng ở Palestine càng sôi nổi.

Cho biết lòng người, khi nó đã cứng mạnh cả quyết, thì súng đạn của kẻ cường-lực cũng chẳng làm gì.

HAI nước Anh Pháp đang hiệp nhau thu dụng cứu trợ những Do-thái.

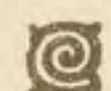
XIN LƯU Ý

KỶ này ngoài bia có rao cái tựa bài: « Âu-châu vừa rồi thoát khỏi chiến-tranh là nhờ công mấy chú lái buôn súng ».

Chắc độc-giã lấy làm lạ sao tìm ở bên trong số này không có.

Nguyên vì một sự rủi ro bất ngờ, khiến cho bài ấy đã sắp chữ rồi mà đồ hết trong khi lên máy in, nếu sắp lại thì báo trễ, nên chúng tôi phải huỷ nó lại kỳ tới.

Chuyện này kỳ lạ lắm, một tờ tuần báo tả-phái bên Pháp mới tổ-giác ra, kỳ tới độc-giã xem thì biết.

M. Huỳnh-văn-Dư, đại-lý bán lẻ báo « MAI » ở châu-thành Baclieu, nay dần không lãnh bán nữa, thì sự ngay thật của nhà buôn chắc đã nhắc nhở ông nên tính toán số báo lãnh bán từ tháng Juillet tới giờ (gần 100 số) gởi lên trả nhà báo (trừ số 2 \$ đã đóng làm tin). Tin này là tin nhắc lần thứ hai.

— M —

Cảm tạ

« Chúng tôi đề lời cảm tạ quý ông qui ba có lòng tưởng đến « ông thân sinh của chúng tôi, « đến chia buồn cùng chúng tôi « và đưa linh cửu người đến « phần mộ.

« Trong lúc tang-khó có đến « chỉ thất lễ, xin quý ông qui ba « niệm tình tha thứ, chúng tôi « rất đa tạ ».

TA-VĂN-ĐỀ

Secrétaire à la

SICAM de Fravinh

TA-CHIỀU-QUẢN

à Thanh-hò-son

và tang - quýễn

dân Do-thái bên Đức chạy qua Anh Pháp nương náu.

Pháp có cái dự định chia sót qua mỗi thuộc-địa mình một số nạn dân Do - thái cho họ nương náu làm ăn.

Chẳng biết Đồng - dương có phải đón rước một số hay không,

Nếu có thì chúng ta cũng chẳng lấy làm lạ gì, khi chúng ta được biết rằng quan-tổng-trưởng Thuộc - địa Mandel hiện thời, chính tên thiệt của ngài vốn là Jéroham Rothschild, gốc người

◆ PHU-LƯU ◆

PHẠM-VĂN-VIÊN (PROPRIÉTAIRE)

Hãng chế tạo quốc hiệu Phú-Lưu-Đại-lý giầy tân thời Hanoi và bóp dầm của các vị hoa-khôi — Bán đủ các thứ hàng tạp hóa Bắc-kỳ — Valises — Cartables — Thuốc Láo Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lạc-tĩnh

BÁN SỈ BÁN LẺ

Thưa quý ngài,

Vì lòng quý ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bốn tiệm đứng vững trên đường thương-mại trong bấy nhiêu lâu, bốn tiệm rất cảm ơn, nay bốn tiệm xin bá cáo, để quý thân chủ dặng rõ là bốn tiệm đã khai trương thêm một chi ngành ở tại Cần-thơ. Vậy, quý ngài ở miệt hậu giang muốn mua chi xin thương lượng với người quản-lý của bốn tiệm ở tại Cần-thơ hay viết thư thẳng cho hãng chánh chúng tôi ở Saigon cũng vậy.

Nay kính cáo.

26, rue Marché -:- CANTHO — 106-111, rue Lagrandière -:- SAIGON

MỘT NHÓM VIỆT-KIỀU Ở TỈNH Vân-Nam hờ-hào giúp Tàu

BÀI TUYÊN-NGÔN CỦA ĐOÀN «VIỆT-NAM THANH-NIÊN VIÊN HOA KHÁNG-CHIẾN»

NOI mục «Hoa Nhựt chiến-sự» trong số này, chúng tôi có đăng tin đã thấy trong các báo Tàu ở Vân-nam: Một nhóm thanh niên Việt-khieu ở Côn-minh vừa lập ra đoàn «Viện-Hoa kháng chiến», mục đích là tìm cách cứu giúp công cuộc kháng chiến của Tàu.

Đoàn này thành lập hôm 15 Nov có phát biểu lời tuyên-ngôn thống-thiết bằng Hán-văn và Việt-văn. Bài chúng tôi đăng dưới đây là dịch trong lời tuyên ngôn Hán-văn đăng ở «Vân-nam Dân-quốc Nhựt-báo» ngày 16 Novembre.

Vì sự thông tin, cho nên chúng tôi dịch đăng để công đồng lãm vậy. MAI

Là vì ngọn lửa phát-xít đã cháy tràn lan khắp cả thế-giới rồi, chẳng xó kẹt nào mà không có. Bọn xâm lược đang dùng cách hành động kết phe lập tụi với nhau, để phá nền thế-giới hòa-bình, vậy thì chúng ta cũng phải dùng cái lực lượng tập đoàn để đánh lại bọn xâm lược phá hoại hòa-bình kia mới được. Trung-quốc là tên linh tiên-phong, là bức thành phía trước, bảo chương thế-giới hòa-bình, họ đang gánh vác trách-nhiệm của họ, ra sức tấn bước đấu tranh. Hễ Trung-quốc kháng chiến phen này được thắng lợi, tức là thế-giới hòa-bình được thắng lợi và Đông-á hòa-bình mới đứng lại vững vàng; mà có vậy thì thế-giới hòa-bình mới đứng lại vững vàng. Bởi vậy chúng ta nên đem hết lực lượng lớn lao của chúng ta ra giúp đỡ Trung-quốc.

Hiện nay Quảng-châu đã bị

CHÚNG tôi là một nhóm thanh-niên Việt-nam có máu nóng, nhìn thấy những quốc-gia phát-xít điên cuồng đang làm việc xâm-lược tàn bạo, chúng tôi thiết nghĩ nền hòa-bình trong thế-giới không thể phân chia ra dân nào nước nào, ai nấy cũng phải ra sức ủng-hộ. Nay vì muốn ủng-hộ thế-giới hòa-bình, nên chúng tôi kết hiệp với nhau, tở ý đồng tình và tìm cách giúp đỡ cuộc kháng-chiến anh dũng của Trung-quốc đối với bạo Nhựt.

Dân tộc Trung-hoa ngày nay không thể nào chịu nhìn, để cho chủ-nghĩa đế-quốc Nhựt-bồn áp bức mình mãi được, cho nên toàn-quốc nhơn-dân, chẳng lựa trai gái già trẻ, đều một loạt hy-sanh tánh mạng, tuôn xối máu đào, vùng dậy chống cự một cách anh hùng dũng cảm, đã 16 tháng nay rồi. Họ từng làm cho quân Nhựt bị thua lăm trận thất điên bát đảo, thiệt hại vô cùng, khiến cho khắp cả thế-giới, những ai biết yêu chuộng hòa-bình cũng đều đồng tình với họ và cứu giúp cho họ.

Tinh thần của hai nước Trung Việt đã có lịch-sử lâu dài, tất nhiên phen này dân chúng Việt-nam phải tán thành công cuộc Trung-hoa kháng cự Nhựt-bồn, lại ra sức hành động để giúp đỡ Trung-quốc về mọi phương-diện, cùng anh em Trung-quốc, thân thiết nắm tay góp sức, cùng làm việc chung.

Chúng tôi nhận rõ rằng trong mấy năm nay bọn xâm-lược dám ngang tàng tới nước đó, nguyên do chỉ vì phần đông nhơn-sĩ trong thế-giới thiếu lòng cảm-khích về đạo công-nghĩa chánh, ai cũng chỉ muốn đổ thừa trách nhiệm của mình. Vì đó cho nên ngày 18 tháng 9 năm 1931, Nhựt-bồn mới dám ra tay đốt ngọn lửa xâm-lược cháy bùng lên ở cửa vãn nổi đầu.

Phụ-nữ Vân-nam, tục gọi là các cô «xa phang» nay cũng bắt đầu luyện tập việc binh như phụ nữ các tỉnh khác

có một tiếng nào kêu gọi chánh-nghĩa. Đó là một điều nhục nhã rất lớn cho nhơn loại. Hiện nay khắp thế-giới đã tỉnh giấc rồi, ngọn cờ chánh-nghĩa đã thấy treo cao phấp-phới. Chúng tôi căm về nhơn-loại chánh-nghĩa, nay xin tinh-nguyên đứng dưới bóng cờ đó, vì cuộc thế-giới hòa-bình mà ra sức phấn đấu.

NHƯNG mà bây giờ muốn cứu vãn thế-giới hòa-bình, không phải chỉ đem cái lực lượng mỏng manh đơn chiếc của những người yêu chuộng hòa-bình trong các nước mà lửa xâm-lược cháy bùng lên ở cửa vãn nổi đầu.

quân Nhựt công hãm rồi, mà quân đội Trung-quốc muốn giữ lấy cái địa-vị chủ động chiến-lược, lại tự ý bỏ thành Vô-Hơn mà lui ra; tuy quân Nhựt tạm thời được thắng lợi bề ngoài, nhưng Trung-quốc dùng lối đánh toàn diện kháng chiến, đã làm hoàn toàn thất bại cái mưu đồ đánh mau xong gấp của Nhựt-quân, lại bắt buộc chúng phải hãm vào trong cái địa-vị-bị động và ứng chiến luôn luôn, không cho yên nghĩ.

Lúc này cuộc kháng-chiến của Trung-quốc đang bước vô chặng đường mới, quân Nhựt lọt cẳng xuống đất sinh lầy, càng đáp xuống, càng ngập sâu, gần đến nước không rút cẳng lên được nữa. Song trước khi chúng phải vỡ lở thua chạy, còn toan làm một cú sau chót nữa. Cho nên một mặt, chúng cắt đứt con đường giao thông Quảng Cừ (tức là đường xe lửa Quảng-châu Cừu-long) để hãm cửa biển Hương cảng vào trong vòng cô-lập cho-vor; một mặt khác, chúng hoạt-động ngầm ngấm ở Xiêm-la, ý muốn chiếm lãnh Việt-nam, lấy đường tấn-công lên Vân-nam nữa.

Thế là Việt-nam với Trung-

quốc tới lúc sống chết, mất còn, lợi hại, phải chung chịu với nhau rồi đó. Vậy thì bảo-vệ Việt-nam chính là bảo-vệ Trung-quốc, cũng như bảo-vệ Trung-quốc tức là bảo-vệ Việt-nam. Bởi vậy anh em Việt-nam chúng ta, chỉ có cách là phải trực-tiếp hoặc gián tiếp cứu giúp cho Trung-quốc kháng-chiến mới được.

Đoàn-thể của anh em chúng tôi, vừa mới thành-lập buổi đầu, tự nhiên lực lượng còn mỏng manh yếu ớt lắm, chúng tôi trông mong các nhà đương-cuộc có-lập cho-vor; một mặt khác, và chánh-giới địa-phương (là nói Vân-nam), dùng các lực nhơn-sĩ trong xã-hội Trung-Việt, tùy thời chỉ biểu phò tri anh em chúng tôi. Lại trông mong tất

cả anh em thanh-niên hữu-chí Việt-nam, cùng đóng góp tâm lực vào trong công việc chúng tôi làm, cứu giúp Trung-quốc, a sức phấn đấu, tranh lấy cuộc thắng lợi sau chót.

Việt-nam Thanh-niên Viện-Hoa kháng-chiến-đoàn
Ngày 15 Novembre
Dân-quốc năm 27.

+ Docteur LÊ-VĂN-QUYỀN +

Diplômé de Médecine Coloniale Diplômé en Dormato-Vétérinaire de l'Hôpital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie

và Mme Marie QUYÊN

Diplôme d'Infirmière et Diplôme de Puériculture de l'Université de Bordeaux

33, Colonel Grimaud (Sau ga xe điện Cuniac Saigon-Cholon)

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỆNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT

Có phòng riêng để trị bệnh con nít và đàn bà sau khi sanh sảng (đau tử cung) đau bụng đại v.v.. do tay Mme Marie QUYÊN săn sóc. Chuyên-trị bệnh ngoài da và trong máu, bệnh phong-tinh các thứ. Có trị bệnh trong miệng và răng.

GIỜ KHÁM BỆNH: Sớm mai: 8 giờ đến 12 giờ — Chiều: 4 giờ đến 7 giờ. Chứa-nhứt và lễ: 8 giờ đến 11 giờ.

Trong giờ nghỉ muốn rước gấp, xin đến số 6 đường Jean Monlau

TRƯỜNG ĐẠO THAO VY

32-34, rue A. Garros - SAIGON

Dạy từ lớp chót (Cours Enfantin) đến lớp nhứt (Cours Supérieur)

Thầy giáo lựa chọn kỹ càng và có kinh-nghiệm nhiều từ 7, 8 đến 30 năm trong ty Giáo huấn

Học trò nghèo sẽ được giảm hoặc cả, hoặc một phần học phí.

☪ Xin vô học mau kéo hết chỗ ☪

Bùa yêu, Chài mường, Gông ngai

Trong thời-đại khoa-học này, còn bao nhiêu là việc hiển nhiên mà ta không những không cần nghĩ được, mà cũng không biết cả cách thức chế tạo, thực hành ra sao nữa. Nhưng chỉ cần mua:

Khoa-học huyền-bí

Của nhà in MAI-LĨNH Hanoi xuất bản — Giá 3 xu

là ta có thể trông thấy nhiều tia sáng đằng sau bức màn bí-mật ấy. Đó là tờ báo đầu tiên ở xứ ta chuyên khảo về khoa-học huyền bí (Sciences occultes). Các bạn đọc sẽ được hiểu biết cách thức chế tạo, thực hành những thứ bùa thuốc ấy, do những bài phóng sự khảo cứu rất công phu và nguy hiểm. KHOA-HỌC HUYỀN-BÍ sẽ có những bài khảo về Bát-sát, Thái-ất, xem vết mực, gót giày, đoán mộng, tìm giếng, tìm vàng, v.v.. Lần lần, lại có những bài phỏng vấn các thầy Mo, các tay pháp thủy có danh, các nhà số học nổi tiếng, tường thuật và luận đoán những nơi huyền bí như đền Sông (Thanh-hóa), miếu cấm (Hà-giang), rừng ông Bó (Nghệ-an), núi Bà-đưng (Nam-kỳ)... Ngoài ra, trong KHOA-HỌC HUYỀN-BÍ lại có những trang số Tử-Vi, xem tướng tay, xem Triết-tự, Thôi-miên-thuật, do những ngòi bút chuyên môn viết, dạy một cách thực hành rất dễ học, ai xem cũng hiểu ngay và thí-nghiệm được, có kết-quả và chắc chắn tức thời.

Ngay số đầu, lại có đăng một chuyện dài về dã-sử.

TIẾNG SẮM BẠCH VÂN (Tức là đời TRẠNG-TRÌNH)

Kể lại cái đời kỳ-di lạ lùng của nhà số học nổi danh nước ta: Ông Nguyễn-bình-Khiêm. Chỉ cần nói thêm rằng tác-giả là VÂN-TUYÊN đủ rõ giá trị của bộ truyện ấy thế nào?

Hỏi mua tại các hàng sách lớn, ở nhà quê không tiện mua thì gởi thư về nhà in MAI-LĨNH Hanoi sẽ có sách gởi đến tận nhà

Les meilleurs vins se trouvent aux:

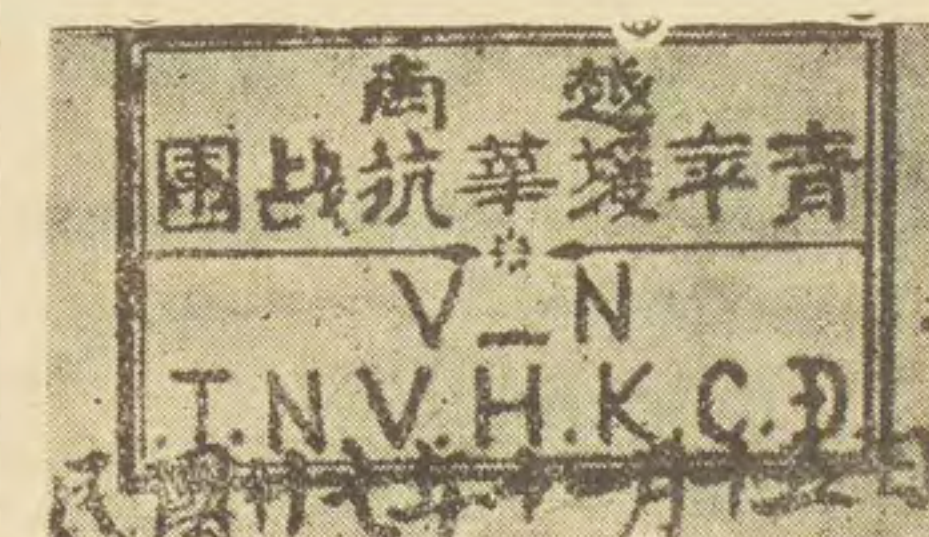
CAVES ALGÉRIENNES
Grands vins de France et d'Algérie

Mme PALMADE, Propriétaire

34, BOULEVARD CHARNER — SAIGON

TÉL. 20.458

R. C. 2.565

PHÁP-LUẬT LUẬN-ĐÀM
của
PHAN-VAN-THIỆT
Luật-khoa Cử-nhơn

NHỮNG PHÁP-LUẬT
ĐIỀN CHỦ CẢN BIẾT
(BÀI THỨ TƯ)

NHỮNG đất phù-sa ở hai bên bờ sông hoặc băng đất bùn, cát và đá sỏi, hoặc bằng cồn lớn nhỏ vì con nước đổi dòng bờ bên này qua bên kia, thì thuộc về người chủ chỗ bờ ấy, trừ ra khi nào có phải thực hành những quyền địa-dịch mà có tánh cách công-ích thì không kể.

Đất phù-sa không thuộc về người chủ hai bên bờ khi nào nó do một miếng lớn, và để nhìn của một số đất ở phía trên dòng nước trôi xuống một số đất ở phía dưới dòng hay trôi qua bên bờ bên kia, người chủ miếng đất lớn được quyền đòi lại. Nhưng phải vào đơn đòi lại trong thời hạn một năm; quá cái thời hạn ấy thì cũng còn kiện đòi được nếu người chủ miếng đất bởi chưa chiếm cứ chỗ bởi ấy.

Đất phù-sa và cù-lao sanh ra trong những hồ, ao, vũng, không thuộc về người chủ hai bên bờ, vì rằng giới hạn của đất họ vẫn không có dới dới chỉ hoặc thêm hoặc bớt cho họ bởi sự nước lớn hay nước ròng.

Những bãi tán-bồi ở duyên hải thì thuộc về công-thổ bên xứ. Những cù - lao lớn hay nhỏ và đất bồi ở giữa dòng sông đi thuyền bè được hay không thì

cũng thuộc về công-thổ bên xứ. Nếu một con sông đi thuyền bè được hay không mà đổi dòng nước chảy thì đất lòng sông cũ sẽ do quan chánh tòa dân sự sở tại chiếm theo lời tư của quan Thống - đốc mà cử người giám-định để định giá.

Nếu đã có lệnh quan Thống-đốc cho biết mà trong hạn ba tháng những người ở hai bên lòng sông cũ đó không ai thuận mua theo giá của người giám-định đã định thì nhà-nước theo lệ bán đất công mà đem đất đó ra phát-mãi.

Số tiền bán được ấy sẽ tùy theo phần đất bị thiệt hại nhiều ít mà chia ra cho các chủ có đất bị dòng sông mới chảy qua.

TIẾT THỨ BA
NÓI VỀ QUYỀN
ĐỒNG - SỞ - HỮU

KHI nào nhiều người đã chung phần có quyền sở - hữu một vật gì mà không có thể

chia ra cho mỗi người một phần đã nhứt định thì gọi là đồng-sở-hữu-chủ.

Ví dụ: tên Tý qua đời có để lại cho ba người con: Sửu, Dần và Mẹo một miếng ruộng. Miếng ruộng ấy chưa đem ra tương phân thì cả ba tên Sửu, Dần và Mẹo, là đồng-sở-hữu-chủ miếng ruộng ấy.

CHƯƠNG THỨ I.
VỀ SỰ « BẮT TƯƠNG-
PHÂN » HAY « CÔNG ĐỒNG »

Không có cái gì bắt buộc một người phải ở trong tình cảnh « bắt tương-phân » (indivision) cho được, và mỗi người đồng sở-hữu-chủ đều có quyền xin tương-phân bất-động-sản chung chỉ trừ ra theo luật an-nam phải chờ cho khi mãn cuộc tang chế đã.

Vả lại, những người đồng sở-hữu-chủ có thể giữ lại tình cảnh « bắt tương-phân » một cách lâm thời nhưng điều tư-ước như thế không thể quá kỳ hạn 5 năm. Trừ ra khi nào mãn tư-ước trong kỳ hạn ấy lại làm một tư-ước khác.

Chỉ trong hai trường-hợp này, tình cảnh « bắt tương-phân » có thể vĩnh-viễn và không ngưng

lại vì một cuộc tương-phân: này thuộc về người này làm chủ, 1' Khi những đất và đồ kiến trúc thuộc về mồ mã của một gia-đình an-nam. 2' Khi những hàng rào đã làm ra để phân biệt những bất-động-sản ở kề-cận.

CHƯƠNG THỨ II
VỀ SỰ TƯƠNG LỮY CHUNG

Sự « công-đồng » hay « bắt-tương-phân » thuộc về tương lữy thì gọi là « sự tương lữy chung » (mitojenneté).

ĐOẠN THỨ I. - VỀ
SỰ TƯƠNG LỮY CHUNG

Sự tu-bổ và làm lại một bức tường chung thì về phần những người chủ có quyền lợi vô đó và mỗi người phải chịu tương đương với quyền lợi mình.

Vô luận người đồng-sở-hữu-chủ nào cũng có thể không chịu tiền tu-bổ và chữa sửa tường chung như vậy mà bỏ quyền hưởng dụng chung, trừ ra khi nào bức tường chung đó chống giữ một nhà cửa nào của mình thì không kể.

Khi nào trong cái nhà mà từng

này thuộc về người này làm chủ, từng kia thuộc về người kia làm chủ, nếu trong tờ bằng-khoản không có nói rõ điều kiện tu-bổ và làm lại tường chung thì phải làm như vậy:

Những bức tường lớn và nóc nhà thì về phần tất cả mấy người chủ chịu, mỗi người phải chịu tương đương với giá-trị cái từng lầu của mình.

Người chủ nào phải làm lấy bức ván (plancher) mà mình đi ở trên.

Người chủ từng lầu thứ nhứt phải làm cái thang đi lên tới từng ấy, người chủ từng lầu thứ nhì thì phải làm đoạn thang bắt từ từng nhứt lên tới từng nhì, vân vân.

Những đồng-sở-hữu-chủ một cái nhà mà mỗi người làm chủ riêng một từng lầu thì là đồng-sở-hữu-chủ của miếng đất chỗ cất nhà ấy một cách công-đồng.

PHAN-VĂN-THIỆT

(Còn tiếp)

20 NĂM DANH TIẾNG
NAM-THAO-ĐU'ÔNG
59, Quai de Belgique - SAIGON
Trung-Nam y-sĩ NGUYỄN-VĂN-BÁU
Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-đồng
Giờ coi mạch: Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.

TAI SAO CÓ DI-TÍNH ?

Bệnh Di-tính sanh ra bởi 3 nguyên-nhơn:

- 1' Bẩm tánh yếu quá chăm lo học tập.
- 2' Độc bệnh phong tình nhập vào thân.
- 3' Chơi cách thủ dâm.

Trong 3 nguyên-nhơn này Người thấy mỗi một, đau lưng người có bệnh di-tính thường hơn. Các khớp xương rêm mỗi, mắc bởi 2 nguyên-nhơn sau cùng. Bệnh di-tính có ba thời-kỳ ghen và hơi có huân đen. Ăn và cách hành bệnh cũng đều khác nhau. Các bạn xem kỹ hình trạng như sau đây thì biết rõ bệnh mình ở vào thời kỳ nào nặng hay nhẹ.

MỐI CỐ BỆNH

Ban đầu đêm nằm ngủ mơ mộng thấy giao hợp với đàn bà, tỉnh vừa ra thì giọt mình thức giấc. Như thế gọi là Mộng-tính. Trường-hợp này bệnh rất dễ trị. Người chỉ thấy đau lưng, mỗi chút ít thôi.

BỆNH HƠI NẶNG

Lây lắt các bạn thanh-niên lao, cho thể là thường. Bệnh càng thêm, sau ngủ không còn thấy Mộng-tính, Di-tính, Huột-tính giao hợp nữa mà tỉnh ra lúc nào rất mau le, dễ uống và được một không hay, sáng thức mới biết, cái đặc-biệt là bệnh không hề tái trở lại.

Muốn mau mau
hay dùng thuốc cổ danh

Cổ-tinh-ich-tho

Người có bệnh nặng hay nhẹ, trong 3 thời kỳ kể trên uống vào 1 hoàn CỐ-TINH, 1 giờ sau là thấy trong người dễ chịu hơn lên, trong 2 ngày đầu thấy bớt đau lưng, các khớp xương bớt mỏi, ngủ êm không còn giật mình thức giấc nữa, tìm đã bớt hồi hộp. Uống trong 1 hộp thì người đã thấy khỏe nhiều rồi, làm việc hằng hái trở lại, ăn biết ngon. Bệnh nhẹ 1, 2 tiếng. Ho khò khò trong cổ như năm, uống 2 hộp là thật mạnh, gà kêu. Cảm mà ho. Ho nhiều nặng 5, 7 năm uống nhiều lắm mà không có đàm. Đàn bà có 5 hộp thì không còn tái trở lại. thai ho hoặc đẻ rồi ho sản hậu

BỆNH ĐÃ NẶNG

Các bạn mới bắt đầu uống thuốc, nhưng không nắm thuốc chuyên môn. Bệnh càng tăng rồi sau cả ngày lẫn đêm tinh muốn ra lúc nào cũng được. Thường sau khi tiểu tiện tỉnh ra và loãn gần như nước tiểu. Một hai khi lẫn lộn cả máu. Con đường sẵn sàng để đưa các bạn đến một bệnh nguy hiểm hơn: bệnh ho

Chú ý. - Có nhiều thứ thuốc khác có chút huyết, cũng trị bệnh Di-tính, nhưng chỉ trị đỡ tạm thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Thuốc Cổ-tinh-ich-tho-hoàn không có trị như thế, sở dĩ nó trị bệnh được đặc biệt hơn là ở chỗ: Bệnh không bao giờ tái trở lại khi đã mạnh. Giá mỗi hộp 1p.00

Nếu uống trong 1 hộp đầu không thấy hiệu nghiệm chi hết, thì các bạn hãy làm quảng-cáo xấu cho Cổ Tinh Ich Tho. Nhưng nếu nó thật

hay thì các bạn nhờ giới-thiệu giúp với các bạn thân. Cảm ơn trước các bạn.

Ngoài ra thứ thuốc Cổ Tinh Ich Tho chúng tôi có bào chế 2 thứ thuốc chuyên trị bệnh ho và kinh nguyệt Bạch-đái rất hiệu nghiệm kể ra đây:

Bảo-phê-linh-duợc

Chuyên trị các bệnh ho mới phát. Ho khan, ho có đàm, tắc thở, đàm dính theo máu lợn cợn như bột báng. Hai chãi vai đau. Đầu xây xam, bần thần. Dã dục về buổi chiều, ớn lạnh. Mắt ngủ, xót xa trong phổi.

Cửa... người lớn và trẻ con. Nhất là bệnh ho kinh niên của người lớn tuổi, mỗi năm đến lúc

trở trời đều ho. Ho như thế đến 30 năm đây nhứt mới thôi.

Không những thế...

Thuốc « Bảo-phê-linh-duợc » lại có tác dụng chữa bệnh. Mạnh uống vào bỏ phổi, trị tức ngực, không ho mà tăng háng có đàm, ngừa bệnh lao, Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Giá một hộp 1p.00.

Phụ-nữ bạch-yến

Trị kinh không đều. trời sứt, huyết kinh bầm dẹt. Huyết kinh khi nhiều, khi ít. Trị kinh nguyệt thất thường bởi làm việc quá sức, hoặc những việc vui buồn sức động quá, kích thích đến tâm trí. Trị Bạch-đái, sưng tử-cung, bởi kinh nguyệt không đều sanh ra.

Thuốc « Bạch-yến hoàn » giúp các bà đã da thâm thịt, máu huyết hồng hào, mau có thai.

Kinh nguyệt không đúng đã lâu rồi, chỉ uống trong 1 hộp « Bạch-yến hoàn » thì kinh sẽ có trở lại đúng ngày luôn luôn. Thuốc « Bạch-yến hoàn » rất dễ uống. Các bà có cô nhất thuốc cách nào đi nữa gặp thuốc Bạch-yến hoàn cũng uống được. Giá 1 hộp 1p.00.

Đặc biệt cho các bạn ở xa

Thuốc PHỤC-HƯNG-Y-QUÁN bán y gia, nhưng muốn cho các bạn ở xa có thuốc dùng mà chỉ trả theo giá thường, khỏi phải chịu cước phí, vậy chúng tôi vui lòng gởi contre remboursement từ 2 hộp để thí nghiệm.

(Cắt tấm giấy mua thuốc sau đây)

Giấy mua thuốc
PHỤC-HƯNG-Y-QUÁN 323, rue des Marins, CHOLON
Xin gởi cho tôi C. Rembt.
... hộp BẢO-PHÊ ... hộp CỐ-TINH
... hộp BẠCH-YẾN ... (Khỏi cước phí)
Nom :
Adresse :

THAT HANH DO
NHÀ THUỐC
Vô-dinh-Dân
323, RUE DES MARINS - CHOLON
118, Rue d'Espagne - SAIGON
4, Rue Ohier - PNOMPENH

Bào-Chế:
Phục-Hưng-Y-Quán

THƠ là những cái gì đẹp, cả cái đẹp trong cái xấu, (*La beauté dans la laideur*).

Một lời nói hay một cảnh cây ngả nằm có ý vị; một người ăn mày chết lạnh ngoài đường, đều là thơ cả.

Nhạc là những cái gì êm-ái trong cái hùng dũng.

Tiếng chim riu rít trên cây, giọt mưa rơi đều đều trong đêm tối; tiếng gió vi-vu trên rừng, đều là nhạc.

Hiền như thế người ta sẽ không còn cãi nhau lời thôi về thơ với nhạc nữa. Cái gì đẹp là thơ. Cũ mà làm gì? Mới mà làm gì? Chưa phải bởi luật mà ra thơ, chưa phải vì điệu mà nên thơ.

Thì các ông các bà đừng rầy rà nhau về những cái không đáng rầy-rà nữa.

Đến nhạc cũng vậy. Tàu mà chi? Tây mà chi? Chưa chắc nhờ tiếng sắt mới thành nhạc, chưa chắc gì lại tại nên kêu nhạc.

Thì các anh, các chị đừng làm mịch lòng nhau về chỗ không đáng làm mịch lòng nữa.

TÔI đã được đọc bài «*Thơ và Nhạc*» của ông Nguyễn-tân-Phượng đăng ở báo «*MAI*» và lục đăng bên *Lục Tinh*. Tôi rất hài lòng được gặp một người đồng ý kiến về chỗ hiểu thơ và nhạc, lại rất quan tâm đến mỹ thuật nước nhà.

Ông xét rất thấu đáo cái ý vị của thơ kèm bên nhạc và cái cần kíp của nhạc ở trong thơ. Ông dám tán dương phương pháp chấn-hưng nhạc của Ng.-văn-Tuyên, một người đáng biết, nhưng ít được ai khuyến-miền, giục lòng. Ông Phương lại bình vực mỹ-thuật nước nhà. Ông rất thích Vọng-cổ và ước ao sao có người tài, viết dùm bản ca điệu ấy để bớt tội nghiệp lỗ tai bà con.

Một lần nữa, tôi xin khen ngợi ông Nguyễn-tân-Phượng. Nếu tôi có đem ra đây vài chỗ không đồng ý-kiến với ông, xin ông đừng phiền, bởi vì ở đời có ai nghĩ và hiểu giống hệt ai được. Biết đâu đến tôi trung ra để đi ngược với ông lại chẳng phải là sai lầm?

Trước hết, ông Phương bảo: «*Phái tượng trưng chú trọng về nhạc*». Điều đó là sai. Tuy Paul Verlaine có tuyên-bố như vậy, nhưng nào họ có kính trọng lời nói đâu? Và đặc điểm của phái tượng trưng là đem những hình ảnh khuêu gợi (*suggestion*).

«*Pas de suggestion, point de poésie*» Anatole France đã bảo như thế.

Stéphane Mallarmé cũng nói

CỦA
Mlle LÁI-HIỆU
Long-mỹ

Thơ không ca hát, nó nung ta lên chốn nhẹ nhàng kia mà. (*La poésie ne chante pas, elle incante*).

Sở dĩ có câu: «*De la musique avant tout*» là vì thời bấy giờ bên Đức, Beethoven hô hào phổ tiếng đồng vào lời thơ của Goethe, tôn giáo ấy được người ta theo rất nhiều.

Ấy, ông Phương thấy việc «*đem âm nhạc phổ vào thơ*» đâu có phải là «*việc xâm chiếm*» có hại cho thơ? Có hại là khi nào người ta chơi lêu mà sắp vào nhạc, thơ của phái khác, chứ đối với kẻ lãng-mạn đó là một việc hay, hơn nữa là một việc cần. Vì rằng lãng-mạn sống về tình, các phái khác sống về lý. Người ta có thể không làm mất cái hay của thơ Lamartine, Victor Hugo, Thê-Lữ, Xuân - Diệu, khi sắp vào đàn, nhưng người ta sẽ thấy lộn xộn, hay quá gở khi đem ra ca thơ của La Fontaine, Trần-văn-Tấn hay Tú-Mở.

Nếu ai đem *Esprit des lois* hay *Biên-chứng-Pháp* đặt thành Vọng-cổ, tôi tưởng người ấy sẽ chửi Jean Kiépura, Maritah-Eggerth, cả đến Montesquieu và Phan-văn-Hùm nhà mình!

Vậy ông Phương muốn bình thơ ai thì bình, chứ đừng bình thơ ông Học - Lạc nhè, kéo rồi ông ấy tức mồm lên, thì có rầy to. Hẳn ông Phương cũng hiểu vì sao khi đăng ra bài «*Lời than của con hổ trong vườn bách thú*» của Thê-lữ bị người ta cằn rằn là không ngâm được?

Và ông có hiểu vì lẽ gì người ta tranh cãi với nhau mãi mãi về phép «*đọc*» thơ-ngữ-ngôn của La Fontaine hay Florian không? Chỉ vì thơ cũng có nhạc của thơ, mà nhạc cũng có thơ trong nhạc.

Đề một cái phết, một cái chấm sai, thơ sẽ không còn là thơ, mà đề một dấu, một hơi nghỉ sai, nhạc sẽ không còn là nhạc. Ông thử đọc và phân ra từng khoảng theo nhịp đàn, rồi ông thử ngâm mà xem câu thơ này của Nguyễn-Du, coi nó có hay lên «*bội phần*» chăng?

Long... lạnh đây... nước in...

Thành... xây khói... biếc, non... phơi bóng... vàng.

Đừng đối với mình, và có g-bình lên một chút, tôi tưởng ông sẽ thấy nó «*dị-hợm*» làm sao! Cho nên, theo tôi không phải đổi nhạc ở lời thơ, mà phải đổi nhạc ở từ điệu nhạc kia. Ông thử bắt một ông thầy đàn xưa, đàn cho ông nghe «*Chiều quân quá quan*» với «*Trường-tương-tư*» rồi ông

sẽ vận máy hát cho nghe bản ấy đang thanh hành. Chắc ông nói với tôi: «*Bản kim thời nghe «mùi», «xảo», nhưng không ý vị gì ráo!*»

ONG đã công nhận Guitare d'Amour, L'Amour c'est une étoile, Adieu-Hawai, không có ý nghĩa gì đáng kể trong lời nói. Người ta mê nó là mê hơi ca hòa với hơi nhạc, thì sao ông muốn bên mình có bài ca viết khéo, đang lúc mà bản đàn còn là đồ xả rác?

Không tin, ông thử đọc lại bài quốc-thiệu của Rouget de Lisle và «*À ceux qui sont morts pour la patrie*» của Victor Hugo, ông sẽ không ngần - ngại gì mà bảo với tôi: «*Bài của Victor Hugo là tuyệt-tác*». Nhưng trên đời có mấy ai ngồi buồn ngâm lại bài «*À ceux qui sont morts pour la*

patrie»? Người ta hát mãi không chán bài «*La Marseillaise*», bởi vì hơi nhạc của nó thiết là thần-tinh. Một bản có nữa, ông chịu phiên hát lên bản dịch Guitare d'Amour của Mai - Lâm và của K. C. mà xem tôi chắc ông sẽ thấy bài dịch của Mai - Lâm tuy không đúng nghĩa, nhưng được người ta thích hơn, chỉ vì nó «*ôm sát*» theo hơi đàn. Mà đã đi nghe nhạc, thì còn rảnh lỗ tai đâu để bắt bẻ đến cú-pháp, ý nghĩa lời nói nữa!

Tôi xin chịu với ông, hiện giờ ở xứ ta có nhiều bài ca rất lải-nhãi. Nhưng cái đó không làm cho tôi bực - tức hơn là nghe giọng đàn lũng ca, lũng - cũng.

Thú thật, nếu bắt tôi nghe một bản đàn Cao-mên hay Bali, tôi ít chán hơn là nghe một bản Vọng-cổ nhịp... 32!

Mlle LÁI-HIỆU
(Long-mỹ)

Thơ đồ

Nào phải cơ hàn thiếu thốn chi, Bực mình nên chị dặn em đi, Dây dúi khôn đứt tình cang-lệ. Dậm thẳng sao tròn phận nữ-nhì! Trước hời trời xanh coi mấy tuổi? Sau dò đất rộng bấy nhiêu ly? Ngọn ngành tương tận đàn chim cá,

Chấp cánh em toan kiếm chị về.

TÂN-NIÊN

Đố là cái gì?

Kỳ sau có lời giải.

Chúng tôi đọc

LUC-VÂN-TIÊN

và

NỖI LÒNG ĐỒ-CHIỀU

CŨNG như ông Trần-thanh-Mai với quyển *Trống giòng sông Vị* ông Phan-văn-Hùm với quyển «*Nỗi lòng Đồ-Chiều*» làm cho «*sống*» lại hai nhà văn mà chút nữa đã xóa nhòa trong trí nhớ của phần đông.

Nhưng cụ Tú Trần-tế-Xương may mắn hơn cụ Nguyễn-dinh-Chiều. Vì ngôn bút của Trần-quân trong cuốn «*Trống giòng sông Vị*» éo lả duyên dáng như cô gái đang xuân; cuốn «*Nỗi lòng Đồ-Chiều*» thì trái lại, trang nghiêm, đầm thắm như như ông đồ cổ hủ.

Văn-pháp (style) của hai ông khác nhau xa. Ông Trần khéo dụng ý dùng lối văn ấy. Lối văn «*Trống giòng sông Vị*» lối văn vui vẻ trẻ trung để đưa đẩy đọc giả; dần là hạng khảo cứu, dần là hạng chỉ xem cho biết cốt truyện cũng đều thích ý. «*Trống giòng sông Vị*» có tánh cách tiểu thuyết nhiều.

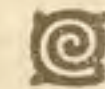
Trái lại «*Nỗi lòng Đồ-Chiều*» văn pháp hoặc — bị ảnh hưởng theo lối văn ông đồ. ông đồ đạo mạo; chứ không phải hải hươc như ông tú của ông Trần-thanh-Mai, mà quyển «*Nỗi lòng đồ-Chiều*» có vẻ khảo cứu, có vẻ sử ký đặc. Lối văn ấy không phải hợp với sự tiêu hóa của cả thầy mọi hạng người.

Thiết nghĩ thân thể của các bậc tiền bối ngày nay, đem ra khảo cứu, không ai chối cãi gì mà không công nhận là lối văn khảo cứu rất dở ịch. Nhưng cũng nên nghĩ cách nào cho đăng phổ cập trong dân gian. Mà

hạng người ấy là hạng người đáng cho họ biết qua sự nghiệp thân thể của các bậc tiền nhơn có tài trí có công nghiệp với nước nhà vô luận là phương diện nào.

Cho họ có cái sở đắc đọc loại sách ấy, mới là cái sở nguyện của tác giả như Phan-quân và Trần quân.

Tôi không bảo nhà văn phải xu phụ theo ý hướng của phần đông, nhưng cũng nên tùy thời cơ mà cảm hóa họ, đưa đẩy họ vào ý muốn của người viết sách. Như thế ấy cũng là một cách khôn khéo. Tôi không tư vị chi nhà văn «*Trống giòng sông Vị*», mà cũng không có ác ý gì, riêng tôi lại còn có cảm tình với nhà văn «*Ngồi tù khám lớn*» nữa là khác. Chỉ thấy chỗ đáng tiếc, và tự nghĩ rằng tài-bồi văn học là phận sự chung của mọi kẻ làm dân, nên bản đến mà thôi. Thiết tưởng Phan-quân cũng đã nghĩ kỹ.

«*Nỗi lòng Đồ-Chiều*» ra đời là một sự hã-hê cho những ai quan tâm đến văn-học, và hương hồn cụ Đồ ầu cũng ngậm cười nơi chín suối. Tôi phải công nhận tác-giả khảo-cứu và quan sượng, lũng túng, vụng về, không phải kẻ có văn-tài, văn-học và văn-tâm như Phan - quân thì chưa dễ đã làm nên quyển sách có giá trị ấy. Chẳng thế mà sao ngót nửa thế-kỷ nay không ai ra làm công việc ấy, mà hèn lười tôi vẫn ân hận giùm cho số phận cụ Đồ. Cái công trình quý rồi.»

hóa ấy mãi đến ngày nay mới có Phan-quân, thật là xứng đáng. Chỉ tiếc, có nhiều chỗ không được minh bạch, như trang 14 hàng thứ 7 có câu: «*Quan quân nhà Nguyễn ở Gia-định không đầu «ngụy» đều mất địa-vị cả, Nguyễn-dinh-Huy phải trở lại thường dân*». Thê là Nguyễn-dinh-Huy không theo «*ngụy*» nên bị Lê-văn-Khoi loại đi. Vậy thì tỏ ra Nguyễn-dinh-Huy theo phe với triều-đình. Đối với Khoi, Huy là người bất đồng chí đã đánh, còn với triều-đình Huy có tội lỗi chi, mà trang 15 hàng thứ 20 lại có câu: «*Ta không rõ rồi đó có tội với triều-đình thì người (tức là Nguyễn-dinh-Huy) ở mãi lại Saigon với bà vợ thứ hay là về quê nhà*». Huy về hay ở, Phan-quân chịu khó lật trang 14 thì rõ.

Một điều này, Phan-quân viết quyển «*Nỗi lòng Đồ-Chiều*» có lẽ vì tiết tháo của cụ Đồ, và có lẽ cũng vì văn - nghiệp của cụ nữa chứ! Cụ Đồ - Chiều đăng nhiều người chú ý, theo tôi nghĩ vì văn phẩm hơn là tiết tháo. Thê mà Phan-quân nói một câu tôi lấy làm ngạc nhiên hết sức. Không biết sơ tâm hay cố ý mà Phan-quân nói một câu trái với việc làm của Phan-quân?! Đánh rằng Phan-quân phê phán một cách rất bình tĩnh; không tư vị, không cố chấp. Cái đức tính ấy rất tốt và rất cần cho nhà phê-bình. Phan - quân nói: «*Xem Ngự Tiễn Văn Đáp, Dương Tử Hà Mậu, nhứt là xem tác phẩm rất dung-thường của tiên sinh là quyển Lục-vân-Tiên, ta sẽ thấy những chỗ bơ thờ, lạt lẽo, sống sượng, lũng túng, vụng về, không những tác phẩm ấy được trường thọ, có bền như Lục - vân - Tiên được in đi in lại, lại còn được đem vào chương-trình văn-chương ở nhà trường, thời là nhờ cái cá nhân đức vọng của tác-giả nó nhiều, như trên kia, đã nói qua rồi.*»

PHOTO NGHỆ-QUANG

190-192, rue des Marins (Đường Thủy-binh, hàng cháo mủi)

CHOLON — Tél. : 30.209

Bồn hiệu khai trương tại Cholon là nơi trung tâm diêm của thương trường, cho tiện bề giao thông cùng lục-châu quý khách. Chẳng những bồn hiệu chuyên môn về nghệ chụp hình theo điệu nhà nghệ thiết đẹp thiết giống mà thôi, bồn hiệu cũng có trữ bán những đồ dùng trong nghệ chụp hình tính giá riêng cho nhà nghệ như kiếng, giấy, films, thuốc rửa hình v.v... Ngoài ra bồn hiệu lại có trữ bán các thứ đồ hồ lớn nhỏ đủ kiểu, đủ hiệu cùng là máy hát đĩa hát bài bản tân thời, Đồng thời bồn hiệu có sẵn thợ chuyên môn lành sửa các thứ đồ hồ bất luận lớn nhỏ, máy may, máy hát và bán cả đồ phụ tùng của máy thứ mấy ấy nữa. Mua sỉ tính giá rẻ đặc biệt. HÌNH ĐẸP, ĐỒ TỐT, GIÁ NHẸ KHÔNG ĐAU BẮNG. Hình kim-thời; 1p.40 bốn tấm cartes postales lại tặng thêm một tấm hình rọi lớn format 18x24.

Phải chăng Phan - quán phân nân, hay cho là văn-chương cụ Đồ không đáng truyền tụng ; có chăng là cái «đức vọng» của cụ mà thôi. Sao mà trái ngược thế? Một nhà biện - chứng - pháp có đầu luận lý lẫn quần như thế.

Tiết tháo là tiết tháo. Văn-chương là văn-chương. Chương trình nhà trường chỉ biết lấy văn - chương để dạy văn-chương, nếu vì sự kính nể hay tư vị thì tôi tưởng văn-chương không còn là văn-chương nữa.

Vì như quyển «Lục-vân-Tiên» mà không có màu sắc gì đặc biệt, thì tôi nghĩ cũng ít người biết đến cụ Đồ lắm. Vì phần đông biết cụ nhờ quyển «Lục-vân-Tiên» hơn là «Đương Tử Hà Mậu» hay là «Ngư Tiên vấn đáp». Đành rằng hai quyển sau này trỗi hơn Lục-vân-Tiên.

Tôi cũng công nhận Lục-vân-Tiên là một quyển thơ khá khá vậy thôi. Trong đấy có lắm chỗ sơ sót câu thơ, nhưng không tiện trích ra đây. Dầu sao bảo rằng nó dung thường thì cũng là quá đáng. Lục-vân-Tiên dung thường không đáng truyền tụng thì sao lại có kẻ như G. Janneau cho xuất bản; Gabriel Aubaret là người rất thạo chữ Tàu và nói tiếng Annam rất rành rẽ thanh nhã, đã đem ra dịch chữ Pháp; Engène Bajot đề tựa. Những cái vẽ vang ấy, hay là mới đúng hơn những lời khen tặng, Phan-quân cũng đã chẳng tối từ kia mà!

Những tác phẩm dạng người Pháp ghé mắt đến như Lục-vân-Tiên như Kim-vân-Kiều (quyển này có René Crayssac đem ra dịch) là những quyển sách phải đáng hoan nghinh, hay phải có chỗ đặc điểm của nó.

Nhắc đến «Kim-vân-Kiều» không sao tôi không bắt so sánh với «Lục-vân-Tiên». «Kim-vân-Kiều» là văn - chương phú hào, văn - chương trường giả; rằng hay thì thật là hay, nhưng người xem phải có cái học lực trung đẳng sắp lên mới thấu đáo câu văn, mới lãnh hội ý tứ nổi. «Lục-vân-Tiên» là văn-chương hàn vi, văn-chương bình-dân, kém hơn «Kim-vân-Kiều» nhưng không đến nỗi tệ như những quyển thơ hiện thời; và được mọi người đọc đến, từ lớn chí bé.

Tổ-Như tiên-sanh và cụ Ng-đinh-Chiêu, hai người hoàn cảnh, thân thế, địa-vị không ai giống ai. Thì câu văn phải chịu ảnh hưởng theo đó.

Văn «Kim-vân-Kiều» như một cái dinh thự chung bày nào biển son bát sứ, đủ mọi thứ xa-xi-phẩm; trái lại văn «Lục-vân-Tiên» là một ngôi nhà xích-xát, mái dột cột xiêu, đủ mọi sự thiếu thốn.

Dầu sao «Lục-vân-Tiên» và «Kim-vân-Kiều» cũng có chỗ giống nhau. Tôi không muốn nói hai nhà văn ấy phỏng theo Tây-Minh-truyện và Phong-tình-

Án. Giống là giống cái nổi niềm tâm sự của hai cụ đều gói ghém vào trong đấy. Tổ-Như tiên-sanh bất đắc chí cho cái thân thể chẳng khác chi Kiều. Cụ Nguyễn đĩnh-Chiêu thì thấy thân phận của anh Văn-tiên na ná với thân phận cụ mà bất nghĩ đến người đồng thuyền đồng hội. Cảnh ngộ của cụ nào khác chi Văn-tiên; cũng đi thi, mẹ chết, tình phụ bạc. Còn tâm sự khi thì cụ gởi cho ông chài, khi ông tiều, khi ông quán. Câu văn nhiều lúc lâm ly khả ái.

Biết cuốn «Lục-vân-Tiên» mà không biết nổi lòng Đồ-Chiêu là một sự đáng tiếc.

Biết «Nổi lòng Đồ-Chiêu» mà không biết «Lục-vân-Tiên» lại là sự đáng tiếc hơn nữa.

NGUYỄN-HỮU-TRƯỞNG

Hàng trăm giấy làm chứng cho sự thần hiệu rất chắc của BLENYL Thuốc uống

Hiệu nghiệm để chữa tất cả CÁC BỆNH ĐAU ĐƯỜNG TIÊU TIỆN

Bệnh lậu, sưng bàng quang, sưng đường tiểu tiện, hư phong tiểu chú, vãn vãn...

BLENYL làm khỏi phải dùng thuốc rửa, thuốc tiêm Có thuốc riêng để chữa bệnh kén Ở Nam-kỳ: Pharmacie Normale 119-123, đường Catinat, ở SAIGON và các hiệu bảo chế tốt. Laboratoire BLENYL, 14, Bd Poissonnière, PARIS

AI HO?

Lúc này trời có hơi lạnh những người phổi yếu hay mắc chứng ho. Nếu quý vị có ai ho, nên dùng THUỐC HO bao sáp hiệu ÍCH-NGUỒN - ĐƯỜNG, danh tiếng hơn 60 năm; không có thứ nào bì kịp, vì nó trị đủ các chứng ho, đau ho lâu năm, hoặc đàn bà ho sảng hậu, trị lệ như thần, còn như mới ho, ho gió, thì uống một vài hườn thấy hết, đảm cam đoan.

Giá mỗi hườn 0p.15

Nota: Con nít, Phong, ban, đẹn, ọc sữa, ỉa nước, ho nóng, đau bụng, khốc đêm, làm kinh, v.v. thì dùng thứ CHÁU-PHÁCH-TÁN, hiệu ÍCH-NGUỒN-ĐƯỜNG, công hiệu cấp kỳ. Giá mỗi ve 0p.20. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

Tổng phát hành: 295 Phunhuân-Saigon.

Nàng Thơ

Dịch bài thơ Sào-Nam

Lúc xuống tàu xuất-dương

Sanh vinam từ yếu bi kị, Khăng hứa càn-khôn tự chuyên đi U'bach niên trung tu hữu ngã. Khởi thiên tât hạ cánh vô thủy. Giang-sơn từ hi sanh đồ nhưế. Hiền thánh liễu nhiên tụng điệp si, Nguyễn trúc trường phong Đông-hải khứ, Thiên trùng bạch lãng nhứt tể phi

Làm người cho khác hẳn hơn người. Cực bắc cùng nam miệng chữa

Há để non sông tự đổi dời. Phải có ta đây trong một kiếp.

Đề không ai nữa dưới muôn đời. Nước nhà đã mất, chi trơ xác?

Hiền thánh đâu còn? nhắc uống hơi. Gió mạnh quyết lùa qua biển

Bắc. Nghìn trùng sóng dậy trắng phau trời.

Dịch bài thơ Tây-Hồ

Khảo hạch học-trò trường Tứ-Quảng năm 1902

Thế sự hồi đầu dĩ nhứt không, Giang sơn hòa lệ khắp anh hùng, Vạn dân nô lệ cường quyền hạ, Bất cổ văn chương hắc mộng trung. Trường thử bách niên cam thóa mạ, Bất tri hà nhật xuất lao lung. Chư quân vị tất vô tâm huyết, Thi bá tư-văn khản nhứt thông

Máy nổi sự đời ngoài cổ trông. Non-sông sùi-sụt khác anh hùng.

Dưới quyền áp bức dân đây-đọa. Trong giấc từ ba khách vầy vừng

Cử thế? - Bạc đầu cam xĩa-vả! Bao giờ cắt gót khỏi lao lung?

Nhiệt-thành ai chắc ai không có? Này có bài này thử đọc chung!

ĐẦU-TIẾP

Nghèo hết nước

Bạc giấu tiền thu, tiếc những ngày. Ớt ớt đòi xoi, chữa có hay!

Nay nghèo hết nước, nghĩ mà cay.

Kho lương vơ vét khôn qua bữa

Lũy nợ dùng dằng khó giải vầy.

Giặc khốn rập rình lưng rượi

lời. Binh nghèo xoắn xít gót khôn quay.

Gia-thê quơ góp giang-san bấy.

người. Cực bắc cùng nam miệng chữa

Chim' lừng' chuột bầy

Chim lừng chuột bầy nghĩ mà thương.

Bay nhảy vòng quanh, khó biết đường.

Nhìn đất nhớ hang răng mai khoét.

Trông trời tiếc ổ cánh hoai trương.

Thẹn cùng lũ trẻ xoi đông lúa,

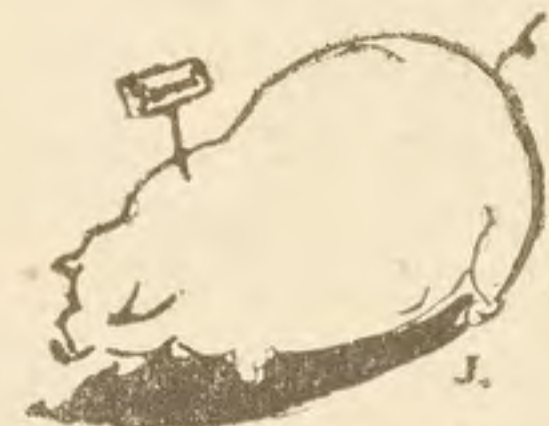
Hồ với đàn em gặm khúc xương.

Lê hoặc mùi quen ở dễ nuốt.

Rắn hơn mỹ vị với cao lương.

TÂN-NIÊN (Tri-thủy)

Con heo

Được rửa làm cừi cái chủ mây,

Đời đời kiếp kiếp vẫn ngó ngáy!

Ngủ lì mạp xác cho người thịt

Ăn béo bở mình để chúng quay.

Đồng loại máu dầm trên thớt chực,

Cùng nòi thấy xẻ dưới dao tày

Giống dòng đi đứng trong lò lửa.

Ôt ột đòi xoi, chữa có hay!

Ông địa

Ngồi đó làm chi vậy hỡi ông? Đầu tròn, bụng phệ, khoác bảo bóng.

Toét mồm, híp mắt, mừng xoi thịt.

Hình mũi, nhe răng, hít khói xông,

Bổn cỏi nghe không lời tiểu niệm;

Ba kỳ thấu chẳng ý người mong?

Thằng đen đúa trắng đầy Nam-Việt,

L. M.

Tuyệt vọng

Tặng Mộng-lan tác-giã truyền Bích-Đào đăng ở báo Mai số 46

Chị Bích-Đào ơi! chị có thấu.

Lòng em đau kín mộng yêu đương.

Yêu đương thắm mãi lòng em vô

Nay đã lang thành một vết thương

Em biết tình em là tuyệt vọng.

Nhưng mà em chết nếu không yểu.

Chị ơi! ai nở vô tình được.

Với một nàng tiên quá mỹ miều.

Sâm-Thủy từ khi chị đến dạy.

Cỏ hoa tươi nhuộm một màu vui.

Nhưng em từ buổi yểu đương chị

Chỉ thấy đau thương với ngậm ngùi.

Chị ơi! em muốn theo chân chị

Đề hít hương tình thoảng gió bay

Đề uống tận nguồn môi thắm đẹp

Cho lòng em ngủ giấc mơ say.

Mơ ước để mà mơ ước thoát.

Làm sao có được Bích-Đào ơi!

Tình em đã biết vô hi-vọng

Thì có yểu đương cũng khổ rồi.

Vì một ngày kia cũng chẳng xa.

Một ngày pháo nổ tiễn xe hoa.

Đem đi với chị chàng Tư Mã.

Và những nàng Tiên đẹp mặn mà

Bên phương trời lạ vui ân ái.

Chị nghĩ chi người sống hăm hiu.

Em biết tình em là tuyệt-vọng.

Bên đường cam số phận chàng

Tiểu.

KHÔNG-NGHI (Sâm-giang)

Tôi thường COI TAY thì phần nhiều việc qua rồi mười thầy đều đoán trúng đủ, còn khó hơn hết là việc hiện tại và tương lai mà đoán cho trúng thì mười thầy chỉ được có một.

TỜ QUI-KY

Đúng năm 27 tuổi đầu lòng không muốn lấy vợ mà vì hoàn cảnh gia-đình buộc phải cưới vợ. Sau khi có vợ một năm người vợ sẽ đậu thai, sanh 1 đứa con gái đầu lòng năm 28 tuổi. Cách đó 2 năm sau, đúng 31 tuổi sẽ sanh một đứa con trai và người vợ phải bị đau năm nhà thương. (Đau trong tháng Septembre 1938) tuy đau nặng song cũng tự mạnh được.

Trên đây là tờ Qui-kỳ coi suốt đời của Professeur NGUYỄN-THƯỢNG-HIÊN chuyên môn COI TAY và COI BÍNH (Physiologiste & Chiromancien) số 251 đường Lagrandière, SAIGON đã coi cho tôi từ năm 1933 vừa khi ở bên Pháp mới về. Thật ra lúc ấy lòng tôi không bao giờ nghĩ tới sự lấy vợ, mà vì cảnh nhà buộc phải cưới vợ, mà cưới vợ cách đó một năm, nghĩa là đúng năm năm tôi 27 tuổi. Có một điều đáng khen và đúng hơn hết là coi cho vợ tôi phải bị đau từ cung, thì hôm tháng Septembre 1938 này vợ tôi vì sanh đẻ mà mang bệnh nên phải nằm dưỡng đường của docteur Lê-hưng-Long và nhờ nơi tài Ba-c-si chữa cho mới được lành mạnh (1). Một người COI TAY mà đoán được những việc tương lai đúng như vậy hay hay là đó, coi đáng khen chăng?

Trên đây là bàn tay của M.

Dương-thành-Hoàng

Propriétaire Directeur decortiquerie à Phu-my MYTHO

(1) Nhờ tài Ba-c-si Lê-hưng-Long trị bệnh cho vợ tôi được lành mạnh nên trước đây tôi coi đáng lời ca'm ơn Ba-c-si trên mặt báo Điện-tín.

NHÀ MÁY CHẾ TẠO HAI - PHONG (Tonkin)

Còn cần nhiều đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thử dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ

97 rue Charner - SAIGON

Téléphone : 21.786

LỜI NÓI ĐẦU

HUYA hôm qua, đi uống cà-phê về, tôi vô tình đã ngồi giữa một ngã tư đường. Sức tĩnh, tôi liền tưởng đến cái ngã tư của con đường đời mà hiện nay tôi đang đứng.

Cô gái giang hồ những khi chạnh xót đến thân thể của chính mình, thường sụt sùi khóc. Tôi cũng vậy. Nhưng ngẫm ra thấy mạng mình lại bạc hơn của cô gái làng chơi.

Nàng hằng đêm gặp khách còn có thể ngậm ngùi kể lể cảnh sa chơn ngã bước của mình và trong đám người đi kiếm «mùi» cũng thường có kẻ vì nàng mà thương vay xót mướn. Tôi đây, không được thế. Và chỉ đành mang nặng trong cõi lòng cái nỗi uất ức của muôn ngàn kiếp mà hôm nay vì trần trụi quá, xin mạn phép cùng đọc giả cho kể lể ra đây.

Một hôm, nằm bên mâm đèn với một ã làng chơi, tôi đã ngậm ngùi nói với «nàng» rằng đời một người viết nhật trình không khác gì đời một gái điếm. Nàng không tin, vì nàng làm sao có đủ tâm hồn để tin lời nói ấy.

Tuy nhiên nàng cũng cảm động lúc nghe tôi ngậm :

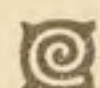
Em là khách giang hồ,
Anh là người văn chương.
Gặp nhau âu cũng nợ
Nghìn kiếp trước vẫn vương.

Em có sắc nghiêng nước,
Anh trót sinh có tài,
Em liêu vì thân thể ;
Anh lụy bởi trần ai.

Đem xác em bán vui
Đề được sống như người.
Trao hồn anh đổi lấy
Một sinh kiếp pha phôi.

Rồi ngày lại héo dần,
Thân em nhu hoa xuân
Hồn anh phiêu phưởng mãi
Luân lạc với phong trần.

Gặp nhau một đêm thâu,
Gió quện án hương sâu
Hai đời, hai cảnh khổ
Họa bằng những giọt châu...

Cái nghề văn chương báo chí là một nghề bạc bẽo nhất phương diện !

Điều tra về làng tôi

NỢ VẦN

CỦA LANG-TU

« BIẾT THÂN THUỞ TRƯỚC ĐI LÀM QUÁCH.

« CHĂNG KÝ KHÔNG THÔNG CÙNG CẬU BỒI.

TÚ XƯƠNG

đời mà những phút vinh quang và rạng rỡ thoáng qua không an ủi nổi một đời đau buồn khổ nhục, nhà thi sĩ Trần-tế-Xương, trong những ngày cùng, đã kêu lên những câu thơ thâm :

Vạn nợ lăm khi tràn nước mắt
Chạy ẩn từng bữa toát mồ hôi !
Biết thân thuở trước đi làm quách,
Chăng kỷ không thông cùng cậu bồi.

Những ai đã từng lao khổ với nợ văn, đã chẳng trải qua cái cảnh của ông Tú Vị-xuyên và đọc những câu thơ tha thiết và mĩa mai này lên mà chẳng tự bâng khuâng cho thân thể ?

Tài hoa là cái lụy nghìn đời. Tôi đây không được đáng là người tài hoa mà cũng phải lụy mới là đòn đau hơn nữa. Anh em có người thương hại khuyên tôi nên đổi nghề khác. Có lẽ tôi đã giận họ, nhưng nay bâng hoàng có lúc tĩnh mịch, tôi mới biết mình vô lý mà anh em thiết tình.

Nhưng làm sao ?

« Duyên văn tự như có ma ranh ám ảnh, hề bước chơn vào là khó nhấc được cẳng ra ». Ông bạn quá cố Hoàng-tích-Chu trên mặt tờ « Đông-tây » đã trích ra câu lý thú ấy.

Tôi viết thiêu điều tra này không phải cho anh em đồng-nghiep, càng không cho tôi mà là cho nghề, cái nghề mà hiện tôi đang làm người thanh-niên, đương sống. Vả lại vừa rồi có cuộc vận động đòi cải thiện cách sanh-hoạt của anh em mà các ông chủ có nhà lầu, có xe hơi, nhờ những sự bán công rẻ mạt của anh em, đã lênh láng không chịu nhượng bộ.

Nhưng nhật-trình ở xứ này chưa có thể gọi được là một kỹ-nghệ chớ cũng đã là một cuộc thương-mại lớn lao. Bao nhiêu người đã sống nhờ vào cái nghề « bạc bẽo » kia. Nhưng bạc bẽo đây là bạc bẽo với hạng cầm bút chúng tôi chớ chẳng hề bạc bẽo với đám người đã tìm ở nó một nguồn gốc khá dồi dào cho thanh danh và sanh hoạt của họ.

Tôi nói gì đâu ?

À, đã một ông chủ bút nào đó đồng ăn tiền ngày bằng một anh cặp răng bán báo chưa ?

— Quyết là chưa ! Vì một anh cặp răng có thể kiếm ra một ngày hơn 10 đồng mà một ông chủ bút, cứ nói ngay là anh Bùi-thế-Mỹ ở Điền-Tin, đi ăn lương một ngày không tới bốn đồng bạc.

— Vậy thợ nhà in ? Một anh « xếp-ti-bô » đồng lương bằng ngày có thể « lẩn » hơn một anh thợ kỹ tòa soạn như chơi ! Còn nói gì tôi phóng viên là người bị quên bỏ và bạc đãi về mọi phương diện !

Đó là chúng tôi chưa nói đến những người làm ở ty quản lý và những cố-động-viên là đám nhục, nhà thi sĩ Trần-tế-Xương, người thanh thời về sanh hoạt hơn hết.

Nói ra đây, đem sự so sánh nêu lên đây, tôi tưởng nó là một câu chuyện đau đớn vô cùng ! Chờ tình thiết chúng tôi, những kẻ cầm viết, đâu có phải muốn ganh với mấy hạng người nói trên. Nếu họ có đọc đến những hàng này, cũng xin hiểu giùm cái chỗ miễn cưỡng của tôi mà lượng thứ.

VỀ cuộc vận động đòi tăng lương tôi đau đớn xin cho bạn đọc hay rằng, câu chuyện ấy đã « rụng » rồi. Ấy thế, khi làm việc cho thiên hạ thì thành công mà lúc tranh đấu cho chính mình lại thất bại.

Sự thất bại ấy bạn đọc chớ nên lấy làm lạ, vì trong đoàn thể nào cũng có hạng chiến ghê lờ. Nhưng có đều trong làng báo chúng tôi hạng người là phần tử phản động lại đông quá, lúc nhúc cả trong hàng ngũ đấu tranh.

Nhơn đây tôi xin kể luôn một chuyện về công cuộc vận động đòi tăng lương. Cuộc hội hiệp hôm ấy ở hội quán AJAC gồm có đủ anh em viết báo thuê và, một ông chủ. Mấy ông chủ kia từ nan không đến và chỉ ông huyện Cửa chữ từ Lục-tỉnh, nhả nhận hơn, có gởi thư đến cáo lỗi và thú nhận những điều kiện tăng lương như ủy ban vận động đã định ở một phiên nhóm trước kia.

Cuộc bàn cãi đương tiến hành thì ông chủ nọ, ý chừng là say, đứng lên mặt sát một đồng nghiệp của chúng tôi, anh V.T. ông ta theo thói thường, chẳng giữ nể tư cách của người trên, đã vượt ra ngoài lễ độ; vì ông bị động đến quyền lợi.

Tôi không biết anh em lúc ấy cảm giác ra thế nào, chớ tôi, riêng tôi thì thấy lòng mình thấm thía gần đến đau đớn. Nghề mình yêu dấu đã bị một vết thương nặng. Tôi rơm rớm nước mắt, vì khóc nức nở trong thâm tâm.

Hôm nay phôi cảnh khổ của anh em cùng nghề ra đây, tôi không có ý kêu xin sự chú ý của các ông chủ báo nhân tâm mà là kêu xin sự chú ý của độc-giả tờ báo này vì ít ra thiên điều tra này cũng có lẽ cảm động được các bạn, dầu chỉ trong giây phút.

LANG-TU

SỐ SAU

Đôi giày lủng

Kim Tinh Đơn

Chuyên trị các chứng bệnh thuộc về thần-kinh như là : tay rung, trong lòng hồ hởi, sầu cảm, hay giận hờn tánh tình không chừng đời hay rầy rà quạo quạo. Ban đêm hay thao thức, toan tính mơ-màng những chuyện đầu đầu. Trị những chứng hay nhức gân ban đêm, giật tay chơn trong khi ngủ, mỗi mề trong lúc trở mình.

Nhưng người tôi ngày làm lụng mệt nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc làm việc bằng trí nếu đêm nằm xuống thì bất oải, đau nhức từ chỗ, không ngủ yên, uống KIM-TINH-ĐƠN này thiết bhiu nghiêm. Ngủ được ngon, mà sáng ngày được thoải mái vui vẻ. Những người có bệnh như đau đầu, đau mắt, và hết tuyệt. Nhức đầu thường, uống một ve thì hết liền. Đâu bà có thai, mỗi mề đau nhức, uống KIM-TINH-ĐƠN hay lắm. Khi nằm cuối trong mình rêm đau uống một ve thì được êm ái ngủ yên. Giá mỗi ve : 0p.25

Nhà thuốc VÔ-ĐÌNH-DẪN

323 Marins Cholon
118 Espagne Saigon
4 Ohier P. Penh.

Trúng số và hôn nhơn : 10 %

Có nhiều người có vận-mạng và thời-kỳ trúng số mà không biết chịu thiệt thời bỏ qua và nhiều người trong cảnh lều son gác phượng mà phải đau khổ về ái-tình và hôn-nhơn đáng tiếc. Vậy nhân ghé qua đây giáo-sư đại-danh John Golsmith đã nổi tiếng ở ngoại-tiếng sẽ lấy khoa-học Ấn-độ chỉ cách thức và số nào nên mua cho các ngài chắc trúng và chỉ mọi hạnh phúc cho các cô các bà theo. Không phải mất tiền gì khác, chỉ gởi tên, họ, tuổi, tên ký hay dấu in bàn tay kèm theo 0p.36 bút phi bằng có để trả lời, nhưng phải hứa cam đoan lúc trúng số tự tiện đền ơn 10 % cho giáo-sư là được. Không nhận mandat, hay thơ bảo đảm và không tiếp khách nào tại nhà. Thơ viết bằng quốc-văn, pháp-văn hay hồng-mao tùy ý. Chỉ chuyên môn boi về hôn nhơn và tài lợi, sanh tử thời.

JOHN GOLSMITH Professor in athology
n° 3 ruelle Heurteaux (derrière FACI) Saigon (Khanhhoi)

VAN VUI

Nhớ lại SU' MUON VỀ CÔ DIỆU-MINH

BỘ THEO NGUYỄN-VĂN HAI
BÀI CỦA « NỮ PHÁI DIỆU-MINH » ĐÁP HỌA ÔNG HÁ-THỦY TRONG « MAI » SỐ 60

I
Công chúng dân còn lạ Diệu-Minh,
Lối tu quái gở, đổ ai kinh ?
Long - vân - tự trước say mùi đạo, (1)
Thanh-phú-thôn nay khép cánh tình !
Chỉ dốc siêu phàm, trừ lục tặc (2)

Lòng còn dối thế, dọa tam sinh (3)
Su Muon rày đã đi đâu hử ? (4)
Đề đến ni-cô phải bất bình ? ! I

II
Xin hỏi cô em Vô-Phục-Kiền
Bảo ân xá hội đã bao nhiêu ?

Lãnh vai nữ - giáo, ngày vừa sáng ;
Đội lết ni-cô, cảnh chứa chiều.
Có phải hồn người quên hên ước ?
Nên đành tìm thú ăn trong liêu.
Diệu Minh nữ phái đừng than thở.
Thỉnh lão Ba Dài (5) hết quạnh hìu.

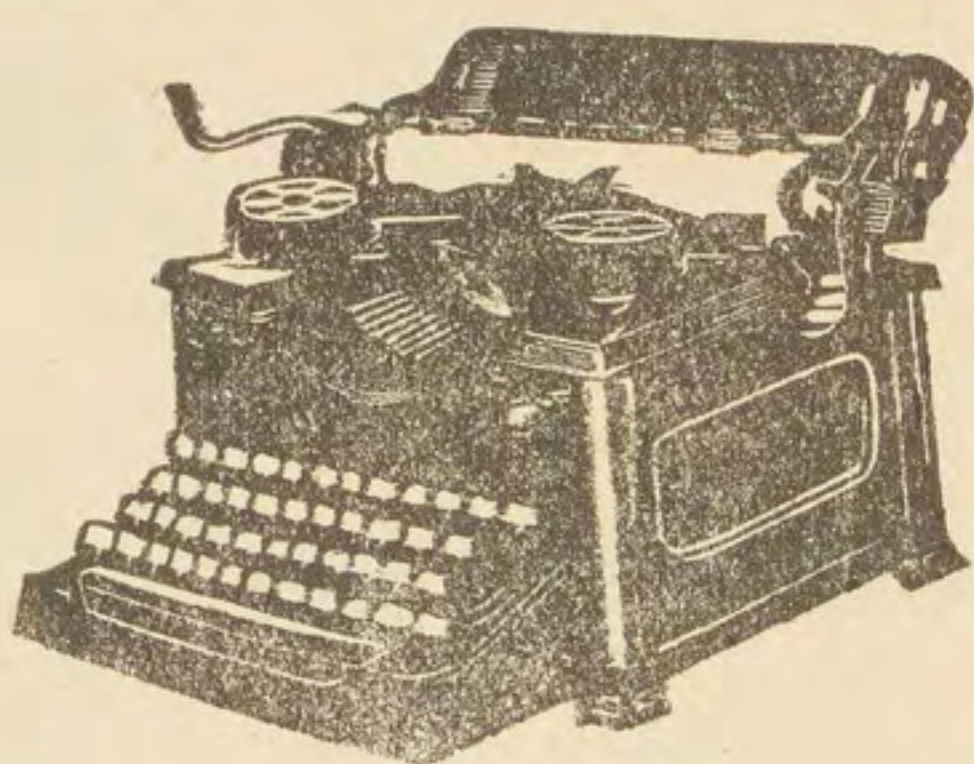
Mille HỒNG-LAN

(1) Cái mùi đạo chùa Long-vân-tự của sư Muon. (2) Lục tặc : Nhẫn, nhẫn, tử, thiệt, thân, ý. (3) Tam sinh : Mộng-sinh, tủy-sinh, hư-sinh. (4) Cô Diệu-Minh là nữ đệ tử của Sư Muon. (5) Sư Ba Dài.

Bán, sửa và cho mượn

Các thứ máy đánh chữ, có đủ đồ phụ tùng thay vào các thứ máy đánh chữ
BÁN VÀ SỬA CÁC THỨ VIẾT MÁY
Có thợ chuyên-môn khắc chữ bằng máy điện rất thần tình

TRẦN-NGUYỄN-CÁT
81, Bd Charner. — SAIGON. — Tél. : 21.289

ĐẤT THỰC, NƠI CỦA LƯU-BI NGÀY XƯA

KINH-ĐO SỐ 3 CỦA TÀU BẦY GIỜ: TRÙNG-KHÁNH

Ai cũng biết từ lúc kháng chiến với Nhật 16 tháng nay, Trung-quốc phải thiên-đô 3 lần: từ Nam-kinh thiên đi Hôn-khẩu, từ Hôn-khẩu thiên đi Trùng-khánh, là kinh đô số 3 hiện giờ. Trùng-khánh là một thành ở trên núi, thuộc tỉnh Tứ-xuyên, — ngày xưa là đất Thực, nơi Lưu Bị làm vua, đối với Ngô và Ngụy — nằm giữa ba mặt sông và một mặt đất liền, có hình thế vừa hiểm vừa đẹp.

Cái thành núi này dựng lên từ đời Tần, Hán, mất nhiều công-phu. Gần đây đã trở nên một nơi đô hội kim thời, có đủ cả đèn điện, máy nước, lầu lớn, đường to, buôn bán thịnh vượng. Người ta đã nói « Hôn-khẩu là tiểu Thượng-hải, Trùng-khánh là tiểu Hương-cảng. »

Từ lúc Thượng-hải Nam-kinh thất thủ, các trường đại-học đều dời về Trùng-khánh, thành ra Trùng-khánh chẳng những nay là kinh đô chánh trị số 3 của Tàu, lại cũng là kinh đô giáo-dục nữa.

Dân cư thành này trước kia chỉ có 20 vạn, bây giờ lên tới ngoài 80 vạn, cho nên vấn đề nhà cửa, lương thực, nhiều nỗi khó khăn. Những người dư tiền nhiều của, cũng không dám cất nhà mới, vì sợ không-quản giặc tới bắn phá thì thiệt hại to. Sự sống ở đây mấy tháng nay trở nên mặc mỗ không thua gì Thượng-hải hay Hương-cảng bao nhiêu.

Về việc giao thông, ngoài ra xe hơi xe kéo, xe ngựa, người ta vẫn phải dùng kiệu có hai người khiêng, y như đời xưa. Kỳ thiết kiệu cũng có chỗ tiện dùng, vì thành ở trên núi cao, trừ ra mấy khoảng đất nào rộng, bằng phẳng có thể chạy xe hơi xe kéo đã đành, lại có nhiều chỗ cao thấp lên xuống những bậc thang xây bằng đá; có nơi đến 200 hay 300 bậc thang, tự nhiên sự lên xuống phải dùng kiệu là thuận tiện hơn.

Lời xưa đã nói: « Đường đi ở đất Thực khó, khó như leo lên mây xanh » (Thực đạo chi nan, nan ư thượng thanh-thiên), quả có như vậy.

Vì đường giao thông khó khăn như thế, cho nên ngay từ lúc bắt đầu kháng chiến với Nhật, nhà đương cuộc Tàu đã nghĩ tới sự có ngày phải thua lùi mãi vào Trùng-khánh, bèn ra sức giải-quyết vấn-đề giao-thông nước Tứ-xuyên một cách gấp rút. Hiện thời đã đắp xong con đường công-lộ từ Trùng-khánh đi Trường-sa, dài 1.300 cây số, và đặt đường xe lửa từ Trùng-khánh đi Thành-đô, dài 550 cây số. Đường xe lửa đặt xong rồi, nhưng máy xe lửa mua ở Âu-Mỹ về, chưa có người ráp.

Tỉnh Tứ-xuyên vốn là đất phì-nhiều giàu có, dầu là thực-phẩm và nguyên-liệu gì cũng có thể tự cung cấp cho mình đủ dùng được, không cần mua ở nước ngoài về mới có. Song vì mấy chục năm nay các nhà cầm quyền chỉ lo nội chiến, không nghĩ tới sự khai phát tài nguyên ra, lại một cơ khác là mười mấy năm nay, dân tỉnh Tứ-xuyên bị thiên tai như họa liên liền, khiến dân nghèo thì nghèo mệt. Đến nỗi binh-dân đói rét khổ sở phần nhiều. Nhưng có trời giúp Trung-quốc hay sao không biết năm nay tỉnh Tứ-xuyên lại được mùa khá lắm, vấn đề lương thực hình như khỏi lo thiếu thốn.

Dưới đất Tứ-xuyên lại có nhiều khoáng-sản, như than, dầu muối, sắt, đồng, bây giờ nhà đương-cuộc Tàu đang bắt đầu khai phá. Nếu không có giặc Nhật tới nhà, thì chắc những đất khoáng-sản ở Tứ-xuyên vẫn còn là hoang địa chưa biết đến bao giờ. Nay chánh-phủ Tàu chăm chú bươi đào những kho tàng thiên-nhiên ấy ở dưới ruột đất lên để bán lấy tiền; tiền ấy để mua khí-giới kháng chiến với Nhật mãi.

Cứ xét về phương diện khai phát nguồn lợi Tứ-xuyên, thì cuộc xâm lược của Nhật đối với Tàu vẫn là có tội, nhưng chẳng phải là không có công. Họ có công thức tỉnh người Tàu, nếu không thì còn lâu lắm người Tàu mới biết đoàn kết, còn lâu lắm người Tàu mới dựng chạ

tới cái kho vô tận dưới đất Tứ-xuyên vậy.

Tại kinh-đô Trùng-khánh lâu nay, có hai sự nghiệp kinh doanh tập nập thịnh vượng nhất, là nghề mở tiệm cơm và nhà trọ. Bởi chánh-phủ chạy đi đâu, tự nhiên dân theo tới đó; mấy tháng nay nhơn dân ở các tỉnh phía ngoài, chạy giặc mà vào Trùng-khánh đông quá. Thành ra những hàng cơm riêng của người mỗi tỉnh lập ra ở Trùng-khánh thời đây đây: nào cơm Quảng-đông, nào cơm Bắc-bình, nào cơm Tô-châu, ai muốn ăn theo kiểu riêng của tỉnh nào cũng có.

Tính lại, hiện thời Trùng-khánh có tới năm bảy trăm nhà bán cơm lớn nhỏ. Mỗi ngày, mặt trời khuất bóng rồi, đèn điện bật lên, nhà hàng cơm nào cũng đông nghẹt người ta đi tới chen chơn không lọt. Nhiều người phải đợi cả giờ mới có chỗ trống cho mình ngồi ăn.

Nhà nước muốn tiết kiệm đồng tiền, cho nên cấm dân ăn uống xa phí hào hoa. Đã có lệ định, lễ đám tiệc thì mỗi bàn chỉ tới 8 đồng là nhiều; còn cơm tây thì định giá nhất luật một đồng một bữa. Ai không tuân lệnh ấy thì cả khách và chủ hàng cơm đều bị phạt nặng.

Ai tới Trùng-khánh bây giờ đừng nói chuyện trông ăn những món mắc tiền như là hải-sâm, vây cá chẳng hạn. Huê-kiều và đồng bào ta muốn vô Chợt lớn ăn món quý mấy cũng được. Thế là sung sướng hơn người ở Trùng-khánh nhiều. Vì đang lúc quốc nạn, thì người ở quốc-đô không nên ăn uống xa xỉ là phải.

Đại-khai hình-thế và tình trạng kinh-đô số 3 của Tàu hiện thời là vậy đó. Nay mai Nhật-binh đánh đến Trùng-khánh thì Tàu còn có kinh-đô số 4 để dời đi, ấy là Côn-minh, tỉnh-thành Vân nam, giáp giới xứ Bắc-kỳ ta.

Nên để ý

Quý ngài muốn có đồ trang-sức vừa đẹp đẽ, vừa tối tân, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài lựa chọn. Chỗ đáng tin cậy.

BA-QUAN

58 rue Vannier
Chuyên môn mài và bán bột xoàn mới Đức-Quốc.

Ngang hông kho bạc. Chợ-củ Saigon

MỘT CHIẾN CƠM

CỨU QUỐC

KỶ trước, chúng tôi đã đăng tin cho độc-giả hay rằng Mỹ chịu cho Tàu vay 2000 triệu đồng bạc Tàu để dùng vào cuộc kháng-chiến thời kỳ thứ 4 này.

Một mặt khác, nhơn-dân Mỹ thường bày tỏ cảm-tình với Tàu bằng những cuộc biểu tình cự Nhựt và những cuộc vận-động quyên tiền luôn luôn. Kể ra sự giúp đỡ Tàu về mặt tinh thần và vật-chất, Mỹ tận tình hơn hết trong các nước Liệt-cường.

Ngộ nhứt là hôm tháng rồi ở thành Nhiêu - do có cuộc vận-động gọi là « Một chén cơm » (A Bowl of Rice) để lấy tiền gửi qua Trung-quốc cứu trợ những dân bị nạn chiến tranh làm cho lưu ly cô khổ.

Xương khởi là những bậc danh - nhơn, cho nên hô lên một tiếng, 2000 thành thị nước Mỹ cùng hưởng-ứng, nhờ vậy mà kết-quả khá lắm.

Ngày hôm đó, chính các cô thiếu-nữ Tàu bạn quốc-phục rất đẹp, tay xách giỏ mây, đựng cơm và chén dĩa, đi chào mời từng người ăn và nói: « Mời ông bà xơi một chén cơm cứu quốc dùm tôi ». Mỗi vị tân - khách Mỹ đều háo hức cười, nhận lấy một chén cơm, một đôi dĩa, và ít miếng cơm ăn, rồi quyên giúp bao nhiêu tùy ý. Nhiều người bỏ ra hàng trăm hàng ngàn đô-la quyên giúp một cách rất hào hiệp, sốt sắng.

Đó là ở trong nhà đại-hội. Còn ở ngoài đường thì hôm ấy, Huê-kiều ở Nhiêu-do tổ-chức một cuộc biểu-tình toàn là con gái xuân xanh 18, 20 tuổi. Người ta phải chú ý nhứt là mấy trăm cô cùng bạn áo xắm một màu tuyệt đẹp, xúm nhau khiêng một lá cờ « Thanh thiên bạch nhựt » đứng như ngày hôm nay.

**PHONG-TRÀO
DÂN MỸ
CỨU GIÚP
TRUNG-HOA**

rộng một trăm thước bề mặt, đi diều các đường phố lớn, để cho những người hữu tâm, dầu ở ở trên mấy chục tầng lầu cũng có thể quảng tiền xuống lá cờ đó được.

Đang khác, 500 học-sanh Mỹ ở trường đại-học Boston, muốn tỏ lòng thương hại Trung-quốc, rủ nhau tổ-chức một cuộc biểu-tình phân phối xăm-lược, có cờ biễn trên đề những chữ hiệu-triệu « Ta phải phủ trợ dân tộc Trung hoa » hay là « Hãy tây chạy hàng Nhựt ».

Vừa nói vừa làm, họ khiêng 38 thùng lớn, đựng toàn là đồ Nhựt, đem ra bờ biển mà liệng cả xuống nước, rồi tung hô khẩu hiệu vui cười với nhau.

Những hôm đó, dinh đại-sứ Nhựt ở kinh thành Hoa-sanh-tông cùng các dinh lãnh-sự Nhựt ở các tỉnh, đều có lính Mỹ canh phòng nghiêm nhứt, vì sợ dân-chúng kéo tới phá phách hay lăng mạ gì chẳng.

Tóm lại người Mỹ đối với quốc-nạn Trung hoa thật có cảm tình nhiệt liệt và cứu trợ khá nhiều. Song cứu trợ như vậy cách trên đây, chẳng qua chỉ có ý vị văn-chương vậy thôi, chứ chi Mỹ xuống khởi lên, hiệp lực với Anh Pháp, lấy võ-lực ra can thiệp vào Nhựt-bồn ngay từ hồi năm ngoài thì chắc Hoa Nhựt chiến tranh đã liên kết rồi, mà nước Tàu không đến nỗi mất tới Hôn-khẩu, Quảng-châu, và dân Tàu cũng không quá bị tai họa binh đao làm cho trôi dạt điều đứng như ngày hôm nay.

MỖI lần quý ngài cần dùng mua đồ kính tặng ai hoặc là chưng dọn trong nhà, xin lại thăm tiệm LA PERLE mới mở ở đường Catinat 213, gần nhà bầy từng trước vườn hồng cho con trẻ ngồi chơi. Ấy là nhà chuyên môn bán các đồ gốm, đồ xưa, đồ ngọc thạch, giá cả thiệt rẻ.

Nhất là các đồ bằng cây chạm trở rất khéo như một bộ salon kiểu thiết ngộ, ngồi êm, thiết đúng lối bên Tàu.

Cửa hàng LA PERLE này đã có tiếng ở Bắc trước, nay mới vào mở tại Saigon dám chắc sẽ làm vừa lòng chư quý khách về mọi phương diện.

La Perle
213, rue Catinat

Thà mặc một cái Chemise danh tiếng hiệu « **SPECIALISTE** » hơn là mặc trăm ngàn Chemise hiệu khác.

CAO-TRI-LY
ancien coupeur
chez Mon Chemisier
Directeur de la maison

« LE SPECIALISTE »
N° 105, Bd Albert 1er Dakao - Saigon

Lựa rất tốt của người Việt-nam mới chế tạo
Nguyên chất tơ 100 % : trắng, mịn, bền, không hề nở

Ấy là **LỰA-TIỀN VĂN-MINH** và **NHƯ-Ý** trực bán ở
Nơi chế tạo : n° 18 rue Đông-khanh HANOI — Nơi đại-lý : 128 rue Lagrandière SAIGON

Nêu các ngài tưng tiền xài

CÓ THẺ CỬA CÁI MŨI RA BÁN LẤY 500\$

Xử mình nhiều người nghèo khổ, nhiều dân thất nghiệp là phải. Vì nông nghiệp mình vẫn không mở mang, chỉ giữ theo cách tổ truyền và tùy theo thời trời; công nghệ lại không có. Người ta đang sợ « công-nghệ-hoá » xư này như là sợ bệnh dịch vậy. Trăm công ngàn việc do tân-thời để ra, có thể giúp người ta làm ăn sống còn, mình đây lại cũng không nổi.

Có đầu như các nước vầu mình, từ nông thương cho đến công-nghệ, họ mở mang đến cực điểm; trăm trường hoạt-động đều rộng cửa sanh nhai; lại còn cả muốn nghề lật vật giúp cho dân họ kiểm tiền nuôi thân. Cho nên trong xã-hội người ta, mức sống cao hơn xã-hội mình đây thập phần, và lại không có những hạng người quá nghèo khổ rách rưới như mình. Vầu biết họ cũng có số dân thất nghiệp không phải ít gì, nhưng số dân ấy cũng được xã-hội bao bọc từ tế, họ không đến đói cả tuần nhĩa ăn hay là chết đói ngoài đường.

Chúng tôi muốn thuật câu chuyện lạ này ra cho biết xã-hội người ta có con đường kiếm ăn nuôi sống nó tâu kỳ và rộng rãi là đường nào?

Nói giả tí chúng ta thác sanh làm dân nước Mỹ chẳng hạn, rồi gặp lúc nào mình nghèo túng quá, muốn đem cái mũi mình đi bán cho người ta lấy một vài trăm đồng bạc cũng được.

Thiệt vậy, ở Nhiều-do và mấy thành thị lớn gần đây đã lập ra một cơ-quan gọi là « Nhà giới-thiệu bán thân thể người ». Mình cứ tới đó ghi tên và tỏ ý muốn bán tai, bán mũi, bán tóc, bán răng, bán máu, tóm lại muốn bán thứ gì trong thân thể mình cũng được cả. Chừng nào có khách lại hỏi mua món nào thì « nhà giới thiệu » báo tin cho mình biết mà tới, cho kẻ bán người mua đôi bên xem hàng và định giá với nhau. Họ cần mua cái mũi hay cái tai mình, hể trả đúng giá thì mình bán mũi tai mình cho họ.

Các ngài chờ tưởng là chuyện khôi-hài ấu. Sự thật « Nhà giới-thiệu » nói đây đã có mấy ngàn người đăng tên, để chờ đợi cơ-hội bán một món nào trong thân thể của họ. Từ hồi lập ra đến giờ, nhà ấy đã làm trung-gian cho kẻ mua người bán thiếu gì.

Mua bán thân thể là một sự nghiệp mới, nó do một cuộc phát minh mới để ra. Cuộc phát minh ấy là thuật sửa sang sắc đẹp; nếu mặt mũi ông nào bà nào có chỗ không được tốt đẹp thì nhà chuyên môn có thể sửa lại, khiến cho mấy có méo miệng hô răng biến làm Tây-thị Trĩnh-đán, mấy cậu có bộ mặt quái kỳ cũng hóa ra Phan-An Tống-Ngọc.

Hiện thời ở Nhiều-do có hai nhà chuyên môn cải lương nhan sắc, người ta đã đặt tên cho hai ông là « Nhơn gian tạo hóa », « Nhà giới thiệu mua bán thân thể người » chính là một cơ-quan phụ thuộc vào bệnh viện của hai ông, để giúp cho kẻ bán và bệnh-nhơn có chỗ giao thiệp trực tiếp với nhau.

Vì dụ có một người mũi xếp muốn tới cậy hai nhà chuyên môn nói trên sửa cách nào cho mũi của va cao lên. Nhà chuyên môn xem xét thân thể rồi biên mấy chữ sau này gởi lại « Nhà giới thiệu »:

— « Tôi cần một khúc xương « sống mũi dài nửa tấc, mà « thuộc về loài máu số 4 »

Bây giờ « Nhà giới thiệu » lật đặt tìm kiếm trong mấy ngàn người đã ghi tên, xem ai có khúc xương sống mũi dài nửa tấc mà thuộc về loài máu số 4 có thể bán được không. Nếu có thì mau mau báo tin cho người ấy biết để va lại giao thiệp với bệnh-nhơn. Trái lại, nếu như trong nhà không có thì phải đăng lời rao từ tung trên các báo để tìm kiếm cho kỳ được.

Nhiều có khuê các phú-hào, lúc muốn sửa lại một chút sắc đẹp, mà phải mua một cái chót mũi hay một cái vành tai, đầu mắc tiền mấy cũng mua cho được mới nghe.

Bởi vậy, người ta không nên lấy làm lạ gì, thường khi ngó thấy trên các báo Mỹ có những lời rao đại-khải như vậy:

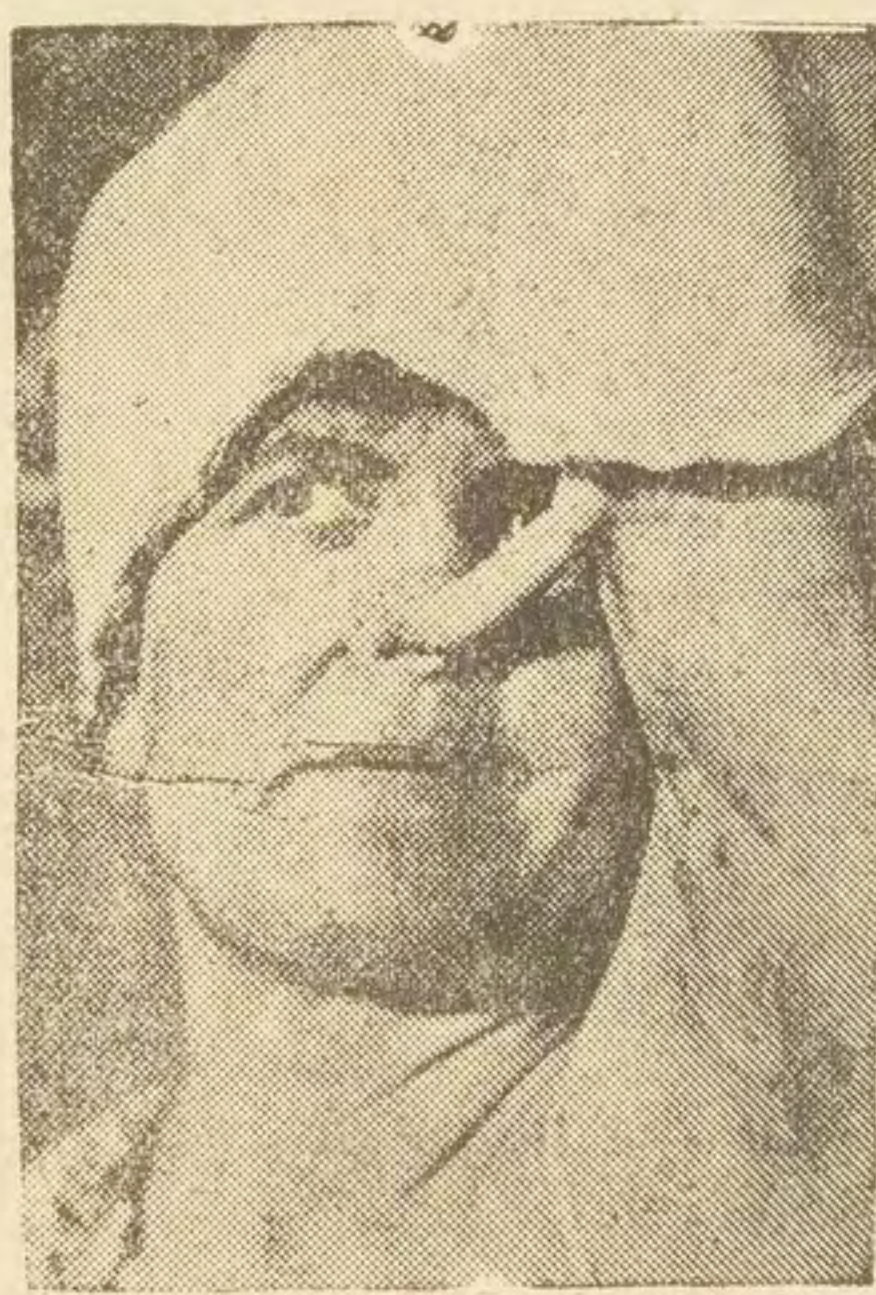
— « Một ông cần có cái mũi « gãy mũi, đang cần có cái mũi « khác để thay vào, ai muốn bán « thì xin đến thương lượng gấp. »

Lúc xem tin ấy rồi, biết bao nhiêu người đem mũi mình tới « Nhà giới thiệu », nếu gặp trúng mũi mình là thứ người ta đang cần dùng thì mình tha hồ làm cao bán mắc, tùy theo giá-sản của bệnh-nhơn kia mà bán năm bảy trăm hay một hai ngàn đô-la không chừng. Vì thân thể của mình không phải là món hàng có giá cả nhà nước hay thị-trường

nào nhứt định, chỉ tùy nơi sự cần dùng của mình và người cần mua kia mà định thôi. Khi mình cần tiền thì họ trả giá 500 đô-la đã vội bán, cũng như khi người họ cần mua gấp, đầu trả mắc 5000 chắc họ cũng không từ.

Có câu chuyện ngộ nghĩnh này. Từ mấy năm về trước, một vị danh-y mở xê ở Hoa-sanh-tông đã tiên liệu rằng mai sau tại mũi người ta sẽ trở nên một món hàng mua bán đắt

LÀY THỊT CÁNH TAY VÁ MŨI

Bà này có cái mũi méo xẹo một bên, nhà chuyên môn lấy ngay một miếng thịt ở bắp tay của bà mà vá cái mũi. Đây là lúc bà đang bị cột tréo cánh tay trên đầu để chừng nào thịt tay dính qua mũi rồi mới được mở ra.

giá lắm. Cho nên khi có một thân-chủ tới mượn ông cơ bớt cái sống mũi, làm cho bằng của mọi người, kéo nó cao gồ lên, coi xấu. Sau lúc cơ bớt sống mũi và sửa sang cái mũi cho người ấy chỉnh tề rồi, nhà danh-y ta lấy khúc xương mềm ở sống mũi đã cơ ra đó, rồi xẻ một lỗ nhỏ ở bên vú người ấy mà để dành giùm va.

Người này chừng hững, lấy làm lạ hết sức, vì không hiểu nhà danh-y làm cách gì kỳ cục. Nhà danh-y cười và nói:

— Tôi để dành cho anh một cơ-hội phát tài mai sau đó.

Bệnh-nhơn bán nghi bán tín và cho là chuyện khôi-hài. Không dè cách sau mấy năm, cơ-hội phát tài đem đến cho anh ta, gặp người cần dùng mua khúc xương sống mũi sáu trăm đô-la, bây giờ anh ta lại nhà chuyên môn mở lấy khúc xương ấy ra bán và thăm phục ông danh-y đã cơ mũi mình mấy năm trước là thành tiền-tri.

Chúng ta nên biết thuật này khó khăn lắm; lúc nhà chuyên-môn lựa chọn một món hàng, ví dụ lấy mũi người này ráp vào cho người kia, trước hết phải

xem xét kỹ lưỡng, sao cho hai bên cùng được lợi tiện và phải thích hợp với nhau mới đáng.

Giả tí có A. có cái mũi tẹt muốn sửa cho cao lên như người ta mới coi được. Có A. đến nhà chuyên môn cầu sửa, nhà chuyên môn báo « nhà giới-thiệu » tìm được anh B. có cái sống mũi gồ lên cao quá. Lúc ấy nhà chuyên môn cơ lấy chỗ cao nơi mũi anh B. để ráp vào chỗ thấp của mũi có A. thể là trong ít ngày, cả hai ở bệnh-viện ra cùng có cái mũi đẹp xinh vừa vắn. Trong trường hợp này lẽ tự nhiên anh B. được sửa thì khỏi phải tốn tiền, lại còn bán được chót mũi lấy tiền nữa. Bao nhiêu tiền công y-sư, có A. phải gánh chịu cả hai bên, nghĩa là có và người nhường một khúc mũi cho có, ngoài ra còn phải trả tiền thêm cho người ấy nữa.

Bao giờ cũng vậy, nhà chuyên môn có tìm đủ hai người là bên dư bên thiếu, sang sót cho nhau được thì mới ra tay chữa sửa. Thế là tiện lợi cho cả hai bên.

Lại giả tí có C. có cái mũi

một món tiền để mua một khúc mũi của người ta thì hơn.

Y-sư bảo có:

— Vậy thì có phải tìm mua một khúc mũi dài nửa tấc, rộng 7 phân, đem tới đây tôi vá sửa cho có.

Lẽ tự nhiên có C. phải đến cậy « Nhà giới thiệu thân thể » họ tìm kiếm được một người có khúc mũi mà có cần dùng; ví dụ là người ghi tên trong sổ nhằm số 520.

Hai đảng gặp nhau bàn định giá cả; thường khi đôi ba phen hội ngộ mới xong, vì lẽ đảng nào cũng muốn có kẻ bớt một thêm hai. Kết quả người số 520 chịu bán khúc mũi của va cho có với số tiền 700 đồng.

Rồi đó hai người hẹn nhau hôm sau cùng đến nhà ông y-sư một lượt.

Trước hết, y-sư phải xem mình xem máu của người số 520 cho biết chắc chắn là cắt thịt mũi của anh ta để vá mũi cho có C. được thích hợp, vô ngại mới đáng.

Qua ngày hôm sau ông mới trở tài tạo hóa của ông.

Trong phòng mổ xê, hai người nằm trên hai giường cách nhau mấy thước. Vị y-sư này cắt lấy một khúc mũi của anh 520 rồi trao ngay cho vị y-sư kia ráp vào mũi có C. Sau khi nhắm nhĩa ngay ngắn rồi y-sư cho thuốc và may nối dính vô liền. Cổ nhiên là sự cắt bẻ này và bẻ kia phải làm một cách tinh xảo kỹ lưỡng lắm, cho có C. từ nay có cái mũi xinh đẹp đã đành, nhưng anh 520 cũng không bị xấu đi, mới là lưỡng toàn kỳ mỹ.

Cách sau ít ngày, cả hai người cùng ra bệnh viện. Cái mũi có C. đã hóa thành mỹ-quan, hết ai dám cười. Còn anh 520 thì có số bạc 700 đồng để trả nợ, qua cơn túng ngặt.

Đó, như vậy có phải là khoa-học thêm ra một thuật tân kỳ và thêm cho người ta một phương tiện sanh nhai chẳng?

Chỉ có ở xứ mình thì không vậy được, chớ các xứ Âu-Mỹ bây giờ, nếu có người nào bị chửi họ hay chửi họ dẫu thục quá, họ có thể nói câu này:

— Đờ chờ tôi kiếm được thân chủ bán cái mũi tôi rồi tôi trả cho ông.

Họ kỳ hẹn nợ nần như thế, chính là nói thật. Vì họ có thể bán mũi lấy bạc trăm bạc ngàn, và luôn luôn có người mua cái mũi dùm cho họ mà.

X.Y.

ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, để cho các văn-phòng, ra nhân dùng hàng thượng-phẩm.

Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOVAN

146, rue Colonel Boudonnet SAIGON - Tel.: 21.475

Những bộ Âu - phục
cắt, may đúng kiểu
đều có ký tên:

PARFAIT COUPEUR

79, Boulevard Charner, Saigon

Tiệm mới tổ chức lại rất mỹ
quan có nhiều hàng mới,
lạ, chưa đâu có, quý ngài
không nên bỏ qua một dịp tốt

GIẶC NGUY KHÔI VÀ DẤU TÍCH CỦA THÀNH SAIGON

(TIẾP THEO SỐ BÁO 61)

Lúc ấy, như trước đã nói, xứ Nam-kỳ ở dưới quyền cai trị của quan Kinh-lược Lê-văn-Duyệt. Xứ Nam-kỳ đời ấy gồm có những tỉnh Phan-trần, Trấn-Biên, Định-trần, Vĩnh-trần và Hà-tiên. Lê tá-quân lại còn có quyền kiểm-soát những công-vụ về chánh-trị, dân sự và tư-pháp của tỉnh Bình-thuận (Trung-kỳ) nữa; chưa kể rằng việc binh lính ở đây thuộc về dưới quyền chỉ-huy của ngài.

Hiện nay, cái chỗ kỷ-niệm của quan Lê tá-quân vẫn còn đó, nhưng lắm người đi viếng hay đi cầu khấn vái van tại lăng của ngài ở Bà-chiểu chỉ biết ngài là vị thần linh hiển vậy thôi, chứ nào ai biết võ công của ngài là những gì đâu! Vậy nay sẵn dịp xin nói sơ lược võ-công của ngài, càng nên nói là vì những việc vua Minh-Mạng trả thù sau khi ngài chết làm cho toàn thể dân chúng lấy làm bất bình lắm và nhờ đó mà giặc «Ngụy-Khôi» mới nổi lên vậy.

Ông Lê-văn-Duyệt là một vị đại tướng của Nguyễn-trào ở giữa thế kỷ mười tám, đánh với

Tây-Son không biết bao nhiêu trận, thắng Tây-Son tại thành Qui-nhon. Gốc ở làng Long-Hưng, chợ Ông-Hồ ở Rạch-Gầm thuộc về tỉnh Mỹtho, hồi ông nhỏ theo hầu mấy ông hoàng nhà Nguyễn như là Nguyễn-Anh (tức là Gia-Long). Chúa Nguyễn-Anh đi đâu đều có ông theo hầu cận một bên, về sau trở nên một vị võ-tướng rất được vua sủng ái.

Trước hết làm quan thái-giám nội-thần (ông vốn là người bộ nếp), mà lúc ấy nội-cung thường hay dờ dỗi nên ông không mấy khi nào rời vua, theo luôn bên vua và phụ giúp nhiều công lao trong việc chinh chiến, khi thua khi được không biết mấy lần, chính là nhờ vậy mà ông có cái kinh-nghiệm rộng về thao lược trận đồ, rồi về sau mới được cất lên làm đại-tướng. Từ đó cho tới khi mãn việc giặc giả, luôn luôn người ta thấy ông Lê-văn-Duyệt đi đầu trận, mạo hiểm vô song, treo cao cho binh lính một cái gương can đảm anh hùng không ai bì kịp. Và lại, ông rất khôn khéo, hay dụ dỗ cho giặc theo về với mình.

Xin thuật sơ qua một việc này trong cả trăm việc khác.

Hồi năm 1801, khi binh nhà Nguyễn đến lấy thành Bình-Định, chỉ huy cho ba quân đánh sắp vào cửa Thị-Nại không dặng, tới mãi, coi cái chết như không. vì có chiến thuyền Tây-son như nêm chặn đó, lại có hai cái đồn trấn hai bên bờ sông, trên đồn lờ rờ lẩn tới đã quá rồi súng ống hân hoi lắm, cứ bắn vãi xuống chiến-thuyền Nguyễn như mưa bắc.

Nửa đêm, vua sai ông Lê-văn-Duyệt thống lãnh chiến thuyền tấn-công Tây-son. Ông cho chiến thuyền mình phăng phăng sẵn vào mặt-trận quân địch, nhờ trời tối nên đi tới Hòn-Đất lồi một giờ khuya, bắt một tên lính canh mà hỏi khẫu - hiệu. Một viên ti-tướng của ông là Tống-Phước-Lương ngồi thuyền sang tận đồn thủy binh của Tây-son mà đốt lửa lên. Đó là cái hiệu lệnh giáp chiến, ông Lê-văn-Duyệt xông tới đánh lui quân Tây-son, mặc dầu họ liều chết mà chống cự lại và từ sáu giờ sáng cho đến đứng ngo, súng nổ rền trời, (Huế), thật có nhờ đó thì chúa dạn sa như mưa đổ. Phó-tướng Nguyễn-Anh vono quốc đến 27 của ông là Di-Huy đứng trước năm mới về được chốn cung-mũi thuyền đốc xuất binh lính bị điện của tổ tiên. Năm sau, ông một viên dạn thần-công té nhào xuống nước. Thế mà ông Lê-văn-

Sau rồi, mãi tới 3 giờ chiều, vòng binh của Tây-son tan rã, cửa Thị-Nại mới lưu thông được. Trận này binh của Tây-son đại-bại, Họ rất kiêng sợ cái thao-lược oai phong của ông Lê-văn-Duyệt, nên phải bỏ đồn

Vua GIA-LONG

mà chạy, để lại vô số binh tước, lớp chết lớp bị thương. Một cái võ - công ấy đủ chỉ cho ta thấy cái tánh cương quyết của ông Lê-văn-Duyệt làm kinh-lược Nam - kỳ hồi năm 1831 vậy.

Nhưng cũng trong năm 1801, cầm đầu một đạo binh, ông Lê-văn - Duyệt mở đường Phú - Xuân

Bắc-kỳ. Công-lao đó cho ông được phong tước quận-công và thăng chức tá-quân.

Năm 1831, ông làm chúa tại Gia-định (Nam-kỳ), được vua ban cho chức Khâm-sai Gia-định thành tổng-trấn, chương tá-quân Binh-tây đại-tướng-quân, quận-công. Theo sách Gia-định Thông chí thuật lại thì lúc ấy, vua sai quan tá-quân đến giúp ông Nặc-ông-Chân lên ngôi vua Cao-miên, vì có binh Xiêm kéo qua đánh Cao-miên vua Nặc-ông-Chân phải chạy xuống Saigon đào nạy. Quan tá-quân chỉ đem theo có 12 người tâm-phúc dắt ông Nặc-ông-Chân đến tận thành Labit là chỗ vị tướng-quân Xiêm đóng đại-bồn dinh; được vị tướng-quân Xiêm tiếp rước rất trọng thể. Quan tá-quân buộc binh Xiêm phải dỡ các đồn lũy đã đắp ở Nam-vian, phải trả các kho tàng của nhà vua lại, và phải trở về nước chúng. Chỉ có nghe danh Lê-văn-Duyệt mà người Xiêm kinh tâm, không dám phản-kháng. Khi điều đình ổn thỏa đầu vào đó rồi, ông trở về Gia-định. Sau chỉ phái lên một toán binh trấn thủ 1.500 người và vị đội-cơ Toại cai-quản, để bảo-hộ Cao-miên.

Không những chỉ là một vị tướng-quân cầm binh đánh giặc mà thôi, ông Lê-văn-Duyệt lại có tài chánh-trị, kinh-tế; bởi vậy, cai-trị xứ Nam-kỳ không bao lâu thì bao nhiêu dấu tích sự ly loạn đều hết, cảnh tượng thái-bình trở lại như xưa.

PHAN-VĂN-THIỆT
(Còn tiếp)

LÀM SAO CHO HẾT BỆNH NHƯỚC MỖI TIẾT BẠC

CHỨNG BỆNH. — Nhức mỗi phong tê bại xuội, hoặc tê bại nửa thân mình, hoặc bên tả bên hữu (bán thân bất toại) hoặc hai chơn bại xuội nhức mỗi, đi đứng không dặng, hoặc hình khô nhục thoát, đầu gối lớn, ống chơn nhỏ, đau nhức rên siết đêm ngày, tục gọi là «hạt tất phong», hoặc đạn đầu voi, hoặc sưng nơi mắt cá, hoặc thốn dưới bàn chơn, hoặc đau thắt ngang lưng, hai chơn rung yếu, hoặc nhức mỗi tê bại cùng mình, hoặc nhức trong gân cốt, gọi là BẠCH HỒ LỊCH TUYẾT PHO G, hoặc bởi gốc độc phong-tình nhập trong xương cốt thân thể làm đau nhức cả tay chơn muốn bại xuội, kêu là tiền lậu hậu bại, hoặc đàn bà khi sanh đẻ uống thuốc phá máu thái quá làm cho thiếu máu thành ra nhức mỗi tê bại.

Quý ông, quý bà, ai mắc phải mấy chứng bệnh kể trên
bất luận lâu mau nặng nhẹ thế nào, cứ trường phục thuốc :

KHU PHONG BỎ HUYẾT TRẮNG CẦN HOÀN

thì sẽ hết dứt,

Mỗi hộp 5 Hoàn giá Op.80

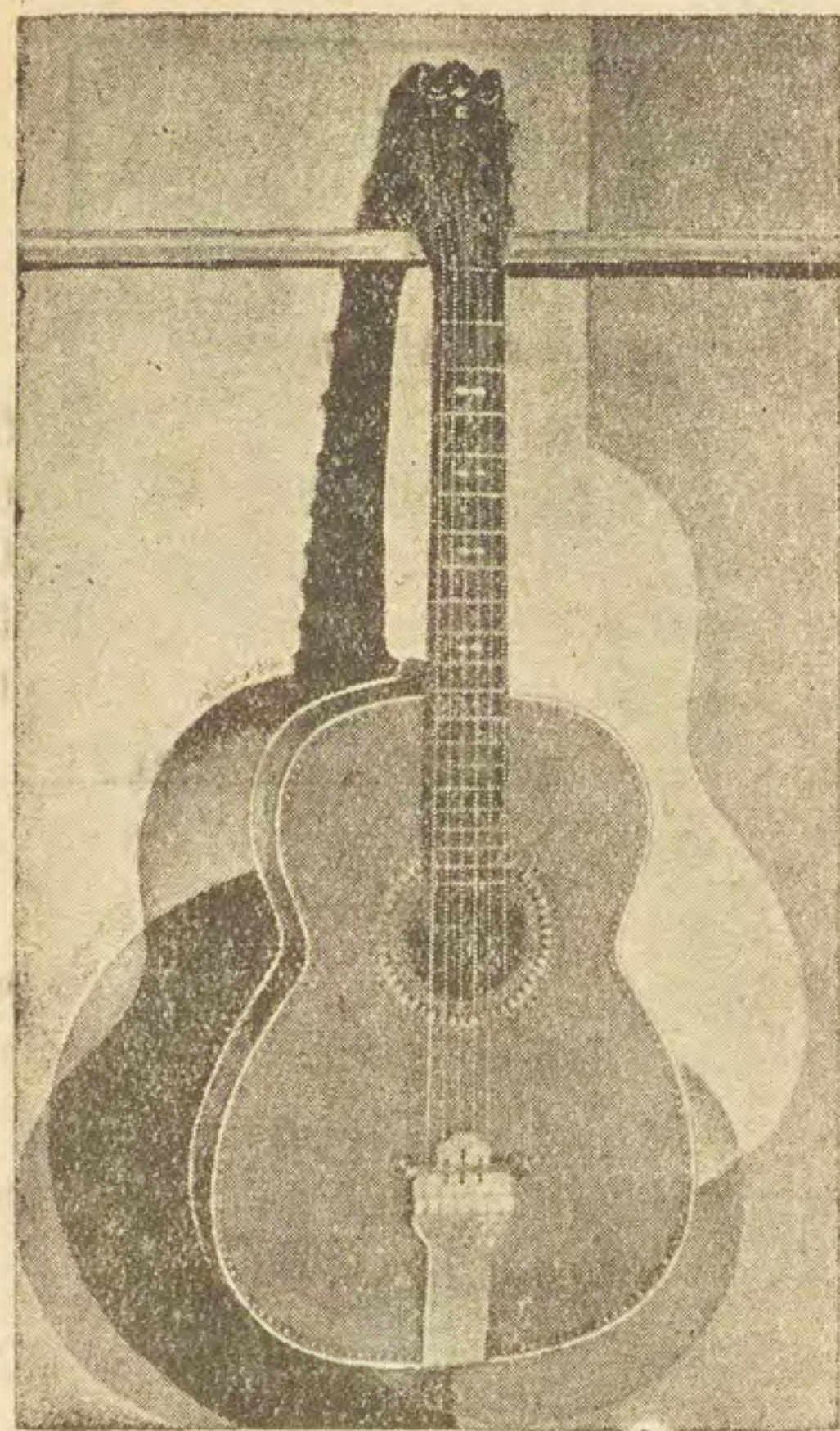
Nếu quý ông, quý bà, biết uống rượu thì nên uống xen thêm rượu PHONG-THÁP-DƯỢC-TỬU trong mấy bữa ăn thì lại càng mau hết lạ thường. « 1/4 litre Op.50. Một litre 1p.50.

Nhà thuốc

VÔ-VĂN-VÂN
THUDAUMOT

Các đại lý :

VÔ-VĂN-VÂN đều có bán
Saigon N° 229, Rue d'Espagne

Anh em mất tiền hãy
thận trọng. Trước khi mua
GUITARE, MANDOLINE
VIOLON hãy lựa chọn
kỹ càng ở các nơi rồi
hãy lại đòn thử ở :

MELODIA

104, Lagrandière

CÓ NHIỀU THẦY DẠY
— ĐƠN CÓ GIÁ TRỊ —

Một vị độc-giã «MAI» bắt được HAI TÊN ẪN CẤP BẢO

CHÚNG tôi đã nói mãi rằng việc bừa-chánh ở hương-thôn xứ mình, nhà chuyên-trách sắp đặt còn thật lười thôi tề tể lắm. Thờ với báo ở tỉnh gọi về làng tổng thường bị thất lạc chậm trễ hoài, người ta kêu ca cả chục năm nay mà cái tệ ấy vẫn không sửa đổi.

Hôm rồi ở Đại-hội-đồng, một ông đại-biểu ta đã đem việc này ra chất-vấn, quan chánh sở Bưu-điện Đồng - dương trả lời xuôi xi rằng việc chậm trễ thất lạc xảy ra ở địa-phương nào thì kêu nại với nhà cầm quyền ở địa-phương ấy.

Nay một vị độc-giã báo MAI, lại vừa là hương chức, đã bắt được hai tên ả cấp bảo, có lập vi-băng hẳn hoi như dưới đây, chúng tôi đăng y đề mong quan chánh Bưu - điện và nhà chuyên trách địa-phương xem rồi liệu đình lễ nào.

MAI

và mấy người chứng ký tên dưới đây làm bằng.

Tânlong, 31 Octobre 1938.

Dương-văn-Huyền, Bùi-văn-Hai, Phan-quang-Cảnh, Lê-hữu-Lương, Lê-văn-Nghĩa dit Quắm, Hồ-văn-Thời.

II

Hôm nay là ngày 31 Octobre 1938 lúc 11 giờ ban mai có tên Lê-văn-Nghĩa đến tại nhà Công sở Tân-long ký tên vào tờ vi-băng về việc tên Nghĩa mượn tờ báo « Mai » số 59 đề ngày 29 Octobre 1938, của Mạc đăng Hai cho mượn.

Sau khi ký tên vào tờ vi-băng ấy rồi thì tên Nghĩa còn nói không phải tên Hai cho và mượn tờ báo « Mai » này không mà thôi; nhiều lần cả những tờ báo hiện khác, như « Saigon » hoặc « Tân-Tiến ».

Do những lời tên Nghĩa nói trên đây nên tôi xin lập tờ vi-băng và có những người hiện diện lúc ấy đồng ký tên dưới đây làm bằng. Nay tờ vi-băng.

Tânlong, 31 Octobre 1938

Dương - văn - Huyền, Phan-quang-Cảnh, Bùi-văn-Hai, Lê-Hu - Luông, Lê - văn - Nghĩa. (Không chịu ký tên)

KIỆ THÙ SỞ 1 CỦA CÁC HẰNG BÁN XĂNG LÀ TRINH-HUNG-NGẦU VÀ CÔNG. XUÔNG MỚI MỞ BÊN PHÚ-MỸ

DOC-giã đã biết ở xứ ta chuyên động một lượt, làm rồi bây giờ chánh - phủ cả mắt, điếc cả tai mình.

Kế bên phòng máy, tôi một phòng riêng, đặt dynamo lớn để cho điện truyền đi các máy vận chuyển. Tóm lại, tuy mới khởi công chưa mấy ngày, mà ông Ngầu đã sắm đủ vật - liệu khí-cụ, chẳng những để sửa xe hơi mà thôi, lại dùng để sửa nhiều máy khác nữa, như máy tàu, máy điện, máy bơm v.v...

Lúc chúng tôi tới xem, thấy thợ thầy vừa annam vừa khách trú có mấy chục người, đang hề hụi làm việc coi rộn rịp vui vẻ lắm.

Ngầu chỉ cho chúng tôi xem chiếc xe hơi đã ráp khí cụ gazogène, tức là chiếc xe đã thi nghiệm cho các quan khách xem. Nó là chiếc xe hơi thường như trăm ngàn cái khác, chỉ thêm vô có hai cái nổi gần hai bên để chạy than củi mà thôi.

Nhơn dịp, ông Ngầu cắt nghĩa cho chúng tôi nghe rằng một chiếc xe hơi gazogène gồm có 4 món cần dùng :

M. Trinh-hung-Ngầu đang cắt nghĩa về khí cụ gazogène cho hai quan chủ-tỉnh Giadinh và Cholon nghe

- 1 - Cái lò đựng than
- 2 - Cái máy lọc tro bụi
- 3 - Cái máy lọc hơi
- 4 - Cái máy trộn hơi với khí trời.

Khi nào xe chạy thì than đổ trong lò, rồi có cái máy quạt mạnh chừng 12 volts, quạt than cho cháy thành hơi nóng : hơi nóng ngang qua máy lọc tro bụi, rồi thông qua máy trộn, để trộn với khí trời mà cho vào động-cơ, tự nhiên xe chạy.

Ông nói : Anh em xem đây, nếu xe mà dùng hơi than chạy có lợi nhiều lắm, tính ra thì 1k.200 than bằng 1 lít xăng, nghĩa là một cái xe chạy một ngày 15 lít xăng hết 3p.90 còn than thì chỉ tốn có 0p.32, thành ra lợi được 3p.58. Nội trong 6 tháng, tiền lời đó đủ mua 1 cái máy chạy hơi.

Chắc hẳn độc-giã muốn biết một cái xe hơi đặt khí-cụ gazogène vô, công xưởng của Trinh-hung-Ngầu lấy bao nhiêu tiền.

Chúng tôi có đem câu hỏi cần dùng ấy ra hỏi, thì ông Ngầu cho biết :

— Tùy theo lớn nhỏ tốt xấu, tôi tính từ 800 đến 1200p. ; mấy ông nên biết, tôi tính như vậy không phải mắc đâu, chánh-phủ còn thưởng cho người nào dùng máy chạy hơi mỗi cái xe từ 200 đến 250 p.

Chúng tôi hỏi cho biết tại sao lại có cái đặc ân ấy ?

Ông Ngầu nói :

— Mấy ông không nhớ sao, nghị định của chánh phủ buộc các chủ xe ôtô và xe vận tải phải chịu 25 % nghĩa là mình có bốn cái xe thì phải có một cái chạy bằng hơi than, đó là lúc chưa có việc chi. Đến khi nhà nước có việc như lúc có chiến-tranh với nước ngoài, thì phải 100 % lận. Sở dĩ nhà nước làm như vậy là có ý lo cho việc phòng thủ, tiết kiệm cho nước nhà.

Người Tân dùng xe Gazogène trên mười năm nay; lúc giặc Hoa-Nhật hồi 1932 và ngay bây giờ cũng vậy, họ vẫn chờ binh lính khí giới và lương phạn chạy trên những con đường xấu, thế mà xe chạy vẫn mau, chớ đâu có được những đường tốt như bên mình...

— Xe chạy hơi than có mất sức không ?

— Chẳng kém chi hết, khi nào mình biết sửa đổi trong bộ

phần máy móc của nó một chút và mình biết dùng. Chúng có là chiếc xe Renault củ này tôi đã thử chạy trên đường Giadinh Hocmôn hôm tuần rồi, tính ra tốc-độ tới 60 cây số mỗi giờ chớ phải ít sao ?

Tôi đây chúng tôi từ giã, trong ý tin chắc là công xưởng Trinh-hung-Ngầu phải mau phát đạt, vì nó rất hợp thời và lợi tiện cho cả đồng-bào xã-hội.

V.

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHÁNH - TRƯC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon

Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur
xe hơi, máy chụp hình và
máy đánh chữ v. v.

LIÊN-HOA

Nhà may tân thời LIÊN-HOA 110 Lagrandière, mới thêm nhiều thợ thiện nghệ, và c hệ thêm kiểu chemises thêu thật đẹp

TIN VĂN THỂ THAO

CHƯNG tôi mới hay tin cuối tháng Décembre, bạn đồng nghiệp Phong-Sự do ông Công-Minh chủ-trương sẽ hiệp cùng hiệu xe Alphonse của ông Phạm-trọng - Hiến, tổ chức một cuộc xe đạp hết sức mới lạ : Cuộc đua cá cặp.

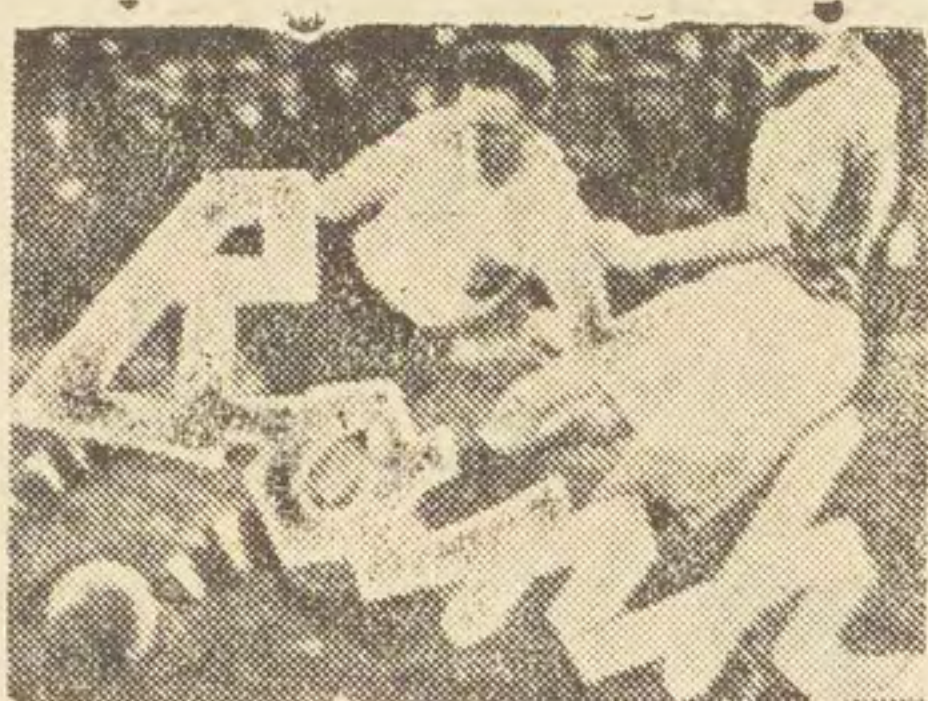
CUỘC đua cá cặp mở ra cho các anh chị em đua xe đạp đều được dự tranh một lượt. Đường trường không quá 30 cây và phần thưởng trên 30 đồng bạc.

MUỐN dự cuộc đua này, mỗi người của-rơ tìm một người đàn bà rồi đến đăng tên lấy số tranh chung kết giải đá banh và mang lưng giống nhau. Về sự sắp đặt, ban tổ-chức do theo số đơn nhiều ít của mỗi cặp mà có chạy đua quanh bờ hồ, và phân hạng. Hết cặp nào ít đơn đua ngựa. Cả thấy đều có nhiều hơn hết thì đứng hạng trên.

CHIẾC vợt Sáu, lâu nay ở Pháp, sẽ trở về xứ sở đăng dự tranh giải vô địch Đông-dương chăng ? Đó là câu hỏi của nhiều người yêu mến tài Sáu. Nhưng chưa biết «cậu Sáu» nó về được đây không vì nghe như « mơ Sáu » không muốn cho chồng về quê nhà thì phải.

NHƠN có lễ mừng đầy tháng của Công - chúa Phương-liên, tại Dalat có nhiều cuộc biểu diễn thể thao. Chiều 3 Décembre, đua xe máy vòng bờ hồ Dalat, đánh to-nit và đá banh tại sân Cercle tây và annam.

Sáng ngày 4 Décembre, cuộc tranh chung kết giải đá banh và mang lưng giống nhau. Về sự sắp đặt, ban tổ-chức do theo số đơn nhiều ít của mỗi cặp mà có chạy đua quanh bờ hồ, và phân hạng. Hết cặp nào ít đơn đua ngựa. Cả thấy đều có nhiều hơn hết thì đứng hạng trên.

Ngày chúa nhật 4 Décembre

SAN LAREYNIERE	
Thudamot	Police A
Cercle Sportif A	Stade militaire
SAN RENAULT	
Jean Comte	Etoile du Sud
A. Biennhoa	U. S. Cholonaise
SAN MYTHO	
Auto-Hall	U. S. Mytho
SAN B.I.S.	
Distamy	Police B
B.I.S.	Baader
SAN STELLA	
Electro B	E. de Phu-huân A
Electro A	Stella A
SAN R.T.A.	
Electro C	E. Phu-nhuân B
Auto-Hall B	Cercle B
SAN PHU-HOA	
F.A.C.I.	Chi-hoà
SAN DONG-CHI	
Dong-chi B.	Stella B
Dong-Chi A	Licorne
SAN ANNHON	
Annhon A	Lac-Hong
SAN COMMERCE	
Annhon B	P. de Commerce B
Saigon Sport	P. de Commerce A
SAN THUDUC	
Thanh-Tân	Cho-dầu
SAN THUDAUMOT	
Anloi	J. S. Thudamoto

TỔNG CUỘC QUÂN VỐT NAM KY Championnat 1ère série 1938 - 1939

Những chiến tướng của hội có chung trong Tổng-cuộc được phép dự vào cuộc này.

Chia ra làm hai giải :
1' - Đánh độc chiếc và
2' - Đánh đôi
Có 6 phần thưởng.
2 phần về độc chiếc
4 phần về đánh đôi

Ngày khởi sự : 17 Décembre 1938
Đăng tên do nơi Tổng - cuộc (Cercle Sportif Saigonaise) trước ngày chúa nhật II Déc. 1938
Tiền dự cuộc : 2p.00 Độc chiếc
3p.00 Đánh đôi
và thêm 1p.00 mỗi chiến tướng đăng lấy 1 tấm License.

Saigon, le 8 novembre 1938

A. M. le Professeur
H. H. A. AMIL
164, rue Mac-Mahon Saigon

Tôi công nhận rằng ông Giáo-sư H. H. A. Amil, là một ông thầy coi tay và đoán vận-mạng rất đại-tài. Lại là người đã giúp tôi được đoạt kỳ sở vọng. Tôi xin giới-thiệu với chúng bạn, ai là người khổ tâm, vì đường tình ái, hãy lại nhờ ông giúp giùm, đều theo ý nguyên cả.
Mme Marie HOA

THI TRƯỜNG TIÊU TỨC

Giá lúa

Ngày 30 Novem. 1938 theo giá lúa ở các nhà máy Cholon bán nguyên bao 68 ki-lô.
Lúa thượng hạng : 4,76-4,80
Lúa hạng nhứt : 4,60-4,64
Lúa h. nhĩ 40% Japon 4,35-4,54
Lúa h. nhĩ 50/55% Java 4,36-4,38
Lúa thường dùng 3,80-3,84

Giá bạc

Taux Officiel 10f.00
Banque de l'Indochine 10.00
Banque Franco-Chinoise 10.00
Hongkong et Shanghai 10.00
Chartered Bank 10.00

Giá đồng bạc cũ

Ngày 30 Novembre 1938 1\$ 14

Bắp

Đỗ mỗi 100 k. 7-8 Nov. 8 90
Trắng (không định giá)

Giá gạo

Ngày 30 Novem. 1938 bán luôn bao 60 k. 700.

Gạo số 1 25 % tấm 5,48-5,52
Gạo số 2 40 % tấm 5,33-5,37
Gạo số 3 50/55 % tấm 4,98-5,02
Gạo lúc 5 % lúa 4,53-4,59
Tấm số 1, số 2 4,65-4,69
Tấm số 3 3,93-3,97
Cám trắng 2,60-2,64
Cám lúc 1,80-1,90

Heo

Mỗi 100 ki-lô 37,00-39,00

Dừa khô Saigon 100 k. 14,00

Đường

Đường cát trắng 100k. 27,00

Giá cao-su

Saigon 30-11-38 1\$, 21 le kilo
Paris 29-11-38 cpt. f. 13,80 13,90k
Londres 29-11-38 cpt. 7d p.v. 13/16
Londres 29-11-38 ter 8 d.
Singap. 29-11-38 cpt. SG \$0,27
New-york 29-11-38 cpt. U.S. 15,60p

NEO-TONIO

DU Dr PÉRIÉ - PARIS

Bổ máu huyết - Bổ tinh lực - Dưỡng thai và sau khi đẻ nên uống giúp cơ-quan sanh dục - Trừ huyết bạch - Ngừa bệnh lao

CÓ BÁN TRONG CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Dépôt général : Pharmacie KIM-QUAN
90, Bonard - SAIGON
Téléphone : 21.464

TRAN LAM HOC-MON

TÉLÉPHONE : 4

Chuyên môn cho mượn xe vận tải hàng hóa

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN

CÓ CAP BẰNG YẾU-SANH VÀ VI-TRUNG-HOC

Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère
Téléphone n° 21.163

(Sau vườn Bờ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat và Larègnère chừng 20 thước) - SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH :

Chuyên môn BỊNH NGOÀI DA : lát, ghẻ, lở, loét, phong, đơn, ung độc, thẹo, mụn, bết, mưng mủ v.v... BỊNH MÁU : PHONG TÌNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lưng, hạch, rết, kiết v.v... BỊNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỪ LẬU, ống đái teo, bọng đái, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà : huyết bạch, tử cung, giây chằng, chòm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đôn v.v... Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chúa nhật và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau

Có vài cái phòng để cho bệnh nhơn nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

Dịp may cho những nhà nuôi ngựa

Muốn dùng yên ngựa đua, yên thường, đồ xe ngựa, mời ngài lại nhà ĐÔNG-CHI 173 đường Espagne Saigon có đủ thứ yên, lại có cả giày, dép, valise, cặp da, bóp da, đồ thủ hàng bằng da, đồ tốt như của Tây mà giá rẻ hơn nhiều.
- Mời quý ngài lại coi sẽ biết -

Đây là chân dung
THẦY PAUL LÊ
đang nghiên cứu về
Coi số mạng bằng lá cây theo
Muồng-Mán
N° 35, Đờ-hu-Vi SAIGON

Anh em nên đến coi cho biết tài nghệ phi thường "Coi lá cây, đoán số mạng" của thầy (Coi tại nhà) và cam đoan đúng 100/100 mới lấy tiền.
Muốn tẩy uế vết nhơ cho xã-hội (épuration sociale) và quý ngài muốn rõ thực hư nên đến coi ngay tại nhà chứ đừng đại gì mà viết thư

gởi tiền ra ngoài Bắc coi để bị tên gian hùng bắt lương ấy lương gạt. Ở trong báo Sao Mai ngoài Trung số 213 ngày 18 mars 1938, có bài của ông Hi Lê, ngày 10 Avril 1938, có bài của bà Nguyễn-thị Văn-Đài, báo Dân, báo Thanh Nghệ Tĩnh, báo Đông-Pháp, Việt-Báo và báo Việt Đức cũng đã vì xã-hội, lật mặt nạ của tên tù ở Lang-sơn này là ông thầy tướng coi chữ ký ngoài Bắc ấy rồi, thì qui ngài đã biết đó là mảnh khoé (bịp) của thầy ta đã bị (lật tẩy). Không dám tiếp khách tại nhà, buộc người ta phải gởi tiền trước rồi bắn số mấy về sau, mà đến khi gởi bắn số vào thì ông già 70 cũng như đứa trẻ 15 cả, đàn ông xem lầm là con gái, đàn bà đoán lầm là đàn ông. Muốn cho quý ngài tránh khỏi sự lường gạt, khi muốn rõ cuộc đời mình sau này sẽ ra sao, nên đến coi ngay tại chỗ và buộc coi trúng mới trả tiền cũng như tôi ; và chúng tôi có đủ tài liệu, đủ những bài trong báo để trình bày cho những ai còn ngờ lời thành thật của chúng tôi vậy.

Phong ngứa SHANGHAI SỐ 2

Các ngài thường khi ngứa ngăm ngoài da, bắt gãi mãi, vẫn không thấy hết. Trên kẻ tay, kẻ chơn mọc ra nhiều mụn trong bóng ; nặn ra có thứ nước đục đục. Nơi mặt, lưng, ngực, ở cổ, hai bên bàn tay, thường nổi lên có giẻ những mụn đỏ, bắt gãi làm trầy mặt, sần da. Lại còn những mụn bọc, mụn cám, lát voi, lát đồng tiền, long-ben, bắt-biến, mài-dai, ghẻ ngứa, ghẻ phỏng, mụn nhọt, nhức mỏi ở lặc lẻo tay chơn, hoặc đã mắc bệnh phong-tình nọc độc, làm cho lở, lầy, ngứa, hay tê bại, tê thấp. Trẻ em, lăm khi bị nổi mụn ở nơi đầu, mặt, có huân đồ bầm, sanh nóng mình khó ở, hoặc bị sởi ăn lở cả da đầu, rụng hết tóc, hay đã bị di-truyền nọc độc phong-tình của cha mẹ mà sanh ra ghẻ chốc cứng mình. Các bà, sau khi thai sản, ngứa đầu, sanh gào, rụng tóc. Một hộp giá Op60. Tổng phát hành Maison MINH-HOÀNG M. Nguyễn-Liên 314 rue Paul Blanchy prolongée Phunhuan-Saigon.

Có bán ở tiệm Xuân-Nga 181 Bd de la Somme và các nơi. Cần đại-lý ở Lục-tỉnh. Gởi contre remboursement từ 2 hộp sắp lên.

SAVON SO 1

HIỆU HUÊ-NAM 72%

Tốt nhất giá rẻ. Bán sỉ và bán lẻ khắp trong chợ Saigon và Cholon mới và có bán khắp nơi : hỏi các tiệm tạp-hóa. Mua savon bởi nài choặng SAVON SO 1

Cần dùng nhiều đại-lý : Mỗi tỉnh và mỗi quận

Savonnerie HUE-NAM

(gần cầu Palikao) - 34, Quai de la Distillerie - CHOLON

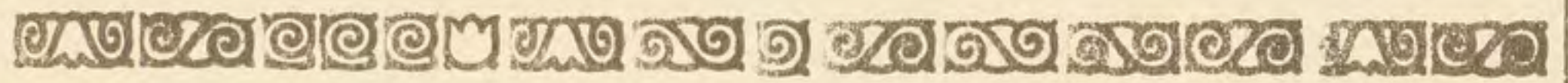
ÀU-MY - ĐÔI VỚI TÀU

Tàu bị hãm cả Bắc bình Thượng-tôn-chỉ thiêng liêng nhứt là 8 hải, Nam-kinh, mặc kệ. Nhứt xam nước mạnh kia chung thể nguyên phạm đến quyền lợi sanh tử của bảo hộ cho đất nước của Tàu người da trắng ở nước Tàu, cũng được còn nguyên vẹn luôn luôn, mặc kệ. Để cho đến bây giờ ba không để bị ai xâm lấn một tấc. phần Trung - quốc mất đứt hết. Lấy thực tế mà nói Nhứt-bồn hai rồi, Nhứt-bồn tuyên bố hủy đã công nhiên phá hủy điều-ước bỏ Cửu - quốc công - ước 1922, này từ năm 1931 chớ nào phải bây giờ hình như Âu Mỹ mới bắt đầu mới bây giờ. Vì họ rục rịch liên - hiệp và lên tiếng chiếm đoạt Đông-tam-tĩnh tức phần đối, chớ trước họ chia lia là làm mất sự nguyên vẹn của rời rã, chỉ muốn giữ cách yên đất nước Trung-quốc đã 7 năm thân ích kỷ mà thôi. Căn nhà đã rồi. Nếu như Âu-Mỹ tôn trọng cháy gần hết rồi, họ mới nghĩ điều ước Cửu - quốc thì phải tới sự tưới nước cứu chữa. thiết thực binh vực Trung-quốc. Ngộ nhứt là muốn binh vực cho ngay từ hồi đó mới phải, đợi một miếng giấy mà tự họ đã làm gì tới hôm nay ?

Hôm rồi có điện-tin rằng Mỹ Thế mà Nhứt bồn xam lược nhứt định liên hiệp Anh Pháp 15 tháng nay, Trung - quốc đã để lấy thực lực phản đối Nhứt mới dỏ vắn đề bảo hộ Trung-bồn về việc mưu toan phá hủy từ quốc lãnh thổ ranói, nếu không ước Cửu-quốc. Nhiều người cho phải họ già ngộ thì chính là xảo đó là cái dấu tỏ ra phen này Âu trá, chúng tôi không hiểu cái Mỹ ra tay binh vực Trung-quốc, thái độ ấy thế nào cho khác không chịu nhận thua Nhứt bồn hơn được.

nửa đầu. Trái lại chúng tôi cho Tóm lại, chỉ vì thái - độ Âu đó là một dấu tỏ xảo trá của Mỹ đối với việc Hoa-Nhứt đủ Âu-Mỹ hơn nữa. làm nhẹ tấm lòng của Đông-phương tin-ngưỡng Tây-phương. Cữu-quốc công-ước là gì ? Nếu họ không cập-thời sửa lại thì nó chính là một tờ giao kèo cam đoan của 9 nước Liệt-cường (Mỹ, Anh, Pháp, Ý, Bỉ, cách nào thì từ đây cả tiếng tăm và chừn đứng của họ ở Hòa-lan, Bồ-đào-nha, Nhứt-bồn Đông-phương sẽ phải lung lay và Trung-quốc), trong đó có một đảo đề.

T. V.

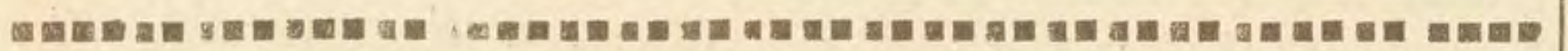

MỘT NHƠN TÀI

TRỊ BỆNH HOI LAO

Tôi làm việc tại sở Xả Trạch đã lâu, vì đất nước độc, phong-thổ không hợp, tôi phải bệnh yếu phổi; dùng đủ các thứ thuốc mà không hết. May nhờ anh em bạn người Paáp chỉ, tôi đến hầy **FRANQUANG MIAN**, nhà số 45 bis, R Communale N° 21; ngã tư Cây-queo Gia-linh. — ngang sân banh Bình-hòa. Ông trị không đầy 15 ngày mà tôi dứt tuyệt bệnh ho. Tôi xin lấy danh dự một người dân Pháp mà khen ngợi người Annam có phương thuốc trị lao hết sức thần hiệu.

M. Thomas CHATAIN (Binh-tay) CHOLON

Cam đoan trị tuyệt nọc bệnh phong-tĩnh chỉ có nhà thuốc chuyên-môn Lậu-giang :

Phong tĩnh được cực

n° 4 rue Martin des Pallières (Saigon) Dakao và n° 191 rue Frères Louis Saigon

Bệnh lậu mới mắc, đau tức, ra mủ xanh, vàng hoặc lẫn mả'u, chỉ 5 ve thuốc số 40 giá' mỗi ve 0p.60 là hết tuyệt nọc.

Bệnh kinh-niên (chronique) đã uống nhiều thuốc hoặc bơm rửa mãi mà sa'ng ngũ đây vẫn còn mủ thì dùng thuốc số 42 giá' mỗi ve 0p.60, cũng chỉ 5 ve cam đoan tuyệt nọc. Bệnh phong-tĩnh trị chưa tuyệt căn trong mả'u còn dư độc (toxine) cho nên sanh ra : nước tiểu vàng đục, đau lưng, điếc tai, mờ mắt, nhức mỗi gân cốt v.v. chỉ uống 2 hộp TÂY HUYẾT TUYỆT TRÙNG (Toni dépuratif) giá' mỗi hộp 1p.50 thì mả'u sẽ trở nên trong sạch, ca'c bệnh đều tiêu hết.

Nhận chữa bảo kiết cổ giấy giao kèo ca'c thứ bệnh phong-tĩnh đau nặng và lâu đến mấy cũng mau hết tuyệt nọc.

Ở xa biên thư kê bệnh sẽ gửi thuốc lãnh hóa giao ngân, rất kín đáo.

Đại-lý : Bazar Vạn-Tân (góc đường Viénot d'Espagne) sau Chợ-mới, Trần-nguyên Cát, 81 đường Charner (Saigon), Bạch-Loan, 300 rue des Marins (Cholon), Bazar Vũ-Lai (ngang chợ Tân-dinh).

Cần thêm nhiều đại-lý xin viết thư (kèm có trả lời) về thương lượng nơi :

Tổng đại-lý: **Dépôt KIM TIẾN**

n° 191 rue Frères-Louis. — SAIGON

KINH CẢO ĐỘC-GIÁ

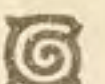
NHƠN lúc trong ty quản-lý rảnh rang, M. Phan-văn-Di thay mặt bồn-báo ra Phan-thiết cổ động cho MAI.

Non sông cách trở, đường sá xa xuôi, một lần phái người ra Phan-thiết là một lần hao tổn khó khăn, vậy xin chừ vị đã có lòng tốt chiếu-cổ tới bồn-báo, thì dầu hạn báo còn đôi ba tuần nửa mới mãn, cũng xin chừ vị lượng xét công lao bạt thiệp của bồn-báo phái-viên mà mua tiếp dùm hạn mới và ban cho số tiền, bồn-báo hết sức cảm tạ.

Luôn dịp cầu xin chừ vị giới thiệu hướng dẫn dùm M. Di được đón rước bạn đọc mới cho MAI thêm nhiều ở Phan-thành.

CÁCH nay lâu lắm, bồn-báo phái-viên, M. Nguyễn-văn-Tiến mới có cơ-hội đi viếng các bạn đọc ở Thủ-dầu-một, vậy xin chừ vị rộng lòng chiếu cổ cho M. Tiến được đề dạm kết quả trong việc cổ động và thâu tiền. Bồn-báo trân trọng cảm tạ. M.

Một nghề mới : Thầy tuồng chớp bóng nói

Hãng « Asia Films et Disques » kính cáo khách làng văn và nghệ-sĩ từ Nam chí Bắc

Khách làng văn và nghệ-sĩ nào có hi-vọng trở nên thầy tuồng chớp bóng nói, xin giới thiệu một tuồng của mình đặt hay là sắp đặt (plan détaillé du scénario) cho ông chủ hãng ASIA FILMS et DISQUES, 37 rue Colonel Grimaud Saigon. Xin nhớ rằng tuồng phải đơn giản, vì là bước đầu.

Tác giả những bản-thảo tuồng nào được chọn, sẽ dâng mời đến thương-lượng, hoặc đem, hoặc đặt tuồng ra bán trọn bản quyền cho hãng ASIA FILMS et DISQUES, cũng là lãnh trách-nhiệm thầy tuồng cho hãng. (Trương lai rất rực rỡ)

Những bản-thảo nào không được chọn sẽ gửi trả lại cho tác-giả, một tuần sau sẽ chấm (30 décembre 1933).

Kỳ hạn trong một tháng; đến 21 décembre 1933, đúng 6 giờ chiều không thâu bản-thảo nữa.

Báo « ĐỜI NAY » tục bản

Chúng tôi bay tin rằng bạn đồng nghiệp « Đời Nay » do ông Nguyễn-thiên-Tứ sáng lập hiện đã giao cho ông Bùi-đăng-Chi chủ-trương vừa về tòa soạn vừa về ban Trị - sự, định đến ler Décembre này sẽ xuất bản tập mới số 1. Báo quán ở số 164 rue de la Citadelle Hanoi.

CLINIQUE PELLERIN

93, RUE PELLERIN

DOCTEUR **TRẦN-VĂN-ĐỒ** Tél. : 20.912

Có nhiều phòng rộng rãi, mát mẻ sẵn chỗ tắm và rửa mặt riêng, mỗi phòng cho người để và bệnh nằm.

Có nhà mổ và nhà đẻ đủ đồ khí cụ để mổ và đẻ khó.

Coi mạch và trị bệnh : tim, gan, phổi, thận, và bao tử, ruột, trĩ, ban, kiết.

Trị bệnh đàn bà : tử cung, bạch đới.

Trị bệnh bằng điện khí : Diathermie.

Phòng rọi kiến (Rayon X) (chụp hình, vẽ hình không hại người, coi phổi, bao tử, ruột).

COI MẠCH : Sáng 8 giờ tới 11 giờ. — Chiều 3 giờ tới 5 giờ.

Học nữ-công với trường

thực-nghiệp **TÂN-NỮ' HỌC-DU'Ò'NG**

N° 1, 2, 3, rue du Grand Couronné (gần ga Nancy) Chợ-quán

Chị em đều công nhận rằng học rất đáng tiền vì trường dạy kỹ lưỡng, thành thật, mau khéo giỏi về các khoa nữ-công : thêu, may, cắt, thắt, ép, dệt, bánh, mứt, nấu ăn v.v., nhứt là về các môn *Bắc trắng, Bắc màu, Mứt bóng, Mứt trái cây, bóng đường nắn, bóng đường rế*, tất cả chị em cho là khéo hơn các nơi. Có dạy thêm khoa nữ-công thực-nghiệp : làm fromage, savon, chế dầu thơm, phấn, son, đồ trang điểm phụ-nữ v.v... do một viên kỹ-sư chuyên môn chăm nom.

Về khoa Pháp-văn có giáo-sư tốt nghiệp ở Đại-học-Đường Paris, tập nói và viết tiếng Lang-sa thông hạp theo thời thế, học một năm thì rành. Khoa này chỉ để riêng cho các nữ-sinh-viên có học lực cỡ bằng sơ-học sắp lên. Hỏi thêm điều chi xin đình cò trả lời.

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

có thể làm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng, có hy vọng trúng một số vốn lớn đây là vé mới cách thức P má

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

Một tư bản chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1916

vốn đã đóng tất : 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp

Hội quán : 7, Đại-lộ Edouard VII ở THUẬN-HẢI

Hàng chính ở Đông-pháp : 26 đường Chaigneau - SAIGON

Số thưởng mỗi Saigon 20

giúp cho quý ngài đóng góp ra số vốn

400 \$	mỗi tháng đóng	1 \$ 00	5.000 \$	mỗi tháng đóng	12 \$ 00
500	—	1 25	6.000	—	15 00
1.000	—	2 50	7.000	—	17 50
1.500	—	3 75	8.000	—	20 00
2.000	—	5 00	9.000	—	22 50
3.000	—	7 50	10.000	—	25 00
4.000	—	10 00			

Vé này đóng lãnh vốn mục-dịch (từ 400 \$ tới 1.000 \$) bởi cuộc xổ số hàng tháng, hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu vé không đóng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hàng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé tiết kiệm cách thức P đóng dự cuộc xổ số hàng tháng từ tháng đầu một năm. Như vậy nếu người mua vé, chẳng những chắc chắn sẽ được lập nên một số vốn, mà lại có hy vọng được lập tức một số tiền to (400 lần số tiền tháng đóng góp nếu vé trúng ra trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM

của

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

ĐỐI CHỨ ĐE DÀNG, khỏi tốn hao róc rách chỉ hết CÓ GIẤ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm. ĐƯỢC VAY 50%, số giá thuộc về. ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp trả và tiền lãi hay là gia kỷ hạn ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỢI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số hũ tiết kiệm được cóP TRỄ MỘT THÁNG

SỐ VỐN hũn lại bởi cuộc xổ số tới ngày 31 Dec. 1937 gần..... 455.000\$
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày 31 Décembre 1937, gần..... 72.000\$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIỆM

của

hội vạn quốc tiết kiệm

Số vốn đã đóng tất cả : Động - sản và bất - động - sản ở Đông - Pháp tới ngày 31 Décembre 1937..... 2.403.548 \$ 30

MUA VÉ HAY HỘI ĐIỀU-LỆ XIN DO NƠI :

hội vạn quốc tiết kiệm

Chi nhánh : SAIGON, 26, đường Chaigneau ;
HANOI, 8 ter Phố Tràng thi ;
và nơi Đại-lý khắp cõi Đông-pháp.

Savon **TRÁI-THO'M**

HIỆU THÁI-PHONG

72% dầu — 186 Quai de Belgique — Saigon

Ông Khanh-Son ngoài Bắc

Một nhà tiên tri coi số mạng

Nói mười trúng tám (chỉ có thánh thần mới nói được hoàn toàn cả mười thôi). Bà con trong Nam ta nếu đã từng mất tiền coi nhiều thầy mà chưa được ý thì mau biên thư cho ông Khanh Son - 36 Jambert Hanoi.

Nhiều ông thầy chỉ nói môi mép rằng: Có thể bảo cho ta biết được con số mà mua giấy đăng trúng số bạc lớn, hãy hỏi ông thầy ấy sao chẳng tìm cách mua cho mình trước để có nhà lầu xe hơi, và chỉ mà phải ngồi làm nghề này.

Lại còn có thầy mang phép mầu mán làm mê hoặc lòng người, định pha sự dị-doan vào với khoa học văn minh sao đáng.

Nay bà con ta hãy gởi tuồng chữ ký, hoặc viết tên họ, tuổi (tuổi ta cũng đăng) kèm ngân-phiếu 9 các làm bút-phí trong năm hôm sẽ nhận đăng quy-kỳ cần-tắc.

KHANH-SON
N° 36, RUE JAMBERT, HANOI

Nếu chẳng biết viết thì cần cho biết ngày sanh tháng đẻ và tên tuổi cũng đăng.
(Xin gởi thư bảo đảm hay là muốn trả tiền bằng cò lại càng tiện)

Tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 62)

Sáu Lý nói tiếp:

— Tôi chỉ ngờ rằng vào đó để trộm tiền mà thôi. Tôi đi theo. Chia khóa giả, chủ tôi cầm trên tay nhưng không có dùng đến vì cánh cửa sắt lúc ấy không có khóa mà cánh cửa lại chưa được đi vừa một người đi qua.

Nghe đến đó Mãng tự thầm nói trong trí:

— Phải mà, tôi mở cửa đó chờ ai! Tôi muốn khép lại mà không dám chờ!

Giương mặt của sáu Lý bỗng chốc biến đổi. Da mặt tái xanh hơi thở mệt nhọc. Anh thoát lại đến đoạn đó, rồi trí anh tưởng tượng thấy một cái án mạng quá ghê gớm, sắp xảy ra nữa. Lặng thinh một lúc, rồi thở ra một hơi dài để đưa bớt cái sợ ra ngoài, anh nói tiếp:

— Theo chủ tôi vô nhà bà Lê, dòm lên tầng lầu, ngay căn phòng giữa, tôi thấy còn ánh sáng đèn. Lần mò vô tới tận chơn thang lầu, ông Bác-vật biểu tôi đứng lại đó, còn ông thì lấy trong túi áo một con dao nhỏ lưỡi dài.

— Không phải là con dao cắt giấy sao?

— Thưa không, con dao này tôi không hiểu chủ tôi mua hồi nào mà cái lưỡi sáng ngời như dao đã có mài sẵn trước. Ông chủ tôi nhẹ bước lên khỏi nấc thang rồi bước ngay vô phòng. Chập ló, mà cũng không lâu về. Tôi muốn mở máy đi... đi gì lắm, tôi nghe tiếng của bà Lê la « nó giết tôi »; tiếng la sợ lắm. Chủ tôi lại căn nữa, không được lớn, tương tự như tiếng rên mà thôi. Chủ tôi trở

xuống dùng khăn mu-soa gói con dao đó rất kỹ. Tôi đã hiểu chút ít rồi, tôi biết chủ tôi đã giết bà Lê rồi, tôi sợ lắm nên nói:

— Thôi, trở ra đi về. Tôi sợ lắm!

Ông chủ tôi lại nói:

— Sợ cái gì! công chuyện sẽ yên trong vài phút nữa mà thôi.

Nói rồi chủ tôi kéo tay tôi bảo trở lên lầu với ông. Tôi lên theo và thấy lần này ông đi vô căn phòng phía tay mặt, khi trở ra tôi thấy ông cầm một con dao cắt giấy, ngoài căn lại bao một lớp giấy mỏng, ông cầm rất nhẹ tay và coi như kỷ lưỡng cẩn thận từ chút. Trở lại phòng giữa, chủ tôi dùng con dao cắt giấy đó đâm trở lại ngay cái ổ cửa bà Lê mà tôi đã thấy sẵn có vết máu. Rút trở ra chủ tôi dòm

lưỡi dao dính máu, ông ra chầu vừa ý rồi đem con dao ấy trở qua phòng bên tay mặt mà cắt. Tôi rung cả thân mình, bước xuống thang lầu không muốn nói, lúc ấy chủ tôi có nói:

— Làm như vậy người ta mới buộc tội nó.

Ra tới xe hơi, tôi sửa soạn

đạp máy cho xe chạy. Chủ tôi căn lại và nói rằng:

— Khoan đã! để chờ con nhỏ nó về.

Tôi vâng lời, rồi chừng nửa giờ sau, tôi thấy cô Kim-Huê không hay biết gì cả, chúng tôi không quan-hệ gì, anh giục sáu Lý khai tiếp.

Úp mặt trên tay bành mà trí tôi bấn loạn cả, bỗng dưng chủ tôi kêu tôi mà chỉ, tôi dòm theo tay và thấy cánh cửa sắt mở rồi một người đàn ông bước ra lại vác trên vai một cái thây... Cái thây ấy tôi không cần đoán tôi nhận ngay là cái thây chết của bà Lê. Còn người kia tôi không hiểu là ai. Cô Kim-Huê kêu vô hồi rảo hay là sao đó tôi không được biết, vì lúc ông bác vật kêu chỉ cho tôi coi... thì giờ ấy tôi nhắm chừng như đã khuya rồi và mắc úp mặt trên tay bành nên tôi không thấy được gì cả. Chủ tôi biểu nom theo. Tôi không muốn chịu theo vì tôi có tánh nhát lắm! Nhưng ông thúc hối quá tôi phải vâng lời. Người ấy đi đến góc đường Le-grand lại ăn cắp xe kéo mà chở bà Lê chạy lên phía trên Đất-hộ. Lúc ấy chủ tôi hỏi tôi cho xe hơi chạy theo, biểu tôi rón theo bên gót cho kịp, vì người lạ mặt ấy kéo thây bà Lê chạy rất mau. Rước theo tới nhà ga Paul Blanchy chúng tôi rọi đèn pha thấy cái xe kéo ấy ngừng và thấy rõ người cầm gọng xe đó nữa...

— Anh thấy rõ người ấy mà anh còn nhớ mặt nó hay không?

— Dạ nhớ! nếu như người ấy thoáng ngang qua tôi thì tôi có thể nhìn ra được. Tiếc đây tôi cũng xin mách cho ông biết luôn rằng người mà bị thiên hạ rước bắt bao vây ở tại đây hồi sớm mơi đó cũng là người mà đêm ấy vác thây bà Lê và chở bằng xe kéo đó.

Nghe sáu Lý nói, Mãng phải giựt mình sợ câu hỏi lần thây ấy gặp sự rủi ro, bởi vậy anh làm bộ như chuyện ấy không quan-hệ gì, anh giục sáu Lý khai tiếp.

— Anh thấy người ấy ngừng tại ga Paul Blanchy rồi anh làm sao? Mãng hỏi.

— Thấy rồi chúng tôi giả bộ

chạy luôn lên đường Massiges, một lát chúng tôi trở lại, vô nhà ga thấy cái thây của bà Lê ngồi dựa trong một góc vách tường như một người còn sống. Ông bác vật biểu tôi âm bà đem lên xe hơi. Tôi cãi lại. Ông nói nếu không đem trở về thì cô Kim-Huê không bị tội, rồi ông ăn có phần nữa gia-tài mà thôi. Tôi còn bần đùng và viện lẽ có cô Kim-Huê ở nhà thì khó bề đem trở lại. Ông dứt riết tôi phải chịu. Trở lại nhà bà Lê chúng tôi hết sức dè dặt. Dùng chìa khóa giả mở cửa sắt phía ngoài không làm có một tiếng động rồi đem thây bà Lê lên để ngồi y nguyên chỗ cũ. Cô Kim-Huê không hay biết gì cả, chúng tôi trở lại khóa cửa lại rồi suốt đêm trở về Long-Hải.

Kể đến đó anh Sáu Lý cúi đầu mắt ngó xuống đất tỏ dấu hối hận ăn năn. Mãng hỏi:

— Anh còn để gì khai cho rõ nữa không?

Anh Sáu lắc đầu. Mãng trao viết chỉ biểu anh ký tên vào cuốn sổ, anh không ngần ngại, ký tên tức thời.

Mãng lấy làm toại chí, nhưng thấy Sáu Lý đương lúc ăn năn lo sợ, Mãng cũng lấy làm thương hại. Anh muốn nói thiệt cho Sáu Lý biết rằng mình không phải là người mật-lâm cho anh mừng nhưng xét lại chuyện của anh đương lo là một chuyện nghiêm trọng chứ không phải là một trò chơi. Huống gì kẻ đóng vai chánh trong vụ này còn ngoài vòng pháp luật thì bao nhiêu bằng cớ ấy có đủ gì mình oan cho cô Kim-Huê.

Không nghĩ đến sự điên rồ kia nữa, Mãng nói:

— Anh Sáu! Tôi cần phải trở về bắt ngay Bác-vật Quang là chánh-thủ-phạm. Vậy anh chịu phiền để tôi tới anh lại đây.

Sáu Lý không trả lời, cũng không tỏ dấu bất bình, Mãng nhắm chừng trên vách chời lá, lựa một sợi dây vừa dài vừa chắc, anh lấy xuống rồi cột tay chơn của sáu Lý. Cột xong, anh trở ra ngoài. Vừa tới cửa, anh ngoài đầu lại hỏi:

— Trong nhà Bác-vật Quang hiện còn ai nữa không?
— Năm dưới đất anh Sáu lắc đầu.
— Còn ông huyện Vũ với ông có Hồng?
— Về Saigon! anh sáu Lý trả lời.

XIX. — Đèn tội giải oan

NG Phan đứng phía ngoài nghe không sót một tiếng. Chừng Mãng bước ra khỏi cửa, ông chạy a lại vô vai anh vừa cười vừa nói:

— Tôi không dè thầy đóng vai tuồng g thật khéo.

Mãng cũng lộ vẻ hân hoan, anh nói:

— Tôi cũng không dè những lời tiên đoán của ông trúng y như sự thật hết thảy.

Ra tới đường cái, Mãng nói:

— Tôi được thành công là nhờ nơi ông cã. Tôi chỉ là cái máy của ông sai khiến mà thôi. Nhưng không hiểu tại sao ông không chịu ra mặt.

Ông Phan không chịu giải nghĩa câu chuyện Mãng đang muốn hiểu, ông đáp lại bằng một nụ cười, một nụ cười sung sướng tự trong lòng phát sanh.

Đi được một đỗi xa, ông Phan nói:

— Còn một hạn này nữa, vậy thầy cũng tự làm một mình mà thôi.

(Còn tiếp)

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y chuyên-môn đã cứu được cả muôn người, bình ho lao, ho khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, ho khức khặc, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây-Nam không hết, mau viết thư kèm mandat cho M. TRINH-VÂN-TU Ancien Instituteur à Hiệp-đức MYTHO sẽ có thuốc uống lành bệnh. ☞
Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.80

Chắc như vây

Muốn trừ tuyệt bệnh Dương-Mai thâm căn cố đế, 20, 30 năm chỉ có HUỆ-LIỀU LINH-ĐƠN số 01 là hay hơn hết.

Uống thuốc LẬU số 08 chỉ trong một giờ thời thấy hết đau, tức bước, gặt đều tiêu đi cả. Bôm thuốc BÔM số 18 bệnh nhẹ ngay.

Trâu, bò, heo, ngựa ngộ bệnh cấp kỳ đã có LỤC-SÚC-HỒI-SANH-HOÀN số 13 cứu cấp: Cãi tử hoàn sanh một cách cấp kỳ mau lẹ đã được biết bao nông-gia điền-chủ khen tặng, cho đến một cổ-đạo Pháp cũng đã công nhận khen lao.

Nhà thuốc ĐINH - THÀNH - SONG

112 Rue d'Espagne - Saigon

có bán khắp nơi: chi cuộc tại PNOMPENH Trương-long-Bào dit Xiêu Bao 47 rue Oknha oum, Kim Seng 120 rue Armand Rousseau, MYTHO Tổ-Tâm 43 route Gocong, TÂNAN Nguyễn-hữu-Dur, CÁMÔN Nguyễn-văn-Ba, TRÁNHINH Liên-Hiệp và Tô-vĩnh-Trường, CHOLACH Nguyễn-văn-Ba, VINHLONG Nguyễn-thành-Liêu, MỘCẢY Đoàn-thọ-Như, TIẾUCÂN Phan-tấn-Triệu, BÊNTRE Tân-Thanh, SÓCTRĂNG Hồng-Điền, BACLIÊU Nguyễn-tấn-Biến, CÁNTHO Librarie Tân-Vân, PHANTHIẾT Lê-nam-Hưng, HUẾ Phò minh Nguyễn-hữu-Song, LONG-XUYỀN hiệu Bạch-Loan (nhà đùm) ville và tại Nguyễn-văn-Tỷ Bắc-vàm-Cống, GÓCÔNG Huỳnh-văn-Mên.

CỦU-LONG-HOÀN

Chức đại ở Viên Đông

V. NGAN

trị những bệnh gì ?

Thuốc CỬU-LONG-HOÀN dùng về tạng-phủ suy nhược vì nhiều chứng bệnh kể sau đây :

BỆNH VỀ KHÍ HẬU

Các chứng bệnh sanh ra bởi nắng mưa không chừng, làm cho con người bần thần chần chừ, tay chơn mỗi mệt, lưng đau đầu nặng, biếng ăn biếng làm.

LAO MỆT VÌ LÀM VIỆC NHIỀU

Các nho-sĩ thường ngày ngồi lý ở bàn viết, không-khí không được trong sạch, mà tạng-phủ lần lần yếu đuối đi. Các thương-phon tư lao quá độ, hình vóc gầy mòn, trí hóa mỗi mệt, ăn ngủ chẳng yên. Các nông-gia dầm sương chải gió, cực xác nhọc thân làm cho thần trí thần lực, trong lòng buồn bực, uống CỬU-LONG-HOÀN, tức khắc được ăn nhiều, làm ăn rất hăng hái.

LAO MỆT VÌ THẦN KINH YẾU

Người đau lâu mới mạnh, thần kinh hay yếu. Người hay lo lắng buồn rầu vì việc đời, hoặc vì gia sự, vì nạn tai, lâu ngày phải yếu bộ thần kinh, sanh ra chán đời, hay cảm xúc, ăn ngủ không được, hình thể càng gầy. Dùng CỬU-LONG-HOÀN yên được thần kinh, không hề phải bị chứng gì khác.

CÁC CHỨNG BỆNH CỦA PHỤ-NỮ

Đường kinh trời sụt, thai sản không được, hoặc có chứng đại-hạ làm mất sức lần lần. Người mệt, bần thần, mất huyết, xanh xao, mất sức ăn ngủ, lạnh đấm với chồng con. Sanh chán nản, nhan sắc tiêu tụy. Dùng CỬU-LONG-HOÀN ít hôm sẽ thấy bệnh phục rất mau chóng.

CÁC CHỨNG BỆNH CỦA THIẾU-NIÊN

Vì quá siêng năng học tập, vì làm việc nhiều, vì chơi bời vô độ, xác thịt hao mòn, tinh thần mê muội. Đau lưng ù tai, gầy còm, lẳng trí. Các chứng bệnh liệt vật của những người bạc nhược dùng thuốc CỬU-LONG-HOÀN rất mau thấy hiệu quả.

CỬU-LONG-HOÀN RẤT QUÍ CHO TUỔI GIÀ

Các cụ mắt lờ chơn lèch, mỗi gối đau lưng, hay mệt vô cớ, kém ăn mất ngủ, thường dùng CỬU-LONG-HOÀN sẽ thấy cảnh già an vui, sức lực và tinh thần vẫn còn trai trẻ. Đang mệt uống 1 hoàn CỬU-LONG trong 15 phút sẽ khỏe liền.

CỬU-LONG-HOÀN là một thứ thuốc trường sanh bách bệnh quý báu nhất ở Viên-Đông. Từ quan chỉ dân ai đã dùng CỬU-LONG-HOÀN một lần thì không còn chịu tìm thuốc bổ nào khác nữa. Đại đa số quần chúng đều nhiệt liệt hoan hô « 1 VIÊN CỬU-LONG-HOÀN BẰNG 10 THANG THUỐC BỔ ».

Giá 1 hộp 2 hoàn 1 \$ 10 — 4 hoàn 2 \$ 20 — 10 hoàn 5 \$ 50

VÔ-ĐÌNH-DẪN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

(Sáng lập năm 1921)

323, rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON
4, rue Ohier PNOMPENH — 8, rue des Cantonnais HANOI

ĐI CHƠI CHỢ LỚN DỰ TIỆC TRUNG-HOA

Ái đã đi tới Chợ Lớn, mà chẳng hề bước lên « Thái-Hồ-Lầu » thì cũng thiệt ! Vì chốn này : đã dành sẵn đủ thức sơn-trân hải-vị, để cho ta cùng bạn-hữu năm ba đánh chén trong khi nhàn-hạ, chẳng những món ăn đẹp miệng, thức uống đã mùi, mà lại một tòa nhà nguy-nga : lầu cao ánh sáng rực rỡ ; Có vườn hoa đẹp, có gió thanh-tần, muốn an-bộ dương-xa, lại sẵn sàng thang điện. Ta có thể đến đây :

Khi chén rượu, khi cuộc cờ, (có để sẵn cờ tướng) ;

Khi xem hoa nở, khi chờ trăng lên !

Thật là vô-cùng hứng-thú, lắm điều thanh-tần !!

@@@

Ban ngày từ 12 giờ trưa đến 3 giờ chiều :

Có bán trà, bánh, mứt, cháo để điểm-tâm ; theo giá bình-tiết. Có ca-nữ trình giọng du-dương, giúp vui cho quý khách.

Lành tức là đám, để đãi khách-quí, phòng huê rộng rãi, tiện lợi nhiều bề. Xin quý-khách chiếu-cổ, ắt sẽ đẹp lòng !

« THÁI-HỒ TỬU-LẦU »

284, Rue des Marins 284

Téléphone Automatique N° 30851, CHOLON

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhân Mai

Chứng đau thận sanh ra phần nhiều bởi sắc dục vô độ, nên khí suy huyết kém, mất lờ tai điếc, đau lưng mỗi gối, mình mẩy ốm nhom hay đại đêm, cũng là xôn ách. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chơn nhức mỏi, trong bụng mỗi hộp chán vẩn mặt mày. Xin nhớ dùng thuốc bổ thận hiệu NHÂN MAI. Uống một tuần thì thấy sự linh nghiệm phi thường, tính khí đầy đủ, dầm cam đoan không hay trả tiền lại và thường các tổn phí. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy đủ phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa bảo chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi ve 0p.50. Do nơi Nguyễn-văn-Lượng Boite postale n° 336 Saigon, trừ bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính ở góc Chợ mới Saigon. Mua lẻ do nơi các Đại lý.

Giá mỗi ve

0p.50

◆ Hãng làm gạch bông của người Annam ◆

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiết tốt lại giá rất rẻ,

Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và hăng Granites.

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhất của các hội-chợ Hué, Hanoi và Haiphong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gửi thơ thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES
« CARREAUX IMPERIAL »

BẢO-TRÁC et NGUYỄN-VĂN-HUỆT

68, Quai de Belgique - SAIGON - Téléphone : 21.088

MỠI PHÁT MINH DỜI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHỈ-BỮU-HOÀN : Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bình phong đơn cử.

HÔI-HUÁ-TÊ Co thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đăng hình bình nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi. Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy dời hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỔ-HUYẾT : Trị tuyệt bình : đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tê đó, mặt mày tay chơn nó lành như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỔ : Chuyên trị dân ông dân bà ăn uống không đặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng mề, đầu hay chần vàng, ngồi làm việc thận hư, hề uống vô thì thấy khỏe và công hiệu liền.

BỒI S. C NGƯỜI : Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không di tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon quý ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chỉ Bửu hoàn : mỗi hộp giá 1p.20

Vạn Linh Đại Bổ : mỗi hộp giá 0p.40

Sưu Phong Bổ Huyết : mỗi hộp giá 0p.80

Thuốc bỏ Á-phiện : mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỲNH-QUANG-TIỀN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

Dĩa BEKA hát êm ru rõ ràng

Không kêu rõ rõ như thứ khác

Dĩa BEKA hát cả năm còn tốt

Không phải đồ xài hai ba hăng bô

Tròng đỏ

Phước-Cường
Cô ba Xuân
Van-thành-Ban (Hát bộ)
Hát đ ầu Bắc

Tròng xanh

Trần-Đất
Phước-Cường
Hát điệu Bắc
Ca điệu Huế

Tròng đen

Huỳnh-Kỳ (Cô Phùng - Há)

Tròng tím

Trần-Đất
Múa bông
Kính Phật
Nói Thơ
Hát Bộ

Tròng vàng

Đại Phước-Cường
Phụng-Hảo
Tài Tử kim thời
Hát Bộ
Ca điệu Bắc
Ca điệu Huế

HÃY ĐÓN MUA DĨA BEKA ĐẶC BIỆT TÀI TỬ XUẤT SẮC

Nên tin hay không?

MỘT NGƯỜI 17 DÒI VỢ cùng có ngoại tình hay bỏ theo trai

CÁCH ba năm nay, có quan-hệ tới sự tốt xấu của đời mấy nhà bác - học mình. Ví dụ một cây bông đang Nhứt-bồn qua Mãn-tươi tốt, bông rụng nó cần cội châu khảo cứu về héo khô rồi phải rụng xuống, đó nhơn-chúng, do sự tình cờ mà là điềm báo trước rằng nhà chủ tìm ra được một ông già quái kỳ: trên đầu mọc ra một cái sừng dài hơn 5 tấc, y như sừng một con dê con.

Ông già ấy họ Lưu, năm nay 78 tuổi.

Có lẽ thiệt vậy.
Xem như chuyện này bên Ấn-

Theo lời ông nói thì trên đầu ông mọc sừng đã trên 30 năm, lúc mới nó mọc nhỏ xíu, lần hồi mới trở nên như ngày nay.

Nhà bác-học Nhứt tìm xét cái nguyên-nhơn của hiện-tượng này chưa ra. Mấy năm nay ông già họ Lưu được nuôi nấng tử tế, và có lẽ sang năm 1939, ông được đi dự cuộc Đấu-xảo Quốc-tế ở Nhiều-do bên Mỹ.

Nhưng cứ theo một tờ báo Nhứt, thì ông già họ Lưu mọc sừng trên đầu, chỉ vì quá buồn rầu về tình - ái gia - sự mà ra. Nguyên là từ năm 18 tuổi đến lúc ngoài 50, ông lấy đời vợ nào cũng chỉ ở được ít lâu rồi chị ta ngoại tình hay bỏ đi theo trai, đầu có chị đã có với ông mấy mặt con rồi cũng vậy. Trước sau 17 bà vợ, kết quả cũng y như nhau.

Thét ông rầu buồn bức tức, thần-kinh xúc động quá rồi một ngày kia thấy giữa đỉnh đầu mọc ra một cục u cứng lắm, trước còn tưởng là một nốt thẹo, sau nó càng ngày càng lớn, thành ra cái sừng.

Nếu vậy thì lời tục, đồng tây cũng thế, cho kẻ nào có vợ lấy trai là một anh « mọc sừng » chẳng phải là đúng lắm sao?

Một thứ hoa « bất tường »

NGƯỜI mình trồng bông chơi kiếng, thường tin tưởng nơi sự tốt xấu của cây cỏ

độ mới xuất hiện không lâu.

Cách nay mấy năm, ở làng kia gần thành Calcutta tự nhiên có cây trở ra một thứ bông lớn, bự, màu nó đen lợt mà coi rất đẹp, thuở nay chưa ai thấy bao giờ.

Dân trong làng đồn đại và tin tưởng rằng hề ai đến gần bông ấy, tất gặp sự may mắn tốt lành. Nếu một mai bông ấy hết trở ra thì chắc là trong làng có tai họa lớn.

Lạ 'hay! đến năm ngoài tự nhiên bông này không trở ra nữa, rồi cách sau bảy tám tháng có nạn động đất, cả làng bị tàn phá sạch trơn.

Có phải hoa cỏ báo điềm trước chăng?

Dầu phải là sự ngẫu-nhiên thì cũng là một sự ngẫu-nhiên đáng cho là quái lạ.

Ăn mày có bạc triệu

THIÊN-hạ đều phải ghé giống người Do-thái kiếm tiền rất giỏi mà hà tiện cũng hơn ai hết.

Nghĩ coi, ở châu-thành Salo-nique, có một anh cư-dân, gốc người Do-thái, tên là Israel Lé-vy, sanh bình chỉ làm nghề ăn xin, mà sống một cách hết sức rách rưới cực khổ, lúc đau ốm xin vỏ nằm trong nhà thương, theo hạng bỏ thí. Đến hôm tháng rồi va chết, người ta mới biết va là một nhà triệu-phú.

Thái Bình Hoàn

(Trị ho lâu)
Đảm định
tích-tụ trong
Phổi sa nh
trùng-độc, ăn
phá chất Phổi

M. Bệnh nhơn ho nhiều, nhứt là về đêm, khạc ra có chỉ máu trong đàm, chỉ ấy thiệt là mãnh. Phổi lụn vận bị vi-trùng ăn lỗ ra đó. Con người lần lần ốm gần như bộ xương, * hần thần đã đuối, biếng ăn biếng ngủ.

Thước **THAI-BÌNH-HOÀN** của nhà thuốc Đại-Đồng làm mát trái tim bổ Phổi, trừ đàm, chữa lành các vết tích ở Phổi, dứt chứng ho lâu ngày, ngừa được bệnh lao.

Mỗi hộp - - - 1 p. 50
Sở bảo chế ĐẠI-ĐỒNG
93, rue Pellerin - Saigon.

Cảnh-sát tới xét trong cái nhà và ở như hang chuột, chôn dấu một cái túi đầy nhọc những giấy quốc-trái nhà nước và đồng tiền vàng Hồng-mao, và một cuốn sổ gởi tiền nhà băng. Tính lại sản-nghiệp của va đến bốn năm triệu đồng.

Trên đời nhiều anh có tiền đại dột như anh này: không con cái, không ăn xài, sau khi chết để lại bạc triệu cho ai hưởng đó không biết.

Đám táng một toa xe lửa

DÂN thành Athènes nước Hy-lạp mới rồi làm lễ long trọng « chôn » một toa đầu máy xe lửa đã xài 53 năm nay. Nó già nua xich xạc lắm rồi không xài được nữa, người ta đem chôn xuống đất như chôn một cái tử-thi vậy.

Người đi đưa đám rất đông, và lúc hạ huyệt cũng có diễu-văn.

Chúng tôi đồng ý với bạn đồng nghiệp « Croix d'Indochine » rằng ở xứ mình đây, cũng có mấy chiếc toa máy trên con đường Saigon Mytho đã già lắm rồi, người ta không chôn nó cho rồi còn đợi gì nữa!

QUAN CHUA

LAIT
LE PATRE
OVOMALTINE
R. MONTESSIER-SAIGON

+ Phòng khám bệnh Đường + đường và Nhà bảo sanh +

Docteur **HỒ-VĂN-NHỰT**

Nguyên lương-y phụ-tá về bệnh đàn bà ở Đại đường đường BAUDELOCQUE (Paris) (từ năm 1934 tới năm 1937)

CHUYÊN - MÔN CÁC BỆNH ĐÀN BÀ VÀ KHOA SANH - SẢN

Trị các chứng bệnh: huyết bạch, đường kinh trời sụt, mất đường kinh, băng huyết, đau tử cung, tử cung trệ, đau trước, hư thai, ngoại thai, các chứng bệnh sanh ra trong khi mang thai và sau khi sanh sản v.v...

Rọi kiến và chụp hình tử-cung.

Có các thứ máy điện trị bệnh đàn bà: DIATHERMIE, ELECTROCOAGULATION, INFRA-ROUGES, ULTRA-VIOLETS...

Phòng khám bệnh tại đường Tabert n° 9 et 9 D

Giấy thép nói N° 20.516

Sớm mai: từ 8 giờ đến 11 giờ rưỡi. Chiều: từ 3 giờ đến 6 giờ rưỡi
DUỖNG ĐƯỜNG và NHÀ-BẢO-SANH (clinique et maternité) TẠI PHÚ-NHUẬN góc đường Paul Blanchy prolongée và TOUR DE L'INSPECTION. N° 123. Giấy thép nói N° 20.434.

Dưỡng đường ở giữa ba mẫu vườn, đẹp đẽ, thanh-tĩnh, và bệnh nằm ở trên hai tầng lầu đều tinh sạch và thoáng mát. Có nhiều phòng tắm riêng. Cách nuôi bệnh và sự ăn uống rất cẩn thận và hợp vệ-sanh.

PHÒNG KHÁM BỆNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) - SAIGON

Docteur **TRAN - VAN - CHI**

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH:

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trị, Nước dãi đường, Nhức mỏi v.v.

DỪNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột vân vân

GIỜ KHÁM BỆNH:

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 tới 7 giờ.

Ngọc thạch thứ thiệt, xanh đậm trong, nhiều gân (thường kêu cầm thạch)

M.S. 1939 médaille kiêu 3 miếng nhận 3 hột ngọc thạch thứ thiệt trong, kiêu hột dưa. 9 hột ngọc thạch tròn, 2 hột xoàn mới dài (baguette) 38 hột xoàn mới 3 ly rưỡi - giấy chuyển vàng, chung 3 miếng médaille tua giá 150\$
Mới lại vòng ngọc thạch một đôi giá 20\$, 25\$, 35\$, 60\$, 80\$, 100\$, 150\$, 240\$, 320\$, 360\$, 500\$, 800\$.

QUAN CHUA
31, rue Amiral Courbet - SAIGON

DẦU THIÊN-HÒA
VE LỚN 0\$ 26 VE NHỎ 0\$ 10

TRỊ BẢ CHỨNG HAY HƠN HẾT

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue Marins, CHOLON